

ΔΙΠΚΑΕ (ΝΦΠΟ)
Διεθνές Πρότυπο Καθιερωμένων Αρχειακών Εγγραφών
για Νομικά Πρόσωπα, Φυσικά Πρόσωπα και Οικογένειες

Ελληνική μετάφραση του
ISAAR (CPF)
International Standard Archival Authority Records
for Corporated Bodies, Persons and Families
second edition

Αφιερωμένο στους

Hugo Leendert Philip Stibbe

Γραμματέα και Διευθυντή Προγράμματος,
ICA Ad Hoc Commission on Descriptive Standards (1990-1996)
και ICA Committee on Descriptive Standards (1996-2000)

και

Kent Haworth

Μέλος,
ICA Committee on Descriptive Standards (1996-2000),
Γραμματέα και Διευθυντή Προγράμματος,
ICA Committee on Descriptive Standards (2000-2002)

Επεξεργασία:

Επιτροπή Προτύπων Περιγραφής του ΔΣΑ- εγκεκριμένο στην Καμπέρα της Αυστραλίας,
27-30 Οκτωβρίου 2003

Διάθεση:

Η δεύτερη έκδοση του προτύπου του ΔΣΑ ISAAR (CPF) διανέμεται δωρεάν σε όλα τα μέλη του Διεθνούς Συμβουλίου Αρχείων. Είναι διαθέσιμη στον ιστότοπο του ΔΣΑ www.ica.org.

Copyright:

© International Council on Archives, 60, rue des Francs-Bourgeois, 75003 Paris, France

Αναπαραγωγή και μετάφραση:

Η αναπαραγωγή σε μετάφραση ή εκτύπωση του συνόλου ή μέρους για μη εμπορικούς σκοπούς επιτρέπεται υπό τον όρο ότι γίνεται η αρμόζουσα παραπομπή.

Διεθνές Συμβούλιο Αρχείων

ΔΙΠΚΑΕ (ΝΦΠΟ)
ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΤΥΠΟ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΩΝ ΑΡΧΕΙΑΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ
ΓΙΑ ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ

Αθήνα, 2013

Τίτλος πρωτοτύπου:

ISAAR (CPF)

International Standard Archival Authority Record for Corporate Bodies, Persons and Families
Second edition

Copyright για την ελληνική έκδοση:

© Ελληνική Αρχειακή Εταιρεία (Ε.Α.Ε.) - Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.)

Ελληνική μετάφραση:

Χριστίνα Βάρδα - Μαριέττα Μινώτου - Νέστωρ Μπαμίδης - Αμαλία Παππά -
Ζήσιμος Χ. Συνοδινός - Γιώργος Χαρωνίτης.

Επιμέλεια έκδοσης: Νέστωρ Μπαμίδης

Η παρούσα μετάφραση από το πρωτότυπο στην αγγλική έχει την έγκριση του ΔΣΑ και απο-
τελεί επίσημο κείμενο.

ISBN: 978-960-85327-7-9
978-960-7236-16-6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	4
ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΩΝ	6
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	8
1. ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	10
2. ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ.....	12
3. ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΩΝ	13
4. ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ.....	14
5. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ.....	17
5.1 ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ.....	17
5.1.1 Τύπος της οντότητας	17
5.1.2 Καθιερωμένη(ες) μορφή(ές) του ονόματος.....	17
5.1.3 Παράλληλες μορφές του ονόματος	18
5.1.4 Μορφές του ονόματος σύμφωνα με άλλους κανόνες.....	18
5.1.5 Άλλες μορφές του ονόματος.....	18
5.1.6 Κωδικοί καταχώρισης νομικών προσώπων	19
5.2 ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ.....	20
5.2.1 Χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας	20
5.2.2 Ιστορικό.....	20
5.2.3 Τόποι.....	21
5.2.4 Νομικό καθεστώς	22
5.2.5 Λειτουργίες/αρμοδιότητες, ασχολίες και δραστηριότητες.....	22
5.2.6 Νομικό/κανονιστικό πλαίσιο	24
5.2.7 Εσωτερική δομή/γενεαλογία.....	25
5.2.8 Γενικό πλαίσιο	26
5.3 ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΧΕΣΕΩΝ.....	27
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών.....	27
5.3.2 Είδος της σχέσης	27
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης	28
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης	28
5.4 ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΛΕΓΧΟΥ	29
5.4.1 Κωδικός αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής.....	29
5.4.2 Κωδικός αναγνώρισης του φορέα καθιέρωσης της εγγραφής	30
5.4.3 Κανόνες και/ή συμβάσεις.....	31
5.4.4 Επεξεργασία της καθιερωμένης εγγραφής	31
5.4.5 Επίπεδο λεπτομέρειας της καθιερωμένης εγγραφής.....	32
5.4.6 Ημερομηνίες δημιουργίας, αναθεώρησης ή κατάργησης της καθιερωμένης εγγραφής	32
5.4.7 Γλώσσα και γραφή.....	32
5.4.8 Πηγές	33
5.4.9 Πληροφορίες για τη σύνταξη/ενημέρωση της καθιερωμένης εγγραφής.....	33

6. ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΜΕ ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ	34
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	34
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών	34
6.3 Φύση των σχέσεων.....	34
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων	35
Παράρτημα Α.....	38
Παράρτημα Β.....	39
Παράρτημα Γ - Πλήρη ξενόγλωσσα παραδείγματα	42
Νομικά Πρόσωπα.....	42
Φυσικά πρόσωπα	53
Οικογένειες.....	63
Παράρτημα Δ - Πλήρη ελληνικά παραδείγματα	71

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΩΝ

Ιστορικό

Η δεύτερη έκδοση του Διεθνούς Προτύπου Καθιερωμένων Αρχειακών Εγγραφών για νομικά πρόσωπα, φυσικά πρόσωπα και οικογένειες (ΔΙΠΚΑΕ[ΝΦΠΟ])¹ παρουσιάστηκε και εγκρίθηκε στο Διεθνές Συνέδριο Αρχείων στη Βιέννη τον Αύγουστο του 2004, οκτώ χρόνια μετά την πρώτη του έκδοση από το Διεθνές Συμβούλιο Αρχείων (ΔΣΑ) το 1996.

Η Ελληνική Αρχειακή Εταιρεία (ΕΑΕ), συνεχίζοντας την προσπάθειά της για την παροχή βασικών χρηστικών εργαλείων στα μέλη της αλλά και σε όλους τους Έλληνες εργαζομένους σε αρχειακούς φορείς, είχε θέσει από καιρό ως έναν από τους βασικούς στόχους της τη μετάφραση του προτύπου.

Ο Γιώργος Χαρωνίτης, μέλος του ΔΣ (2009-2011), ανέλαβε να εκπονήσει ένα προσχέδιο το οποίο κατέθεσε προς επεξεργασία στην Επιτροπή Επιμόρφωσης της ΕΑΕ.

Παράλληλα η ΕΑΕ αποδέχθηκε αίτημα των Γενικών Αρχείων του Κράτους (ΓΑΚ) για την από κοινού έκδοση της μετάφρασης του προτύπου ώστε να εξασφαλισθεί σημαντική μείωση του ύψους της ετήσιας συνδρομής που θα έπρεπε να καταβάλουν στο Διεθνές Συμβούλιο Αρχείων.

Για το σκοπό αυτό συστήθηκε ομάδα εργασίας στον βασικό κορμό της οποίας συμμετείχαν μέλη της ΕΑΕ τα οποία είχαν και στο παρελθόν ασχοληθεί με τη μετάφραση του ΔΙΠΑΠ αλλά και του εγχειριδίου Αρχειονομίας όπως η Χριστίνα Βάρδα (ιστορικός-αρχειονόμος, ΕΛΙΑ-ΜΙΕΤ), ο Ζήσιμος Συνοδινός (ιστορικός-αρχειονόμος, ΙΑ-ΕΤΕ), Αμαλία Παππά (Πρόεδρος της ΕΑΕ-υπεύθυνη της Επιτροπής Επιμόρφωσης, ΓΑΚ) και ο Νέστωρ Μπαμίδης (Αντιπρόεδρος της ΕΑΕ- υπεύθυνος της Επιτροπής Εκδόσεων, ΓΑΚ). Στην ομάδα συμμετείχαν, επίσης, η Μαριέττα Μινώτου (διευθύντρια των Γενικών Αρχείων του Κράτους) και ο Γιώργος Χαρωνίτης (μέλος της ΕΑΕ, ΓΑΚ). Η συνολική επιμέλεια της έκδοσης ανήκει στον Νέστορα Μπαμίδα.

Οι πολύωρες συναντήσεις της βασικής ομάδας (Χριστίνα Βάρδα, Ζ. Συνοδινός, Ν. Μπαμίδης, Αμαλία Παππά), είχαν ως αντικείμενο την σε βάθος επεξεργασία της αρχικής μετάφρασης η οποία αποτέλεσε τη βάση για το τελικό κείμενο του προτύπου. Για την απόδοση του κειμένου στην ελληνική γλώσσα χρησιμοποιήσαμε καταρχήν τόσο την αγγλική όσο και τη γαλλική έκδοση, ενώ χρειάστηκε να συμβουλευθούμε επιπλέον ορισμένες φορές την ιταλική και ισπανική. Υιοθετήθηκαν, επίσης, ορισμένες αλλαγές σε σχέση με τη μετάφραση του ΔΙΠΑΠ (2002) :

- για την απόδοση του όρου «*record*» θεωρήθηκε καταλληλότερη αντί της λέξης «λήμμα» η χρήση της λέξης «εγγραφή», διότι η πρώτη ταιριάζει περισσότερο σε βιβλιοθηκονομικά πρότυπα ενώ η δεύτερη παραπέμπει και στην αναπόφευκτη χρήση του προτύπου σε υπολογιστικό περιβάλλον,
- ο όρος «*area*» που είχε αποδοθεί ως «πεδίο» αντικαταστάθηκε με τον όρο «περιοχή», ο οποίος θεωρήθηκε περισσότερο δόκιμος.

Η μετάφραση του προτύπου και τα ελληνικά παραδείγματα παρουσιάστηκαν από την ομάδα εργασίας στην Επιτροπή Εφαρμογής Προτύπων της ΕΑΕ όπου, ύστερα από γόνιμη ανταλλαγή απόψεων, τα μέλη της συμφώνησαν με την ελληνική απόδοση του τίτλου του προτύπου και του αρκτικόλεξου, την απόδοση των όρων καθώς και τη δομή της έκδοσης του προτύπου.

Παραρτήματα της έκδοσης

Θεωρήσαμε σκόπιμο να εμπλουτίσουμε την παρούσα έκδοση με την προσθήκη δύο Παραρτημάτων. Έτσι, στο **Παράρτημα Α** -όπως στην πρωτότυπη έκδοση- παρουσιάζεται η αντιστοίχιση των στοιχείων περιγραφής μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης έκδοσης του ISAAR (CPF)· το ένθετο **Παράρτημα Β** περιλαμβάνει τους όρους των διάφορων στοιχείων στην αγγλική, γαλλική και ελληνική γλώσσα· στο **Παράρτημα Γ** παρουσιάζονται τα ξενόγλωσσα πλήρη παραδείγματα -όπως στο Παράρτημα

¹ Τίτλος πρωτότυπης έκδοσης στην αγγλική: International Standard Archival Authority Record for Corporate Bodies, Persons and Families / ISAAR (CPF)

Β της πρωτότυπης έκδοσης· στο πρόσθετο **Παράρτημα Δ** παρουσιάζονται τρία ελληνικά αναλυτικά παραδείγματα καθιερωμένων εγγραφών από παραγωγούς, αρχειακό υλικό των οποίων φυλάσσεται σε δύο διαφορετικούς αρχειακούς φορείς στην Ελλάδα: τα Γενικά Αρχεία του Κράτους και το ΕΛΙΑ-ΜΙΕΤ. Την επιμέλεια της σύνταξης των ελληνικών αντιπροσωπευτικών παραδειγμάτων (νομικό πρόσωπο, φυσικό πρόσωπο και οικογένεια) είχαν ο Γιώργος Χαρωνίτης, η Χριστίνα Βάρδα και ο Ζήσιμος Συνοδινός.

Διευκρινίζεται ότι, σε σχέση με την πρωτότυπη έκδοση, θεωρήσαμε σκόπιμο να διατηρήσουμε ένα αναλυτικό παράδειγμα ανά κατηγορία και γλώσσα, με συνέπεια να περιλαμβάνονται στο σχετικό **Παράρτημα Γ** εννέα αντί έντεκα ξενόγλωσσα παραδείγματα.

Αναλυτικά παραδείγματα στο Παράρτημα Δ

Τα παραδείγματα που παρουσιάζονται επιλέχθηκαν ώστε να αποτελούν αντιπροσωπευτικά δείγματα για κάθε περίπτωση. Ειδικότερα:

1. **Νομικό πρόσωπο:** Υπουργείο Εσωτερικών, Υφυπουργείο Αγορανομίας (1938-1941), (ΓΑΚ). Χαρακτηριστικό παράδειγμα νομικού προσώπου το οποίο παρουσιάζει διαδοχικές αλλαγές στην διοικητική του δομή. Το 1938 αποτέλεσε την μετεξέλιξη της Γενικής Διεύθυνσης Αγορανομίας του Υπουργείου Εσωτερικών και στη συνέχεια γνώρισε σημαντικές διοικητικές μεταβολές οι οποίες αποτυπώνονται στο παράδειγμα.
2. **Οικογένεια:** Βαλαωρίτη (17^{ος} αι. -), (ΕΛΙΑ-ΜΙΕΤ). Εξαιρετικά σημαντική οικογένεια με σταθερή παρουσία από τον 17^ο αι. μέχρι σήμερα, μέλη της οποίας κατείχαν σημαντικές θέσεις επιδεικνύοντας πλούσια δραστηριότητα σε διαφορετικούς τομείς.
3. **Φυσικό πρόσωπο:** Χρύσανθος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών (1881-1949), (ΕΛΙΑ-ΜΙΕΤ). Πρόκειται για πρόσωπο με ποικίλες δραστηριότητες τις οποίες ανέπτυξε σε διαφορετικούς τόπους. Το συγκεκριμένο παράδειγμα εγγραφής επιλέχθηκε διότι απαιτεί την παρουσίαση ενός ιδιαίτερα μεγάλου εύρους σχέσεων.

Όσον αφορά τα ελληνικά παραδείγματα επισημαίνουμε τα ακόλουθα σημεία:

- Θεωρούμε ότι κατά την υλοποίηση του προτύπου, θα πρέπει η καθιερωμένη αρχειακή εγγραφή να εμφανίζεται με το σύνολο των πεδίων που περιλαμβάνει, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι κάποια πεδία στοιχείων θα παραμένουν κενά.
- Στο παράδειγμα που αφορά τις οικογένειες, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι υπάρχει η δυνατότητα να συνταχθούν επιπλέον εγγραφές για κάποια μέλη χωριστά (εφόσον είναι παραγωγοί αρχείου και ως φυσικά πρόσωπα) και όλες οι εγγραφές να συνδεθούν μεταξύ τους μέσω των στοιχείων της ενότητας 5.3 *Περιοχή σχέσεων*.
- Σε κάθε περίπτωση, ο αριθμός των σχέσεων που παρουσιάζονται, προσδιορίζεται κάθε φορά από το περιεχόμενο του αρχειακού υλικού που διαθέτουμε.
- Ο όγκος των παρεχόμενων πληροφοριών (πχ. στα στοιχεία 5.2.2 - *Ιστορικό* ή 5.2.8 - *Γενικό πλαίσιο*) ποικίλει. Είναι προτιμότερο να περιέχονται οι βασικές πληροφορίες και όχι εξαντλητικές λεπτομέρειες οι οποίες θα είναι δύσκολα διαχειρίσιμες.
- Οι σχέσεις που παρουσιάζονται στην *Περιοχή 6*, είναι ως ένα βαθμό υποκειμενικές με αποτέλεσμα ο αριθμός τους να διαφοροποιείται ανάλογα με το βάθος και τα κριτήρια της σχετικής έρευνας κατά τη σύνταξη της εγγραφής.
- Καταγράφονται επίσης σχετιζόμενες πηγές οι οποίες βρίσκονται αναρτημένες στο Διαδίκτυο, δεδομένου ότι το ψηφιακό ή ψηφιοποιημένο υλικό μπορεί να αποτελεί σχετιζόμενη πηγή.

Το μεταφρασμένο πρότυπο είναι προσβάσιμο στις ιστοσελίδες της Ελληνικής Αρχειακής Εταιρείας (ΕΑΕ), των Γενικών Αρχείων του Κράτους (ΓΑΚ) και του Διεθνούς Συμβουλίου Αρχείων (ΔΣΑ).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Η πρώτη έκδοση αυτού του προτύπου εκπονήθηκε από την Ad Hoc Επιτροπή Προτύπων Περιγραφής του Διεθνούς Συμβουλίου Αρχείων (ICA Ad Hoc Commission on Descriptive Standards (ICA/DDS) την περίοδο 1993-1995. Το πρότυπο δημοσιεύτηκε από το ΔΣΑ το 1996. Η ICA/DDS εξελίχθηκε σε μόνιμη Επιτροπή του Διεθνούς Συμβουλίου Αρχείων στο πλαίσιο του Διεθνούς Συνεδρίου Αρχείων στο Πεκίνο το 1996. Η υφιστάμενη σήμερα Επιτροπή Προτύπων Περιγραφής, ανέλαβε την αναθεώρηση του ISAAR (CPF) ως κύριο καθήκον του προγράμματος εργασίας της για την τετραετία 2000-2004.
2. Η δεύτερη αυτή έκδοση του ISAAR (CPF), είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας αναθεώρησης πενταετούς διάρκειας, η οποία είχε τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Προτύπων Περιγραφής του Διεθνούς Συμβουλίου Αρχείων (ICA Committee on Descriptive Standards). Η ανακοίνωση προς τη διεθνή αρχειακή κοινότητα για την υποβολή σχολίων ως προς την αναθεώρηση, έγινε στα τέλη του 2000 με επιστολές που εστάλησαν σε όλα τα θεσμικά και εταιρικά μέλη του ΔΣΑ όπως και σε διάφορους ενδιαφερόμενους φορείς εντός του ΔΣΑ και σε άλλους συναφείς διεθνείς οργανισμούς. Η ανακοίνωση διανεμήθηκε και με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στον πίνακα αποδεκτών του ΔΣΑ και σε άλλες σχετικές λίστες συζήτησης. Ως ημερομηνία λήξης για την αποστολή σχολίων ορίστηκε η 31^η Ιουλίου 2001 με σκοπό την έναρξη της αναθεώρησης στην ολομέλεια της Επιτροπής στις Βρυξέλλες, στις 3-6 Οκτωβρίου 2001.
3. Έως τον Αύγουστο του 2001, η Γραμματεία της Επιτροπής είχε λάβει 18 προτάσεις από εθνικές επιτροπές, οργανισμούς και μεμονωμένα άτομα. Τα σχόλια συνοψίστηκαν σε επιτομή που διανεμήθηκε έγκαιρα σε όλα τα μέλη ενόψει της συνεδρίασης της ολομέλειας στις Βρυξέλλες.
4. Η ολομέλεια της Επιτροπής εξέτασε τα σχόλια που κατατέθηκαν και έλαβε μια σειρά αποφάσεων σχετικά με τις αναθεωρήσεις που έπρεπε να γίνουν στο πρότυπο. Ακολούθως, δημιουργήθηκε ένα πρώτο σχέδιο του αναθεωρημένου ISAAR (CPF) σύμφωνα με τις αποφάσεις που ελήφθησαν στις Βρυξέλλες. Αυτό το σχέδιο κυκλοφόρησε ανάμεσα στα μέλη της Επιτροπής και βελτιώθηκε περαιτέρω στις ολομέλειες της Επιτροπής στη Μαδρίτη τον Ιούνιο του 2002 και στο Ρίο Ντε Τζανέιρο το Νοέμβριο του 2002. Το σχέδιο δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο του ICA/CDS τον Ιανουάριο του 2003. Τότε, στο πλαίσιο της προθεσμίας που δόθηκε μέχρι την 15^η Ιουλίου 2003, συγκεντρώθηκαν σχόλια της διεθνούς αρχειακής κοινότητας στο προτεινόμενο αναθεωρημένο πρότυπο. Αυτά τα σχόλια έγιναν αντικείμενο επεξεργασίας στην ολομέλεια της Επιτροπής στην Καμπέρα (Αυστραλία) τον Οκτώβριο του 2003, όπου εγκρίθηκε η τελική έκδοση του αναθεωρημένου προτύπου και ταυτόχρονα παρουσιάστηκε σε έντυπη μορφή στο συνέδριο του ΔΣΑ στη Βιέννη το 2004.
5. Η δεύτερη αυτή έκδοση του ISAAR (CPF) παρουσιάζει μια ανεπτυγμένη μορφή της πρώτης (1996) έκδοσης του προτύπου. Η έκδοση του 1996 περιείχε τρεις *Περιοχές*: μία Περιοχή Ελέγχου Καθιέρωσης, μία Περιοχή Πληροφοριών και μια Περιοχή Σημειώσεων. Η παρούσα έκδοση περιέχει τέσσερις Περιοχές: μία Περιοχή Αναγνώρισης (παρόμοια με την πρώην Περιοχή Ελέγχου Καθιέρωσης)· μία Περιοχή Περιγραφής (παρόμοια με την πρώην Περιοχή Πληροφοριών)· μία Περιοχή Σχέσεων και μια Περιοχή Ελέγχου (παρόμοια με την πρώην Περιοχή Σημειώσεων). Οι δύο τελευταίες είναι ουσιαστικά νέες προσθήκες στο πρότυπο, παρόλο που υπήρχε πρόβλεψη για την τεκμηρίωση συσχετίσεων στο στοιχείο 2.3.8 της έκδοσης του 1996. Τα στοιχεία και οι κανόνες στις τέσσερις νέες Περιοχές δομήθηκαν και συντάχθηκαν με σκοπό να διευκρινίσουν απολύτως έννοιες και καλύτερες πρακτικές στην τεκμηρίωση του πλαισίου παραγωγής των αρχείων. Επιπρόσθετα, η παρούσα έκδοση περιέχει μία ενότητα στην οποία περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο οι αρχειακές καθιερωμένες εγγραφές μπορούν να συνδεθούν με αρχειακό υλικό και άλλες πηγές πληροφόρησης, συμπεριλαμβανομένων και περιγραφών σύμφωνα με το ISAD(G) (ΔΙΠΑΠ). Τα σχόλια που κατατέθηκαν από την αρχειακή κοινότητα στη διάρκεια της αναθεώρησης κατέδειξαν την ανάγκη ενός κειμένου με μεγαλύτερη σαφήνεια και καθοδήγηση από εκείνο της έκδοσης του 1996. Η Επιτροπή ελπίζει ότι η νέα έκδοση ανταποκρίνεται περισσότερο στα πρακτικά και θεωρητικά ζητήματα που διατύπωσαν όσοι είχαν προσπαθήσει να δομήσουν αρχειακά συστήματα ελέγχου καθιερωμένων εγγραφών σύμφωνα με το πρότυπο ISAAR (CPF). Η αντιστοίχιση των στοιχείων περιγραφής ανάμεσα στην πρώτη και την δεύτερη έκδοση του προτύπου παρουσιάζεται στο **Παράρτημα Α**.

Τα μέλη της *Επιτροπής Προτύπων Περιγραφής* του ΔΣΑ, που ανέλαβαν την αναθεώρηση και συμμετείχαν για το χρονικό διάστημα 2000-2004, είναι τα ακόλουθα :

Nils Brübach (Γερμανία)

Herman Coppens (Βέλγιο)

Adrian Cunningham (Αυστραλία) Διευθυντής προγράμματος και Γραμματέας, 2002-2004

Blanca Desantes Fernández (Ισπανία)

Vitor Manoel Marques da Fonseca (Βραζιλία)

Michael Fox (Ηνωμένες Πολιτείες)

Bruno Galland (Γαλλία)

Kent Haworth (Καναδάς) Διευθυντής προγράμματος και Γραμματέας, 2000-2002

Juan Manuel Herrera (Μεξικό), 2002-2003

Gavan McCarthy (Αυστραλία), 2002-

Per-Gunnar Ottosson (Σουηδία)

Lydia Reid (Ηνωμένες Πολιτείες)

Dick Sargent (Ηνωμένο Βασίλειο)

Claire Sibille (Γαλλία), 2003-

Hugo Stibbe (Καναδάς) Προσωρινός Διευθυντής προγράμματος και Γραμματέας, Ιούνιος 2002

Yolia Tortero (Μεξικό), 2003-

Stefano Vitali (Ιταλία) Πρόεδρος.

Η *Επιτροπή Προτύπων Περιγραφής* του ΔΣΑ (ICA/CDS) εκφράζει τις ευχαριστίες της για τη φιλοξενία και οικονομική υποστήριξη των συναντήσεων των ολομελειών στα ακόλουθα ιδρύματα:

Archives Générales du Royaume and Archives de l'État dans les Provinces (Βρυξέλες, Βέλγιο)

Ministerio de Cultura. Subdirección General de los Archivos Estatales (Ισπανία)

Arquivo Nacional (Βραζιλία)

National Archives of Australia (Αυστραλία)

UNESCO

Η αναθεώρηση αυτού του προτύπου δεν θα ήταν δυνατή χωρίς την ουσιαστική συμβολή τους, τόσο την οικονομική όσο και την παροχή διευκολύνσεων και μέσων στην οργάνωση των συναντήσεων.

1. ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

- 1.1 Το πρότυπο αυτό παρέχει τις κατευθυντήριες γραμμές για την προετοιμασία καθιερωμένων αρχειακών εγγραφών για οντότητες (νομικά πρόσωπα, φυσικά πρόσωπα και οικογένειες) που συνδέονται με την παραγωγή και τη διατήρηση αρχείων.
- 1.2 Οι αρχειακές καθιερωμένες εγγραφές μπορούν να χρησιμοποιηθούν:
 - α) για την περιγραφή ενός νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή οικογένειας στο πλαίσιο ενός αρχειακού συστήματος περιγραφής,
 - β) για τον έλεγχο της δημιουργίας και της χρήσης σημείων πρόσβασης στις αρχειακές περιγραφές,
 - γ) για την τεκμηρίωση σχέσεων μεταξύ διαφορετικών παραγωγών αρχείων και μεταξύ των οντοτήτων και των αρχείων ή άλλων πηγών που αυτές παρήγαγαν ή που τις αφορούν.
- 1.3. Η περιγραφή των παραγωγών αρχείων αποτελεί μια σημαντική εργασία των αρχειονόμων, ανεξάρτητα αν οι περιγραφές τηρούνται με χειρόγραφο τρόπο ή με αυτοματοποιημένα συστήματα. Αυτή η εργασία απαιτεί πλήρη τεκμηρίωση και συνεχή ενημέρωση του πλαισίου παραγωγής και χρήσης των τεκμηρίων, δίνοντας έμφαση στην προέλευσή τους.
- 1.4 Το συμπληρωματικό πρότυπο του παρόντος, το ISAD(G) (General International Standard Archival Description (ΔΙΠΑΠ Διεθνές Πρότυπο Αρχειακής Περιγραφής), προβλέπει την ενσωμάτωση αυτής της πληροφορίας στο πλαίσιο της περιγραφής αρχειακού υλικού σε οποιοδήποτε επίπεδο. Δίνει επίσης τη δυνατότητα ανεξάρτητης διαχείρισης των πληροφοριών του πλαισίου παραγωγής και σύνδεσης αυτών των πληροφοριών με άλλα στοιχεία που χρησιμοποιούνται στην περιγραφή αρχειακού υλικού.
- 1.5 Υπάρχουν πολλοί λόγοι για τους οποίους η ανεξάρτητη διαχείριση πληροφοριών του πλαισίου παραγωγής αποτελεί ζωτικό στοιχείο της αρχειακής περιγραφής. Η πρακτική αυτή επιτρέπει τη σύνδεση περιγραφών που αφορούν τους παραγωγούς αρχείων και τις πληροφορίες του πλαισίου παραγωγής των αρχείων με περιγραφές αρχειακού υλικού του ίδιου παραγωγού, το οποίο φυλάσσεται σε διαφορετικά Αρχεία και με περιγραφές άλλων πηγών, όπως μουσειακό ή βιβλιακό υλικό το οποίο σχετίζεται με την εν λόγω οντότητα. Τέτοιες συνδέσεις βελτιώνουν την διαχείριση των αρχείων και διευκολύνουν την έρευνα.
- 1.6 Στην περίπτωση που διαφορετικοί αρχειακοί φορείς φυλάσσουν αρχειακό υλικό που προέρχεται από τον ίδιο παραγωγό, είναι ευκολότερο να ανταλλάξουν την πληροφορία σχετικά με το πλαίσιο παραγωγής εάν αυτή έχει συνταχθεί με τυποποιημένο τρόπο. Το όφελος από αυτή την τυποποίηση λαμβάνει διεθνείς διαστάσεις όταν η διάχυση ή η σύνδεση της πληροφορίας του πλαισίου παραγωγής είναι πιθανόν να υπερβεί τα εθνικά σύνορα. Ο πολυεθνικός χαρακτήρας του συστήματος τήρησης των αρχείων απαιτεί διεθνή προτυποποίηση που θα υποστηρίζει την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το πλαίσιο παραγωγής. Διαδικασίες όπως οι αποικισμοί, η μετανάστευση και το εμπόριο λ.χ. συμβάλλουν στον διεθνή χαρακτήρα του συστήματος τήρησης των αρχείων.
- 1.7 Το παρόν πρότυπο συντάχθηκε για να υποστηρίξει τη διάδοση των καθιερωμένων αρχειακών εγγραφών ενθαρρύνοντας τη σύνταξη συμβατών μεταξύ τους, κατάλληλων και επεξηγηματικών περιγραφών που αφορούν νομικά πρόσωπα, φυσικά πρόσωπα και οικογένειες, παραγωγούς αρχείων. Προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με υπάρχοντα εθνικά πρότυπα ή ως σημείο αναφοράς για την ανάπτυξη εθνικών προτύπων.
- 1.8 Οι αρχειακές καθιερωμένες εγγραφές είναι παρόμοιες με τις αντίστοιχες των Βιβλιοθηκών στο βαθμό που και οι δύο μορφές καθιερωμένων εγγραφών πρέπει να υποστηρίζουν τη δημιουργία τυποποιημένων σημείων πρόσβασης στις περιγραφές. Το όνομα του παραγωγού της ενότητας περιγραφής είναι ένα από τα πιο σημαντικά σημεία πρόσβασης. Τα σημεία πρόσβασης μπορεί να περιέχουν προσδιοριστικά στοιχεία που θεωρούνται αναγκαία για την αποσαφήνιση της ταυτότητας της οντότητας έτσι ώστε να μπορούν να είναι διακριτές οι διαφορετικές οντότητες που έχουν ίδιο όνομα ή παραπλήσιο.

- 1.9** Ωστόσο, οι αρχειακές καθιερωμένες εγγραφές, έχουν μεγαλύτερες απαιτήσεις από τις αντίστοιχες βιβλιοθηκονομικές. Σε ένα αρχειακό σύστημα περιγραφής αυτές οι επιπλέον απαιτήσεις συνδέονται με τη σπουδαιότητα της τεκμηρίωσης που αφορά τους παραγωγούς και το πλαίσιο παραγωγής του αρχειακού υλικού. Κατά συνέπεια, οι αρχειακές καθιερωμένες εγγραφές έχουν μεγαλύτερο βάθος και κατά κανόνα περιέχουν περισσότερες πληροφορίες από τις βιβλιοθηκονομικές.
- 1.10** Για το λόγο αυτό, ο βασικός σκοπός αυτού του προτύπου είναι να παράσχει γενικούς κανόνες για την τυποποίηση των αρχειακών περιγραφών όσον αφορά τους παραγωγούς και το πλαίσιο παραγωγής των αρχείων επιτρέποντας μ' αυτόν τον τρόπο:
- την πρόσβαση στα αρχεία βασισμένη στην περιγραφή του πλαισίου παραγωγής τους η οποία συνδέεται με άλλες περιγραφές των ίδιων αρχείων τα οποία συχνά είναι διασπασμένα·
 - την κατανόηση, από τους χρήστες, του πλαισίου παραγωγής και χρήσης των αρχειακών τεκμηρίων επιτρέποντάς τους να ερμηνεύσουν καλύτερα το περιεχόμενο και τη σημασία τους·
 - τον προσδιορισμό της ταυτότητας κάθε παραγωγού αρχείου, ενσωματώνοντας την περιγραφή των σχέσεων μεταξύ διαφορετικών οντοτήτων και, κυρίως, τεκμηριώνοντας τις μεταβολές διοικητικού χαρακτήρα για τα νομικά πρόσωπα και προσωπικού χαρακτήρα για τα φυσικά πρόσωπα και τις οικογένειες·
 - την ανταλλαγή αυτών των περιγραφών μεταξύ φορέων, συστημάτων και δικτύων.
- 1.11** Μία καθιερωμένη αρχειακή εγγραφή που ακολουθεί το παρόν πρότυπο μπορεί επίσης να χρησιμεύσει για τον έλεγχο της ονομασίας και της ταυτότητας κάθε νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου και οικογένειας το οποίο αναφέρεται σε ένα σημείο πρόσβασης που συνδέεται με την ενότητα αρχειακής περιγραφής.

2. ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ

Σημείωση: αυτός ο κατάλογος περιλαμβάνει τις ημερομηνίες δημοσίευσης των συναφών προτύπων κατά την περίοδο ολοκλήρωσης της 2ης έκδοσης του ISAAR (CPF), στα τέλη του 2003. Οι αναγνώστες θα πρέπει να ανατρέχουν στην πιο πρόσφατη έκδοση του κάθε προτύπου.

- ISAD (G) - General International Standard Archival Description, 2nd ed., Madrid: International Council on Archives, 2000.
- ISO 639-2 - Codes for the representation of names of languages, Alpha-3 code, Geneva: International Standards Organization, 1998.
- ISO 690 - Documentation - Bibliographic references - Content, form and structure, Geneva: International Standards Organization, 1987.
- ISO 690-2 - Documentation - Bibliographic references – Electronic documents or parts thereof, Geneva: International Standards Organization, 1992.
- ΕΛΟΤ 1213 - Πληροφόρηση και τεκμηρίωση - Βασικές αρχές για την επεξεργασία, τη δομή και την παρουσίαση ευρετηρίων. Ελληνικό Πρότυπο ΕΛΟΤ 1213: ΕΛΟΤ, 2004.
- ΕΛΟΤ 1321 - Τεκμηρίωση - Κατευθυντήριες οδηγίες για τη συγκρότηση και ανάπτυξη μονόγλωσσων θησαυρών. Ελληνικό Πρότυπο (Σχέδιο) ΕΛΟΤ 1321: ΕΛΟΤ, 1993.
- ISO 3166 - Codes for the representation of names of countries, Geneva: International Standards Organization, 1997.
- ΕΛΟΤ 1312 - Τεκμηρίωση - Θεματική ανάλυση τεκμηρίων: Μέθοδοι εξέτασης τεκμηρίων, προσδιορισμού των θεμάτων τους και επιλογή των όρων ευρετηρίασης. Ελληνικό Πρότυπο ΕΛΟΤ 1312: ΕΛΟΤ, 1996.
- ISO 5964 - Documentation - Guidelines for the establishment and development of multilingual thesauri, Geneva: International Standards Organization, 1985.
- ISO 8601 - Data elements and interchange formats - Information interchange - Representation of dates and times, 3rd ed., Geneva: International Standards Organization, 2004.
- ISO 15489 - Information and documentation - Records management, parts 1 and 2, Geneva: International Standards Organization, 2001.
- ISO 15511 - Information and documentation - International standard identifier for libraries and related organizations, Geneva: International Standards Organization, 2003.
- ISO 15924 - Codes for the representation of names of scripts, Geneva: International Standards Organization, 2003.
- Guidelines for Authority Records and References / revised by the International Federation of Library Associations Working Group on GARE revision, 2nd ed., München: K.G. Saur, 2001 (UBCIM Publications New series, vol. 23).
- Mandatory data elements for internationally shared resource authority records: report of the IFLA UBCIM Working group on Minimal Level Authority Records and ISADN, 1998 <<http://www.ifla.org/VI/3/p1996-2/mlar.htm>> (known as "MLAR").
- Form and Structure of Corporate Headings: Recommendations of the Working Group on Corporate Headings. Approved by the Standing Committees of the IFLA Section on Cataloguing and the IFLA Section on Official Publications, 1980. (updated in International Cataloguing and Bibliographic Control in 1992).

3. ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΩΝ

Το γλωσσάριο που ακολουθεί, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος προτύπου. Οι όροι συντάχθηκαν ειδικά για τις ανάγκες αυτού του προτύπου.

Αρχειακή περιγραφή (Archival description). Η ακριβής αποτύπωση μιας ενότητας περιγραφής και των συστατικών της μερών, όταν αυτά υπάρχουν, η οποία είναι αποτέλεσμα της επιλογής, ανάλυσης, οργάνωσης και καταγραφής πληροφοριών που χρησιμεύουν στον προσδιορισμό της ταυτότητας, στη διαχείριση, στον εντοπισμό και στην κατανόηση του αρχειακού υλικού και του πλαισίου παραγωγής του. Ο όρος αποδίδει, επίσης, το αποτέλεσμα και το προϊόν αυτής της διαδικασίας.

Έγγραφο/τεκμήριο (Record). Πληροφορία καταγεγραμμένη σε οποιαδήποτε μορφή ή υπόστρωμα που δημιουργήθηκε ή παραλήφθηκε και διατηρήθηκε από έναν φορέα ή ένα πρόσωπο στο πλαίσιο της άσκησης των δραστηριοτήτων του.

Καθιερωμένη εγγραφή (Authority record). Η καθιερωμένη μορφή ενός ονόματος συνδυασμένη με άλλα πληροφοριακά στοιχεία που προσδιορίζουν και περιγράφουν τη συγκεκριμένη οντότητα και που μπορούν επίσης να τη συνδέσουν με άλλες καθιερωμένες εγγραφές.

Νομικό πρόσωπο (Corporate body). Ένας οργανισμός ή μια ομάδα προσώπων που προσδιορίζεται με ένα ιδιαίτερο όνομα και δρα ή μπορεί να δράσει ως οντότητα. Επίσης μπορεί να περιλαμβάνει μια ατομική δραστηριότητα στο πλαίσιο μιας συλλογικής.

Παραγωγός (Creator). Κάθε οντότητα (νομικό πρόσωπο, φυσικό πρόσωπο ή οικογένεια) που παρήγαγε, συγκέντρωσε και/ή διατήρησε αρχεία στο πλαίσιο της προσωπικής ή της συλλογικής δραστηριότητας.

Προέλευση (Provenance). Η σχέση μεταξύ των τεκμηρίων και των φορέων ή ατόμων που τα παρήγαγαν, τα συγκέντρωσαν και/ή διατήρησαν και χρησιμοποίησαν στο πλαίσιο προσωπικής ή συλλογικής δραστηριότητας.

Προσδιοριστικό στοιχείο (Qualifier). Πρόσθετη πληροφορία σε ένα στοιχείο της περιγραφής που βοηθά στην αναγνώριση, κατανόηση και/ή χρήση της καθιερωμένης εγγραφής.

Σημείο πρόσβασης (Access point). Όνομα, όρος, λέξη-κλειδί, φράση ή κωδικός που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αναζήτηση, την αναγνώριση και τον εντοπισμό αρχειακών περιγραφών, συμπεριλαμβανομένων και των καθιερωμένων εγγραφών.

4. ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ

- 4.1** Το πρότυπο καθορίζει το είδος των πληροφοριών που μπορούν να συμπεριληφθούν σε μια αρχειακή καθιερωμένη εγγραφή και προτείνει τις κατευθύνσεις με τις οποίες αυτές οι εγγραφές μπορούν να ενταχθούν σ' ένα σύστημα αρχειακής περιγραφής. Το περιεχόμενο των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στην καθιερωμένη εγγραφή προσδιορίζεται από τις συμβάσεις και/ή κανόνες που ακολουθεί ο φορέας που συντάσσει την καθιερωμένη εγγραφή.
- 4.2** Το πρότυπο αποτελείται από πληροφοριακά στοιχεία, κάθε ένα από τα οποία περιέχει:
- α) το όνομα του στοιχείου περιγραφής·
 - β) τη σκοπιμότητα του στοιχείου περιγραφής·
 - γ) τον κανόνα (ή τους γενικούς κανόνες) που μπορεί να εφαρμοστούν σε αυτό το στοιχείο και
 - δ) παραδείγματα που επεξηγούν την εφαρμογή του ή των κανόνων, στο μέτρο που αυτό είναι εφικτό.
- 4.3** Οι παράγραφοι αριθμούνται προς διευκόλυνση των παραπομπών και μόνον. Αυτή η αρίθμηση δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των στοιχείων περιγραφής ή της σειράς ή της δομής των περιγραφών.
- 4.4** Τα στοιχεία περιγραφής για μια αρχειακή καθιερωμένη εγγραφή είναι οργανωμένα σε τέσσερις περιοχές πληροφοριών:
1. Περιοχή Αναγνώρισης
(παρέχονται πληροφορίες οι οποίες προσδιορίζουν την οντότητα με μοναδικό τρόπο και καθορίζουν τα τυποποιημένα σημεία πρόσβασης)
 2. Περιοχή Περιγραφής
(παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τη φύση, το πλαίσιο και τις δραστηριότητες της οντότητας που περιγράφεται)
 3. Περιοχή Σχέσεων
(αναφέρονται και περιγράφονται οι σχέσεις με άλλα νομικά πρόσωπα, φυσικά πρόσωπα και/ή οικογένειες)
 4. Περιοχή Ελέγχου
(παρέχεται ο διεθνής αριθμός αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής και οι πληροφορίες που καθορίζουν το πώς, πότε και από ποιόν φορέα δημιουργήθηκε και ενημερώνεται).
- 4.5** Το πρότυπο παρέχει επίσης, στο κεφάλαιο 6, κατευθυντήριες οδηγίες για τη σύνδεση καθιερωμένων αρχειακών εγγραφών με περιγραφές τεκμηρίων που έχουν παραχθεί από την οντότητα και/ή με άλλες πηγές πληροφόρησης σχετικές με αυτή ή που προέρχονται από αυτή. Το κεφάλαιο 6 περιλαμβάνει επίσης διάγραμμα που απεικονίζει τις σχέσεις μεταξύ καθιερωμένων εγγραφών που περιγράφουν παραγωγούς και των περιγραφών των αρχείων που έχουν παραχθεί από αυτούς.
- 4.6** Το **Παράρτημα Α** παρέχει μία χαρτογράφηση των περιγραφικών στοιχείων ανάμεσα στην πρώτη έκδοση αυτού του προτύπου και την παρούσα έκδοση. Το **Παράρτημα Γ** (στην ελληνική μετάφραση) παρέχει πλήρη παραδείγματα αρχειακών καθιερωμένων εγγραφών που συντάχθηκαν σύμφωνα με το παρόν πρότυπο.
- 4.7** Όλα τα στοιχεία που υπακούουν σ' αυτούς τους κανόνες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη σύνταξη μιας καθιερωμένης αρχειακής εγγραφής, όμως τα ακόλουθα τέσσερα στοιχεία είναι απαραίτητα:
- Τύπος της οντότητας (στοιχείο 5.1.1)
 - Καθιερωμένη(ες) μορφή(ές) του ονόματος (στοιχείο 5.1.2)
 - Χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας (στοιχείο 5.2.1)
 - Κωδικός αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής (στοιχείο 5.4.1).

- 4.8** Η φύση της οντότητας που περιγράφεται και οι απαιτήσεις του συγκεκριμένου πληροφοριακού συστήματος ή του δικτύου, στο πλαίσιο του οποίου εργάζεται ο συντάκτης της καθιερωμένης αρχειακής εγγραφής, καθορίζουν ποια από τα προαιρετικά στοιχεία της περιγραφής θα χρησιμοποιηθούν σε μια δεδομένη αρχειακή εγγραφή και αν αυτά θα παρουσιαστούν με αλφηγηματική και/ή με δομημένη μορφή.
- 4.9** Τα περισσότερα περιγραφικά στοιχεία μιας καθιερωμένης εγγραφής που συντάσσεται σύμφωνα με το ISAAR(CPF) μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως σημεία πρόσβασης. Θα πρέπει να αναπτυχθούν κανόνες και συμβάσεις για την τυποποίηση των σημείων πρόσβασης σε εθνικό επίπεδο ή χωριστά για κάθε γλώσσα. Λεξιλόγια και συμβάσεις που θα ακολουθηθούν για τη δημιουργία ή την επιλογή των δεδομένων του περιεχομένου αυτών των στοιχείων μπορούν, επίσης, να αναπτυχθούν σε εθνικό επίπεδο ή ξεχωριστά για κάθε γλώσσα. Τα επόμενα πρότυπα ISO είναι χρήσιμα για την ανάπτυξη και διατήρηση καθιερωμένων λεξιλογίων:
- ISO 5963 Documentation - Methods for examining documents, determining their subjects, and selecting indexing terms (ΕΛΟΤ 1312/1996 Τεκμηρίωση - Μέθοδοι εξέτασης τεκμηρίων, προσδιορισμού των θεμάτων τους και επιλογής των όρων ευρετηρίασης),
 - ISO 2788 Documentation - Guidelines for the establishment and development of monolingual thesauri, (ΕΛΟΤ 1321/1993 (ΣΕΠ) Τεκμηρίωση - Κατευθυντήριες οδηγίες για τη συγκρότηση και ανάπτυξη μονόγλωσσων θησαυρών),
 - ISO 5964 Documentation - Guidelines for the establishment and development of multilingual thesauri και
 - ISO 999 Information and Documentation - Guidelines for the content, organization and presentation of indexes. (ΕΛΟΤ 1213/2004 Πληροφόρηση και τεκμηρίωση - Βασικές αρχές για την επεξεργασία, τη δομή και την παρουσίαση ευρετηρίων).
 - Για την παραπομπή σε δημοσιευμένες πηγές, στο πλαίσιο των στοιχείων περιγραφής, προτείνεται να ακολουθείται η τελευταία έκδοση του ISO 690 Documentation - Bibliographic references - Content, form and structure (ΕΛΟΤ 560/1994 Τεκμηρίωση - Βιβλιογραφικές παραπομπές - Περιεχόμενο, μορφή και δομή).
- 4.10** Τα παραδείγματα στο κείμενο του προτύπου έχουν επεξηγηματικό και όχι περιοριστικό χαρακτήρα. Περισσότερο αποσαφηνίζουν το περιεχόμενο των κανόνων στους οποίους αναφέρονται παρά τους επεκτείνουν. Τα παραδείγματα ή η μορφή με την οποία παρουσιάζονται να μην εκληφθούν ως οδηγίες. Κάθε παράδειγμα, για να διευκρινιστεί το πλαίσιο δημιουργίας του, συνοδεύεται με την ένδειξη του ονόματος του φορέα που το παρείχε, με πλάγια στοιχεία. Μπορεί να ακολουθούν περαιτέρω/συμπληρωματικές επεξηγήσεις, κι αυτές με πλάγια στοιχεία, με την ένδειξη *Σημείωση*. Να μην συγχέεται η ένδειξη της πηγής του παραδείγματος και οι όποιες σημειώσεις με το ίδιο το παράδειγμα.
- 4.11** Το πρότυπο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με το ΔΙΠΑΠ(Γ) Διεθνές Πρότυπο Αρχειακής Περιγραφής/ISAD(G) - General International Standard Archival Description, 2nd edition, και με εθνικά πρότυπα αρχειακής περιγραφής. Όταν τα πρότυπα αυτά χρησιμοποιούνται μαζί, στο πλαίσιο ενός συστήματος ή ενός δικτύου αρχειακής περιγραφής, οι καθιερωμένες εγγραφές θα συνδεθούν με τις περιγραφές των αρχείων και αντίστροφα. Δείτε στο Κεφάλαιο 6 τις οδηγίες για τους τρόπους δημιουργίας αυτών των συνδέσεων. Στις αρχειακές περιγραφές που έχουν συνταχθεί σύμφωνα με το ΔΙΠΑΠ, οι συνδέσεις με τις καθιερωμένες εγγραφές των παραγωγών αντιστοιχούν στα στοιχεία *Όνομα του Παραγωγού (ών)* (3.2.1) και *Διοικητική Ιστορία/Βιογραφικό Σημείωμα* (3.2.2.).
- 4.12** Το πρότυπο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με εθνικά πρότυπα και κανόνες. Κατά συνέπεια, οι αρχειονόμοι μπορούν να ακολουθήσουν τα εθνικά πρότυπα για να αποφασίσουν ποια στοιχεία μπορούν να είναι επαναλαμβανόμενα ή όχι. Σε πολλές χώρες τα συστήματα αρχειακής περιγραφής απαιτούν μια και μοναδική καθιερωμένη μορφή ονόματος για μια συγκεκριμένη οντότητα, την ίδια στιγμή που σε άλλες χώρες επιτρέπεται να δημιουργηθούν περισσότερες από μία καθιερωμένες μορφές ονόματος.

- 4.13** Το πρότυπο καλύπτει μέρος μόνο των συνθηκών που είναι απαραίτητες για την υποστήριξη της ανταλλαγής καθιερωμένων αρχειακών πληροφοριών. Η επιτυχία της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής των παραπάνω πληροφοριών σε διαδικτυακό περιβάλλον εξαρτάται από την εφαρμογή του κατάλληλου επικοινωνιακού μορφοτύπου από τους αρχειακούς φορείς που συμμετέχουν στην ανταλλαγή. Το EAC (Encoded Archival Context-Κωδικοποιημένο Αρχειακό Πλαίσιο Παραγωγής) είναι ένας από τους επικοινωνιακούς μορφότυπους που υποστηρίζουν την ανταλλαγή καθιερωμένων αρχειακών εγγραφών που έχουν συνταχθεί σύμφωνα με το ISAAR (CPF) στον Παγκόσμιο Ιστό. Το EAC έχει αναπτυχθεί με μορφή DTD (Document Type Definition-Καθορισμός του τύπου του εγγράφου) σε XML (eXtensible Markup Language - Επεκτάσιμη γλώσσα σήμανσης) και SGML (Standard Generalized Markup Language - Γενική τυποποιημένη γλώσσα σήμανσης).

5. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΙΑΣ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

5.1 ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ

5.1.1 Τύπος της οντότητας

Στόχος

Να προσδιοριστεί εάν η οντότητα που περιγράφεται είναι νομικό πρόσωπο, φυσικό πρόσωπο ή οικογένεια.

Κανόνας

Προσδιορίζουμε τον τύπο της οντότητας (νομικό πρόσωπο, φυσικό πρόσωπο ή οικογένεια) που περιγράφεται στην καθιερωμένη εγγραφή.

Παραδείγματα:

Institución

Ισπανία, *Archivo General de Simancas*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: *Consejo de Guerra*.

Ente

Ιταλία, *Archivio di Stato di Firenze*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: *Granducato di Toscana, principato mediceo, Auditore dei benefici ecclesiastici, Firenze (1545-1722)/ Granducato di Toscana, principato mediceo, Segreteria del Regio diritto, Firenze (1722-1737)*.

Famille

Γαλλία, *Centre historique des Archives nationales*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: *Orléans, maison d'.*

Entidade coletiva

Βραζιλία, *Arquivo Nacional*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: *Arquivo Nacional (Brasil)*.

5.1.2 Καθιερωμένη(ες) μορφή(ές) του ονόματος

Στόχος

Να δημιουργηθεί ένα καθιερωμένο σημείο πρόσβασης που θα προσδιορίζει μοναδικά ένα νομικό πρόσωπο, φυσικό πρόσωπο ή οικογένεια

Κανόνας

Καταγράφουμε την προτυποποιημένη μορφή του ονόματος της οντότητας σύμφωνα με τις εθνικές ή διεθνείς συμβάσεις ή κανόνες που εφαρμόζονται από τον φορέα ο οποίος δημιούργησε την καθιερωμένη εγγραφή. Χρησιμοποιούμε ημερομηνίες, τόπους, δικαιοδοσία, επάγγελμα, επίθετο ή άλλα προσδιοριστικά στοιχεία απαραίτητα για τη διάκριση της καθιερωμένης μορφής του ονόματος από αυτές άλλων οντοτήτων με παρόμοια ονόματα. Διευκρινίζουμε ξεχωριστά στο στοιχείο *Κανόνες και/ή συμβάσεις* (5.4.3) ποιοι κανόνες έχουν εφαρμοσθεί για τη συγκεκριμένη καθιερωμένη μορφή του ονόματος.

Παραδείγματα:

Granducato di Toscana, principato mediceo, Auditore dei benefici ecclesiastici, Firenze (1545-1722)

Granducato di Toscana, principato mediceo, Segreteria del Regio diritto, Firenze (1722-1737)

Ιταλία, *Archivio di Stato di Firenze*.

Σημείωση: πολλαπλές καθιερωμένες μορφές ονόματος για το ίδιο νομικό πρόσωπο.

Consejo de Guerra

Ισπανία, *Archivo General de Simancas*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή : *Consejo de Guerra*.

Noel family, Earls of Gainsborough

Ηνωμένο Βασίλειο, *The National Archives: Historical Manuscripts Commission*

York University Senior Common Rooms Inc.

Καναδάς, *York University Archives*

Dampierre, Auguste Henri Marie Picot de (1756-1793 ; général)

Γαλλία, *Archives départementales de l'Aube*

5.1.3 Παράλληλες μορφές του ονόματος

Στόχος

Να υποδειχθούν οι ποικίλες μορφές στις οποίες η καθιερωμένη μορφή του ονόματος συναντάται σε άλλες γλώσσες ή γραφές.

Κανόνας

Καταγράφουμε τις παράλληλες μορφές του ονόματος σύμφωνα με τις εθνικές ή διεθνείς συμβάσεις και/ή κανόνες που εφαρμόζονται από τον φορέα ο οποίος δημιούργησε την καθιερωμένη εγγραφή, περιλαμβάνοντας όλα τα απαραίτητα συστατικά και/ή προσδιοριστικά στοιχεία που απαιτούνται από αυτές τις συμβάσεις ή κανόνες. Διευκρινίζουμε στο στοιχείο *Κανόνες και/ή συμβάσεις* (5.4.3) ποιοι κανόνες έχουν εφαρμοσθεί για τη συγκεκριμένη παράλληλη μορφή του ονόματος.

Παραδείγματα:

Maestre Racional de la Casa y Corte del Rey de Aragón

Mestre Racional de la Casa i Cort del Rei d'Aragó.

Ισπανία, *Archivo de la Corona de Aragón*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: *Maestre Racional de la Casa y Corte del Rey de Aragón*.

Awdurdod Cwricwlwm ac Asesu Cymru, 1994-1997

AND

Curriculum and Assessment Authority of Wales, 1994-1997

Ηνωμένο Βασίλειο, *The National Archives: Historical Manuscripts Commission*

International Institute of human rights

Instituto internacional de derechos humanos

Γαλλία, *Centre historique des Archives nationales*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: *Institut international des droits de l'homme*.

5.1.4 Μορφές του ονόματος σύμφωνα με άλλους κανόνες

Στόχος

Να προσδιοριστούν τυποποιημένες μορφές του ονόματος για το νομικό πρόσωπο, το φυσικό πρόσωπο ή την οικογένεια που έχουν δομηθεί σύμφωνα με διαφορετικούς κανόνες από αυτούς που δομείται η καθιερωμένη μορφή του ονόματος. Αυτό μπορεί να διευκολύνει την κοινή χρήση των καθιερωμένων εγγραφών ανάμεσα σε διαφορετικές επαγγελματικές κοινότητες.

Κανόνας

Καταγράφουμε κάθε τυποποιημένη μορφή του ονόματος της οντότητας που περιγράφεται σύμφωνα με άλλες συμβάσεις ή κανόνες. Προσδιορίζουμε ποιοι είναι αυτοί οι κανόνες και, αν θεωρούμε χρήσιμο, υποδεικνύουμε το όνομα του φορέα που την επεξεργάστηκε.

Παραδείγματα:

Toscana (Granducato), Segreteria del regio diritto

(RICA = Regole italiane di catalogazione per autore)

Ιταλία, *Archivio di Stato di Firenze*

Σημείωση: τυποποιημένη μορφή του ονόματος *Granducato di Toscana, principato mediceo, Auditore dei benefici ecclesiastici, Firenze (1545-1722)/ Granducato di Toscana, principato mediceo, Segreteria del Regio diritto, Firenze (1722-1737)*, σύμφωνα με τους Ιταλικούς Βιβλιοθηκονομικούς Κανόνες Καταλογογράφησης.

Mistry, Rohinton, 1952- [AACR2]

Καναδάς, *York University Archives*

5.1.5 Άλλες μορφές του ονόματος

Στόχος

Να προσδιοριστεί κάθε άλλη ονομασία για το νομικό πρόσωπο, το φυσικό πρόσωπο ή την οικογένεια που δεν χρησιμοποιήθηκαν σε άλλο στοιχείο της Περιοχής Αναγνώρισης.

Κανόνες

Καταγράφουμε άλλα ονόματα με τα οποία η οντότητα μπορεί να είναι γνωστή, όπως:

- α) άλλες μορφές του ίδιου ονόματος π.χ. ακρωνύμια (αρκτικόλεξα)·
- β) άλλα ονόματα του νομικού προσώπου, για παράδειγμα αλλαγές του ονόματος μέσα στο χρόνο και τις ημερομηνίες που συνέβησαν αυτές οι αλλαγές·
- γ) άλλα ονόματα του φυσικού προσώπου ή της οικογένειας, για παράδειγμα αλλαγές του ονόματος μέσα στο χρόνο με τις ημερομηνίες τους, συμπεριλαμβανομένων των ψευδωνύμων, του γένους κ.λπ.
- δ) ονόματα και τίτλους που έχουν αποδοθεί και προηγούνται ή έπονται των ονομάτων των προσώπων ή των οικογενειών, π.χ. τίτλους ευγενείας, ή τιμητικούς τίτλους.

Παραδείγματα:

Regio diritto

Segreteria della reale giurisdizione

Ιταλία, Archivio di Stato di Firenze.

Σημείωση: Άλλη μορφή του ονόματος για την καθιερωμένη εγγραφή: Granducato di Toscana, principato medico, Auditore dei benefici ecclesiastici, Firenze (1545-1722)/ Granducato di Toscana, principato medico, Segreteria del Regio diritto, Firenze (1722-1737).

Άλλες μορφές του ονόματος	Παραπομπή	Καθιερωμένη (ες) μορφή (ές) του ονόματος
Consejo de Guerra y Marina Consejo de la Guerra Supremo Consejo de Guerra Real y Supremo Consejo de Guerra	See	Consejo de Guerra

Ισπανία, Archivo General de Simancas

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Noel family, Barons Noel

Noel family, Barons Barham

Noel family, Viscounts Campden

Noel family, baronets, of Barham Court

Ηνωμένο Βασίλειο, The National Archives: Historical Manuscripts Commission.

Bordeaux, duc de

Γαλλία, Centre historique des Archives nationales.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Chambord, Henri, comte de.

Arquivo Público do Império (1838 – 1890)

Arquivo Público do Império

Arquivo Público Nacional (1890 – 1911)

Arquivo Público Nacional

Arquivo Nacional (1911 -)

Arquivo Nacional

Βραζιλία, Arquivo Nacional.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Arquivo Nacional (Brasil).

5.1.6 Κωδικοί καταχώρισης νομικών προσώπων**Στόχος**

Να παρασχεθούν αριθμητικοί ή αλφαριθμητικοί κωδικοί καταχώρισης που χρησιμοποιούνται για να προσδιοριστεί η ταυτότητα του νομικού προσώπου.

Κανόνες

Καταγράφουμε, όπου είναι δυνατό, κάθε επίσημο αριθμό ή άλλον κωδικό (π.χ., για μια εταιρεία, τον αριθμό της στο Μητρώο Επιχειρήσεων) για το νομικό πρόσωπο και αναφέρουμε το νομικό καθεστώς και το πλαίσιο σύμφωνα με το οποίο αποδόθηκε.

Παραδείγματα:

Registered company 60096 (Companies House, England)

Ηνωμένο Βασίλειο, *The National Archives: Historical Manuscripts Commission*.

Σημείωση: για το νομικό πρόσωπο Cerain Iron Ore Company Ltd.

04.374.067/0001-47 (Cadastro Nacional de Pessoas Jurídicas – CNPJ)

00320 (nº da unidade protocolizadora no Governo Federal)

Βραζιλία, *Arquivo Nacional*.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Arquivo Nacional (Brasil).

5.2 ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ

Σκοπός αυτής της περιοχής είναι να περιγράψει το ιστορικό, τους ρόλους, το πλαίσιο παραγωγής και τις δραστηριότητες ενός νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή μιας οικογένειας.

Οι χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας (5.2.1) πρέπει να καταγράφονται ως ξεχωριστό στοιχείο.

Οι πληροφορίες που καθορίζονται στους κανόνες 5.2.3 έως 5.2.8 μπορούν να καταγράφονται ως ξεχωριστά, δομημένα στοιχεία και/ή σε αφηγηματικό κείμενο στο στοιχείο 5.2.2.

5.2.1 Χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας

Στόχος

Να προσδιοριστούν οι χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας ενός νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή μιας οικογένειας.

Κανόνες

Καταγράφουμε τις χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας της περιγραφόμενης οντότητας. Στα νομικά πρόσωπα περιλαμβάνουμε τις ημερομηνίες σύστασης/ίδρυσης και διάλυσης. Στα φυσικά πρόσωπα τις ημερομηνίες γέννησης και θανάτου, ή, όταν αυτές δεν είναι γνωστές, τη βεβαιωμένη περίοδο δράσης τους.

Όπου χρησιμοποιούνται παράλληλα συστήματα χρονολόγησης, μπορούν να καταγραφούν οι αντίστοιχες χρονολογίες σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες ή πρότυπα. Προσδιορίζουμε στο στοιχείο *Κανόνες και/ή συμβάσεις* (5.4.3) τα χρησιμοποιούμενα συστήματα χρονολόγησης, π.χ. το διεθνές ISO 8601.

Παραδείγματα:

1516 (probable)/1834-03-24

Ισπανία, *Archivo General de Simancas*.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

12th-20th century

Ηνωμένο Βασίλειο, *The National Archives: Historical Manuscripts Commission*.

1573-XXe siècle

Γαλλία, *Centre historique des Archives nationales*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Bérulle, famille.

5.2.2 Ιστορικό

Στόχος

Να δοθεί ένα σύντομο ιστορικό του νομικού προσώπου, του φυσικού προσώπου ή της οικογένειας.

Κανόνες

Καταγράφουμε, σε αφηγηματική μορφή ή σε μορφή χρονολογίου, τα ουσιώδη γεγονότα, τις δραστηριότητες, τα επιτεύγματα και/ή τους ρόλους της περιγραφόμενης οντότητας. Η καταγραφή μπορεί να συμπεριλαμβάνει πληροφορίες σχετικές με το γένος, την εθνικότητα, την οικογένεια, τις θρησκευτικές ή πολιτικές πεποιθήσεις. Όπου είναι δυνατόν, δίνουμε χρονολογίες με τρόπο που να αποτελούν συστατικό στοιχείο της αφήγησης.

Παραδείγματα:

El Consejo de Órdenes fue establecido a raíz de la incorporación a la Corona de los maestrazgos de las órdenes militares castellanas (Santiago, Calatrava y Alcántara) (1487-1495). Su fecha de creación no está determinada con exactitud, aunque algunos autores la sitúan sobre 1498.

El Consejo de Órdenes, que en 1707 había asumido también la administración de Montesa, aunque no fue formalmente incluido en las reformas de la Administración del Antiguo Régimen de 1834 (RR.DD. de 24 de marzo de 1834, Decreto V), se transformó en 1836 en un nuevo organismo constitucional, el "Tribunal Especial de las Órdenes".

Ισπανία, Archivo Histórico Nacional.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Órdenes.

The York University Senior Common Room was established at Glendon Hall in 1963. This Senior Common Room became the Glendon College Common Room in 1966 when the Founders College Senior Common Room opened on the Keele Street campus in that year. This latter establishment was renamed the York University College Faculty Common Room in 1968 and, as new colleges were opened on the campus an umbrella body, the York University Senior Common Room Inc., was established to serve as a license holder and virtuals contractor for the several SCR's. Membership in the Senior Common Room was restricted to academic and senior administrative staff, although honorary or special members could be adopted by the membership. The Senior Common Room Inc. was managed by a five-person Board of Directors who were all regular members of the SCR. The Senior Common Room Inc. was disbanded in 1976.

Καναδάς, York University Archives.

Originaire de Champagne, la famille Bérulle fut anoblíe par charge en 1573, en la personne de Claude de Bérulle, conseiller au Parlement, marié à Louise Séguier. De cette union naquirent deux fils: Pierre et Jean de Bérulle. Pierre (1575-1629) fut l'auteur de l'établissement des Carmélites, le fondateur et le premier général des prêtres de l'Oratoire en France. Il fut promu cardinal, en 1627. Son frère, Jean eut un fils unique, Charles de Bérulle. L'arrière-petit-fils de Charles, Amable-Pierre-Thomas, marquis de Bérulle, fut premier président au parlement de Grenoble après 1760. Il épousa en 1748 Catherine-Marie-Rolland, fille de Pierre-Barthélémy Rolland, comte de Chambaudoin, conseiller de Grand-Chambre. Le nom des Bérulle s'éteignit au XXe siècle. La famille Bérulle était alliée aux familles du Châtelet et Habart.

Γαλλία, Centre historique des Archives nationales.

Σημείωση: Ιστορικό για την καθιερωμένη εγγραφή: Bérulle, famille.

1918 Geheimer Regierungsrat im Reichsjustizministerium, 1921-1927 Ministerialdirektor im Reichsministerium des Innern, 1928-1933 Vizepräsident der Reichsschuldenverwaltung, Mitglied des Verfassungsausschusses der Länderkonferenzen, 1932 Vertreter Preußens vor dem Staatsgerichtshof, 1933- 1953 Professor für Staatswissenschaften an der New School for Social Research New York.

Γερμανία, Bundesarchiv.

5.2.3 Τόποι

Στόχος

Να καταδειχθούν οι επικρατέστεροι τόποι και/ή οι περιοχές δικαιοδοσίας που σχετίζονται με την έδρα ενός νομικού προσώπου και με τη ζωή, τη διαμονή ή οποιοδήποτε άλλο δεσμό ενός φυσικού προσώπου ή μιας οικογένειας.

Κανόνας

Καταγράφουμε τα ονόματα των επικρατέστερων τόπων/περιοχών δικαιοδοσίας καθώς και το είδος της σχέσης τους με την οντότητα και τη χρονική περίοδο που την αφορά.

Παραδείγματα:

- Valladolid (sede habitual hasta 1561 y en 1601/1605)
- Madrid (sede en 1561/1601 y 1606/1839)

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Estates in 1883: Rutland 15,076 acres, Gloucestershire 3,170 acres, Leicestershire 159 acres, Lincolnshire 89 acres, Warwickshire 68 acres, Northamptonshire 6 acres; total 18,568 acres worth £28,991 a year.

Ηνωμένο Βασίλειο, The National Archives: Historical Manuscripts Commission.

Birth: Krefeld, Germany (14 May 1899) Death: Edinburgh (17 March 1994)

Ηνωμένο Βασίλειο, Royal Society.

Les Larcher, seigneurs d'Olizy en Champagne, étaient originaires de Paris. Leurs seigneuries d'Arcy et d'Avrilly étaient situées dans les actuels départements de Saône-et-Loire et de l'Allier.

Γαλλία, Centre historique des Archives nationales.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Larcher, famille.

Sediado no Rio de Janeiro e dispendo de uma coordenação regional no Distrito Federal, em Brasília, atua em todo o território nacional

Βραζιλία, Arquivo Nacional.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Arquivo Nacional (Brasil)

5.2.4 Νομικό καθεστώς

Στόχος

Να καταδειχθεί το νομικό καθεστώς ενός νομικού προσώπου.

Κανόνας

Καταγράφουμε το νομικό καθεστώς και, όπου θεωρείται απαραίτητο, τη νομική μορφή του νομικού προσώπου, καθώς και τις χρονολογίες κατά τις οποίες ίσχυσε το συγκεκριμένο καθεστώς.

Παραδείγματα:

Organismo de la Administración Central del Estado 1516 (probable)/1834

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Department of State

Αυστραλία, National Archives of Australia.

Órgão público do Executivo Federal, da administração direta

Βραζιλία, Arquivo Nacional.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Arquivo Nacional (Brasil).

Ufficio governativo di antico regime

Ιταλία, Archivio di Stato di Firenze.

5.2.5 Λειτουργίες/αρμοδιότητες, ασχολίες και δραστηριότητες

Στόχος

Να καταγραφούν οι λειτουργίες, οι ασχολίες και οι δραστηριότητες που ασκήθηκαν από ένα νομικό πρόσωπο, ένα φυσικό πρόσωπο ή μια οικογένεια

Κανόνας

Καταγράφουμε τις λειτουργίες, τις ασχολίες και τις δραστηριότητες που άσκησε η περιγραφόμενη οντότητα, καθώς και το χρονικό τους εύρος, όταν θεωρείται χρήσιμο. Αν είναι αναγκαίο, περιγράφουμε τη λειτουργία, την ασχολία ή τη δραστηριότητα.

Παραδείγματα:

La Segreteria del regio diritto fu competente nelle seguenti materie:

negli affari che in materie beneficiarie ed ecclesiastiche interessavano i diritti della corona;

la difesa dei diritti, anche di privati, che fossero lesi dalla giurisdizione ecclesiastica;

la concessione dell'Exequatur ai brevi pontifici e agli atti di paesi esteri, ma solo nel caso in cui non ledevano i diritti pubblici toscani;

la concessione del permesso di entrare in possesso di benefici a chi ne avesse decreto di legittima investitura;

la spedizione dei benefici di nomina regia, previo consulto e consenso del principe, e la spedizione dei benefici di patronato popolare e comunitativo e di patronato dei luoghi pii dipendenti dallo Stato;

la supervisione e cognizione economica dei ricorsi contro gli ecclesiastici, secolari e regolari; la soprintendenza alla amministrazione dei conventi, dei monasteri, conservatori e luoghi pii, non dipendenti dalle amministrazioni comunitative del Granducato;

la vigilanza per la conservazione degli edifici sacri;

la presa visione e cognizione di tutti gli affari relativi alle leggi di ammortizzazione e di tutte le suppliche riguardanti i patrimoni ecclesiastici del Granducato.

Ιταλία, Archivio di Stato di Firenze.

La finalidad del Consejo de Guerra fue la resolución de todos los asuntos relacionados con el ámbito militar. Simultáneamente tuvo competencias judiciales y gubernativas.

Por las primeras entendía en todas las causas civiles y criminales en las que intervenía personal militar.

Por las segundas resolvía cuestiones de levadas y reclutamientos, nombramientos de jefes militares, aprovisionamiento, construcción de navíos, preparación de armadas, fabricación de armamento, sistemas defensivos, hospitales, ejércitos permanentes de la Península (guardas y milicias...).

En el s.XVIII con la creación de la Secretaría del Despacho Universal de la Guerra las atribuciones del Consejo quedaron reducidas a cuestiones contenciosas y judiciales, asuntos de protocolo e interpretación de ordenanzas y reglamentos militares.

El ámbito territorial de actuación se limitó a la Península, Islas Baleares y Canarias así como norte de África.

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Estate ownership; social, political and cultural role typical of the landed aristocracy in England. The first Viscount Campden amassed a large fortune in trade in London and purchased extensive estates, including Exton (Rutland) and Chipping Campden (Gloucestershire). The Barham Court (Kent) estate was the acquisition of the first Baron Barham, a successful admiral and naval administrator (First Lord of the Admiralty 1805).

Ηνωμένο Βασίλειο, The National Archives: Historical Manuscripts Commission.

Defence Co-ordination; Internees (NAA Functions Thesaurus);

The Department of Defence Co-ordination was responsible for the co-ordination of defence activities, and in particular, for the following:

- (i) Defence policy: All matters of Defence policy in their relation to the Departments of Navy, the Army, Air and Supply and Development
- (ii) Administrative co-ordination and review:
 - (a) Co-ordination of the activities and requirements of the Navy, Army and Air Departments in the administrative sphere.
 - (b) Higher co-ordination between the Departments of the Navy, Army, Air and Supply and Development in its relation to the requirements of the several services.
 - (c) Co-ordination of all joint-service matters.
 - (d) Co-ordination of Civil Staff matters (other than Public Service).
- (iii) Financial Co-ordination and review:
 - (a) Co-ordination of the financial requirements of defence policy affecting Departments of Army, Navy, Air, Supply and Development, and defence Co-ordination.
 - (b) Review of major financial proposals and expenditure of the Departments referred to in (a).
 - (c) General control of funds allotted for the carrying out of Defence Policy, together with the supervision of audit authorisations and expenditure
 - (d) Co-ordination of the financial regulations of the Departments of Navy, Army and Air.
- (iv) Works Co-ordination and review:
 - (a) Co-ordination of the works requirements of the Service Departments and the Department of Supply and Development.
 - (b) Maintenance of uniform standards and specifications.
 - (c) Inspection and review.
 - (d) General schemes of office accommodation for the Department of Defence Co-ordination, Navy, Army and Air, including the Victoria Barracks area.
- (v) Commonwealth War Book:
 - (a) Maintenance of the Commonwealth War Book
 - (b) General Administration of the National Security Act and Regulations and coordination of departmental action thereunder.
- (vi) Civilian defence and State Co-operation: Advice on plans for civil defence and coordination of activities of States in relation thereto.

Αυστραλία, National Archives of Australia.

Gestão e recolhimento dos documentos produzidos e recebidos pelo Poder Executivo Federal, preservação e acesso aos documentos sob sua guarda e acompanhamento e implementação da política nacional de arquivos, na forma do disposto no art. 2º do decreto nº 3.843, de 13/6/2001.

Βραζιλία, Arquivo Nacional.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Arquivo Nacional (Brasil).

Les Larcher, seigneurs d'Olizy en Champagne, étaient originaires de Paris. Plusieurs membres de cette famille furent, du XVIe au XVIIIe siècle, intendants, conseillers au Parlement, présidents en la Chambre des comptes.

Γαλλία, Centre historique des Archives nationales.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Larcher, famille.

Lawyer; Civil Servant; Professor for Public Policy
Γερμανία, Bundesarchiv.

5.2.6 Νομικό/κανονιστικό πλαίσιο

Στόχος

Να προσδιοριστεί το νομικό/κανονιστικό πλαίσιο του νομικού προσώπου, του φυσικού προσώπου ή της οικογένειας, από το οποίο απορρέουν οι εξουσίες, οι λειτουργίες, οι αρμοδιότητες ή το πεδίο δραστηριότητάς τους, συμπεριλαμβανομένης και της κατά τύπους δραστηριότητας.

Κανόνες

Καταγράφουμε όλα τα νομιμοποιητικά κείμενα (νόμοι, διατάγματα, αποφάσεις, πράξεις, οδηγίες, εγκύκλιοι), τα οποία καθορίζουν τις εξουσίες, τις λειτουργίες και τις αρμοδιότητες της περιγραφόμενης οντότητας, καθώς και τις πληροφορίες που αφορούν τη δικαιοδοσία της και τις χρονολογίες ισχύος ή μεταβολής της.

Παραδείγματα:

- Instrucciones de 1586-06-13 por las que se crean y definen las secretarías de Tierra y Mar.
- Real Cédula de 1646-04-14 sobre división de la Secretaría de Tierra en dos: Secretaría de Tierra-Cataluña y Secretaría de Tierra- Extremadura.
- Real Decreto de 1706-10-02 reduciendo a una las dos secretarías del Consejo.
- Real Decreto de Nueva Planta para el Consejo de Guerra de 1714-04-23.
- Real Decreto de Nueva Planta para el Consejo de Guerra de 1715-08-23.
- Real Decreto de Nueva Planta para el Consejo de Guerra de 1717-01-20.
- Real Cédula de Nueva Planta para el Supremo Consejo de la Guerra de 1773-11-04.
- Decreto de 1834-03-24 de supresión de Consejo de Guerra.

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Creation: Executive Council Meeting No. 72 (Prime Minister's Department No.167) 13 November 1939.

Abolition: Executive Council Meeting No.59A (Prime Minister's Department No.13) of 14 April 1942.

The Administrative Arrangements Orders of 29 November 1939(Commonwealth of Australia Gazette, No. 153 of 30 November 1939) listed the Acts administered by the Department as:

- Defence Act 1903-1939 (except in relation to the organisation and control of the Naval Forces or the Military Forces)
- Defence Equipment Act 1924, 1928, 1934, 1936, 1937, 1938, 1939
- Defence (Visiting Forces) Act 1939
- Geneva Convention Act 1938
- National Registration Act 1939\ National Security Act 1939
- Telegraph Act 1909
- War Precautions Act Repeal Act 1930-1934, Section 22

Αυστραλία, National Archives of Australia.

Admitted to the Royal Australasian College of Medical Administrators, 1 May 1974

Αυστραλία, Australian Science and Technology Heritage Centre.

C'est par la loi du 28 pluviôse an VIII (17 février 1800) que Napoléon Bonaparte crée la fonction préfectorale à la tête du département, circonscription administrative instituée le 22 décembre 1789 par la Constituante. En 1800, le préfet devient dans le département "le seul chargé de l'administration" (art. 3).

L'ordonnance du 6 novembre 1817 réduit le Conseil de préfecture de la Somme à 3 membres. Le décret du 28 mars 1852 le réduit de 5 à 4 membres, confirmé par la loi du 21 juin 1865. La loi du 6 septembre 1926 réforme l'organisation des conseils de préfecture, qu'elle supprime (intégration au conseil de préfecture interdépartemental de Rouen). Ces derniers sont, par décret du 30 septembre 1953, rebaptisés "tribunaux administratifs".

Également institué par la loi du 28 pluviôse an VIII, le poste de secrétaire général a subi bien des vicissitudes: supprimé en 1817, rétabli en 1820, supprimé à nouveau par ordonnance du 1er mai 1832, rétabli par décret du 289 décembre 1854 et définitivement rétabli en 1865.

Γαλλία, Archives départementales de la Somme.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Somme, prefecture.

5.2.7 Εσωτερική δομή/γενεαλογία

Στόχος

Να περιγραφεί και/ή να παρουσιασθεί η εσωτερική διοικητική δομή ενός νομικού προσώπου ή η γενεαλογία μιας οικογένειας.

Κανόνες

Περιγράφουμε την εσωτερική δομή ενός νομικού προσώπου και τις χρονολογίες που οριοθετούν κάθε αλλαγή στη δομή του και είναι σημαντικές για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο το νομικό πρόσωπο διεκπεραιώνει τις υποθέσεις του (π.χ. με τη βοήθεια χρονολογημένων οργανογραμμάτων).

Παρουσιάζουμε τη γενεαλογία μιας οικογένειας (π.χ. με ένα γενεαλογικό δέντρο) με τρόπο που να αποτυπώνονται οι εσωτερικές σχέσεις των μελών της σε συνδυασμό με τις χρονολογίες που καλύπτουν.

Παραδείγματα:

Hasta 1586 la organización interna del Consejo de Guerra fue mínima. Con el Rey como presidente, el Consejo estaba constituido por varios consejeros y un secretario, que lo era a su vez de otros consejos, ayudado por oficiales, escribientes y restante personal subalterno.

A partir de 1554 un auditor se encargaba de las materias judiciales y se amplía el número de consejeros, oscilando entre cinco y diez.

En 1586 la Secretaría del Consejo de Guerra se desdobra en Secretaría de Tierra y Secretaría de Mar. El mayor control de dos áreas conflictivas determinó la división en 1646 de la Secretaría de Tierra en dos: Secretaría de Tierra-Cataluña y Secretaría de Tierra-Extremadura.

Tras el advenimiento de la dinastía borbónica a principios del s.XVIII sufrió sucesivas reorganizaciones administrativas acorde con sus nuevas funciones. Las secretarías se unificaron en 1706.

En 1717 la planta del Consejo se redujo en cuanto a su número de consejeros, divididos en militares y togados, la presidencia recayó en el Secretario del Despacho de Guerra y la secretaría desaparece, tramitándose la actividad administrativa a través de la Escribanía de Cámara. La nueva planta del año 1773 reserva, como tradicionalmente ocurrió, la presidencia a la persona del Rey, amplía a veinte el número de consejeros, diez natos y diez asistentes, divididos en sala de gobierno y justicia, y de nuevo restituye la figura del secretario. La plantilla se completa con dos fiscales, tres relatores, un escribano de cámara, abogado, agente fiscal, procurador, oficiales, escribientes, alguaciles y porteros. Esta estructura permaneció prácticamente estable hasta su supresión en 1834.

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Sir Edward Noel (d 1643) married Julian, daughter and co-heir of Baptists Hicks (d 1629), Viscount Campden, and succeeded to the viscounty of Campden and a portion of his father-in-law's estates. The third Viscount Campden (1612-82) married Hester Wotton, daughter of the second Baron Wotton. The fourth Viscount Campden (1641-89, created Earl of Gainsborough 1682) married Elizabeth Wriothsley, elder daughter of the fourth Earl of Southampton. Jane Noel (d 1811), sister of the fifth and sixth Earls of Gainsborough, married Gerard Anne Edwards of Welham Grove (Leicestershire) and had issue Gerard Noel Edwards (1759-1838). He married in 1780 Diana Middleton (1762-1823) *suo jure* Baroness Barham), daughter of Charles Middleton (1726-1813), created first Baronet of Barham Court (Kent) in 1781 and first Baron Barham in 1805. GN Edwards assumed the surname Noel in 1798 on inheriting the sixth Earl of Gainsborough's Rutland and Gloucestershire estates (though not the Earl's honours, which were extinguished); and he later inherited his father-in-law's baronetcy. His eldest son John Noel (1781-1866) succeeded to the estates of his mother and his father, to his mother's barony and his father's baronetcy, and was created Viscount Campden and Earl of Gainsborough in 1841.

Ηνωμένο Βασίλειο, The National Archives: Historical Manuscripts Commission.

Originaire de Chinon, en Touraine, enrichie dans la finance, la famille Le Riche fut anoblíe au début du XVIIIe siècle. Fils de Pierre Le Riche, seigneur de la Blotière, gentilhomme de la Maison du Roi et valet de chambre de la Reine, Alexandre le Riche (1663-1735), seigneur de Courgains, en Anjou, et de Brétignolles, en Touraine, fut successivement secrétaire du roi, receveur général des finances à Montauban puis à Amiens, directeur général des fermes au Mans et fermier général.

De son premier mariage avec Anne Lebreton, Alexandre le Riche avait eu un fils, Alexandre-Jean-Joseph de la Poupelinière (1692-1762), fermier général (1716-1718 et 1721-1762), homme de lettres, auteur d'un *Journal de voyage en Hollande* (1731) et des *Tableaux et moeurs du temps*, mécène et musicien.

D'un deuxième mariage avec Madeleine-Thérèse Chevalier de la Chicaudière, Alexandre Le Riche eut cinq enfants, dont Alexandre-Edme Le Riche de Cheveigné (1697-1768), conseiller au parlement, qui épousa en 1719 Claire-Elisabeth Le Pelletier de la Houssaye, et Alexandre-Pierre le Riche, seigneur de Vandy, directeur général des fermes au Mans en 1771.

Le fils cadet d'Alexandre-Edme, Félix-Alexandre-Claude Le Riche du Perché de Cheveigné (né en 1720), conseiller au parlement de 1766 à 1771, eut de son mariage (1775) avec Louise Adélaïde Toustain un fils, Alexandre-Etienne-Bonaventure, auditeur au Conseil d'Etat, qui épousa une petite-fille de Mathieu-Augustin, comte de Cornet, pair de France (1750-1832). Alexandre-Etienne-Bonaventure eut un fils, Auguste-Alexandre, et un petit-fils, Alexandre-Fernand-Augustin.

Γαλλία, Centre historique des Archives nationales

Σημείωση: γενεαλογία για την καθιερωμένη εγγραφή: Le Riche, famille.

5.2.8 Γενικό πλαίσιο

Στόχος

Να δοθούν σημαντικές πληροφορίες για το γενικό κοινωνικό, πολιτιστικό, οικονομικό, πολιτικό και/ή ιστορικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο λειτούργησε ένα νομικό πρόσωπο και έζησε ή έδρασε ένα φυσικό πρόσωπο ή μια οικογένεια.

Κανόνας

Καταγράφουμε κάθε σημαντική πληροφορία για το κοινωνικό, πολιτιστικό, οικονομικό πολιτικό και/ή ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο έδρασε η περιγραφόμενη οντότητα.

Παραδείγματα:

Granducato di Toscana, principato mediceo (1569-1737)

Ιταλία, Archivio di Stato di Firenze.

Desde los inicios del siglo XX el turismo comenzó a ser considerado por la administración española como una fuente de riqueza que merecía ser apoyada. Jurídicamente se opta por la creación de órganos *ad hoc* para su gestión y con autonomía financiera para el cumplimiento de sus fines, órganos en los que pudieran participar determinadas asociaciones o corporaciones representativas de intereses privados.

Ισπανία, Archivo General de la Administración.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: España. Patronato Nacional de Turismo.

A instituição foi criada no contexto da formação do Estado Nacional, sendo já prevista na 1ª Constituição (1824), dois anos após a proclamação da independência. Durante o período imperial, na medida em que o país era uma monarquia centralizada, reuniu também documentos de origem provincial. Com a República, dado seu caráter federativo, passou a atuar primordialmente no âmbito do Executivo Federal. O Arquivo Nacional custodia acervo oriundo dos poderes Executivo, Legislativo e Judiciário, documentação cartorária e privada, esta de pessoas, famílias e instituições.

Βραζιλία, Arquivo Nacional.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Arquivo Nacional (Brasil).

En el Antiguo Régimen no existía un sistema reglado, sometido a una ley de procedimiento, lo que dificulta la fijación exacta del periodo de vigencia del cuerpo normativo.

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Le cubisme est un courant artistique, né d'une étroite collaboration entre Picasso et Braque, inspiré par Cézanne. Il voit le jour en 1907, avec *Les Femmes d'Alger*, œuvre considérée par les historiens de l'art comme le point de départ de tout l'art moderne, mais il ne prend son nom qu'en 1908, appelé ainsi par le journaliste Louis Vauxcelles lors du compte rendu d'une exposition d'œuvres de Braque.

Γαλλία, Centre historique des Archives nationales.

Σημείωση : για την καθιερωμένη εγγραφή: Pablo Picasso.

5.3 ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΧΕΣΕΩΝ

Σκοπός αυτής της περιοχής είναι η περιγραφή των σχέσεων με άλλα νομικά πρόσωπα, φυσικά πρόσωπα ή οικογένειες που είναι πιθανόν να περιγράφονται σε άλλες καθιερωμένες εγγραφές.

5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών

Στόχος

Να προσδιοριστούν τα ονόματα και κάθε μοναδικός κωδικός αναγνώρισης των σχετιζόμενων οντοτήτων και να δημιουργηθούν συνδέσεις με τις καθιερωμένες εγγραφές των σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών.

Κανόνας

Καταγράφουμε την καθιερωμένη μορφή του ονόματος και κάθε σχετικό μοναδικό κωδικό αναγνώρισης, συμπεριλαμβανομένου και του κωδικού αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής της σχετιζόμενης οντότητας.

5.3.2 Είδος της σχέσης

Στόχος

Να προσδιοριστεί η φύση της σχέσης μεταξύ της οντότητας που περιγράφεται και ενός άλλου νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή οικογένειας.

Κανόνας

Καταγράφουμε το είδος της σχέσης που περιγράφεται. Χρησιμοποιούμε γενικές κατηγορίες που προβλέπονται από εθνικούς κανόνες και/ή πρότυπα ή μία από τις τέσσερις παρακάτω. Καταγράφουμε στο στοιχείο *Κανόνες και/ή συμβάσεις* (5.4.3) οτιδήποτε χρησιμοποιήθηκε στην περιγραφή της σχέσης κάθε ταξινομικό σχήμα που χρησιμοποιήθηκε ως λεξιλόγιο καθιερωμένων όρων.

- Ιεραρχική

(π.χ. προϊστάμενος/υφιστάμενος, ελέγχων/ελεγχόμενος από, ιδιοκτήτης/ιδιοκτησία). Σε μια ιεραρχική σχέση, μια οντότητα μπορεί να ασκεί κάποιας μορφής εξουσία και έλεγχο στις δραστηριότητες άλλων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων και οικογενειών. Μια οντότητα μπορεί επίσης να υπάγεται σε περισσότερα νομικά πρόσωπα, φυσικά πρόσωπα ή οικογένειες, όπως για παράδειγμα μια κοινή επιτροπή ή ένας οργανισμός του οποίου η θέση στην ιεραρχία άλλαξε πολλές φορές μέσα στον χρόνο.

- Χρονολογική

(π.χ. προκάτοχος/διάδοχος). Σε μια χρονολογική σχέση μια οντότητα μπορεί να διαδέχεται έναν αριθμό νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών κατά τη διάρκεια της άσκησης ορισμένων λειτουργιών και δραστηριοτήτων. Αντίστροφα, περισσότερα νομικά πρόσωπα, φυσικά πρόσωπα ή οικογένειες μπορούν να διαδεχθούν μια και μοναδική οντότητα.

- Οικογενειακή

Σε μία οικογένεια, ένα πρόσωπο μπορεί να έχει έναν ευρύ κύκλο σχέσεων με άλλα μέλη της οικογένειας και με την οικογένεια ως οντότητα. Στις περιπτώσεις που η γενεαλογική δομή της οικογένειας είναι σύνθετη, είναι ίσως προτιμότερο να δημιουργηθούν διαφορετικές καθιερωμένες εγγραφές για κάθε μέλος της και να συνδεθεί κάθε μια από αυτές με εκείνες των γονέων, των συζύγων και των παιδιών. Εναλλακτικά αυτή η πληροφορία μπορεί να καταγραφεί στο στοιχείο *Εσωτερική δομή/Γενεαλογία* (5.2.7)

- Εταιρική

Αυτός ο γενικός όρος αναφέρεται σε κάθε είδος σχέσης που δεν καλύπτεται από εκείνες που προαναφερθήκαν (πχ. πελάτης/προμηθευτής, μέλος, μέρος/όλον, επαγγελματικός εταίρος, ...).

5.3.3 Περιγραφή της σχέσης

Στόχος

Να διευκρινιστεί η φύση της σχέσης.

Κανόνες

Δίνουμε μία ακριβή περιγραφή της φύσης της σχέσης μεταξύ της περιγραφόμενης οντότητας στην καθιερωμένη εγγραφή και της άλλης σχετιζόμενης οντότητας π.χ. ιεραρχικά ανώτερη/υφιστάμενη υπηρεσία, ιδιοκτήτης, προκάτοχος, σύζυγος, γιος, κόρη, εξάδελφος/εξαδέλφη, δάσκαλος, μαθητής, συνάδελφος, ...

Καταγράφουμε στο στοιχείο *Κανόνες και/ή πρότυπα* (5.4.3) οποιοδήποτε πλαίσιο αναφοράς χρησιμοποιήθηκε ως πηγή ελεγχόμενου λεξιλογίου όρων στην περιγραφή της σχέσης. Μπορεί, επίσης, να δοθεί εδώ μια περιγραφή -σε αφηγηματική μορφή- του ιστορικού και/ή της φύσης της σχέσης.

5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης

Στόχος

Να προσδιοριστούν οι χρονολογίες ύπαρξης της σχέσης με ένα άλλο νομικό πρόσωπο, φυσικό πρόσωπο ή οικογένεια.

Κανόνες

Καταγράφουμε, τις χρονολογίες έναρξης, διαδοχής και παύσης της σχέσης. Προσδιορίζουμε στο στοιχείο *Κανόνες και/ή συμβάσεις* (5.4.3) τα συστήματα χρονολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν (πχ. ISO 8601).

Παραδείγματα:

5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Graducato di Toscana, Restaurazione lorenese, Ministero degli affari ecclesiastici, Firenze (1848-1861)
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Cronologica
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Successore
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1848

5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Granducato di Toscana, Restaurazione lorenese, Ufficio dello Stato civile toscano, Firenze (1817-1865)
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Gerarchica
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Ufficio dipendente
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		18 giugno 1817 – 4 giugno 1848
	ISO 8601	1817/06/18-1848/06/04

Ιταλία, Archivio di Stato di Firenze.

Καθιερωμένη(ες) μορφή(ές) του ονόματος	Παραπομπή (βλέπε επίσης)		Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Χρονολογίες της σχέσης
	Είδος της σχέσης	Περιγραφή της σχέσης		
Consejo de Guerra	Temporal	Predecesor	Consejo Real de Castilla ES-47161AGS RA00002	1516 (probable)

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	University of New York at Albany M.E. Grenander Department of Special Collections and Archives - The German Interlectual Èmigré Collection. - http://library.albany.edu/speccoll/findaids/ger024.htm
	Κωδικός αναγνώρισης	GER 024
5.3.2 Είδος της σχέσης		Associative
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Academic

Γερμανία, Bundesarchiv.

5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Abbadiede Saint-Germain, famille d'
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Relation d'association
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		En 1812, Aymar, marquis de Dampierre, épousa Julie-Charlotte d'Abbadie de Saint-Germain, issue d'une des plus brillantes familles de la noblesse parlementaire en Béarn.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1812-

5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Barthélémy, famille
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Relation d'association
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		La famille de Dampierre s'allia aux Barthélémy par le mariage, en 1842, du marquis Elie de Dampierre et d'Henriette Barthélémy (1813-1894), petite-nièce de l'abbé Barthélémy et nièce de François, marquis Barthélémy.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1842-

5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Juchault de Lamoricière, famille
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Relation d'association
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		En 1873, Anicet Marie Aymar, comte de Dampierre, fils du marquis Elie, épousa Marie-Isabelle, la plus jeune fille du général de Lamoricière.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1873-

Γαλλία, Centre historique des Archives nationales.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Dampierre, famille de.

5.4 ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΛΕΓΧΟΥ

5.4.1 Κωδικός αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής

Στόχος

Να προσδιοριστεί με μοναδικό τρόπο η καθιερωμένη εγγραφή μέσα στο πλαίσιο που αυτή θα χρησιμοποιηθεί.

Κανόνες

Καταγράφουμε έναν και μοναδικό κωδικό αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής σύμφωνα με τοπικές και/ή εθνικές συμβάσεις. Αν η καθιερωμένη εγγραφή πρόκειται να χρησιμοποιηθεί διεθνώς, καταγράφουμε τον κωδικό της χώρας στην οποία δημιουργήθηκε η καθιερωμένη εγγραφή, σύμφωνα με την τελευταία έκδοση του ISO 3166 *Codes for the representation of names of countries*. Όπου ο δημιουργός της καθιερωμένης εγγραφής είναι ένας διεθνής οργανισμός, δίνουμε τον κωδικό του οργανισμού στη θέση του κωδικού της χώρας.

Παραδείγματα:

ES47161AGS RA 00001

Ισπανία, Archivo General de Simanca.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

GB/NNAF/F10216

Ηνωμένο Βασίλειο, The National Archives: Historical Manuscripts Commission.

AU NLA 93-535878

Αυστραλία, National Library of Australia.

AU NAA CA 37

Αυστραλία, National Archives of Australia.

Παραδείγματα κωδικών χωρών:

AU Αυστραλία

CA Καναδάς

ES Ισπανία

FR Γαλλία

GB Ηνωμένο Βασίλειο

MY Μαλαισία

SE Σουηδία

US Ηνωμένες Πολιτείες

5.4.2 Κωδικός αναγνώρισης του φορέα καθιέρωσης της εγγραφής**Στόχος**

Να προσδιοριστεί η υπηρεσία (ες) που είναι υπεύθυνη (ες) για την καθιερωμένη εγγραφή.

Κανόνες

Καταγράφουμε την πλήρη καθιερωμένη μορφή του ονόματος κάθε μιας από τις υπηρεσίες που είναι υπεύθυνες για τη δημιουργία, τροποποίηση ή δημοσιοποίηση της καθιερωμένης εγγραφής ή, εναλλακτικά, καταγράφουμε έναν κωδικό αναγνώρισης της υπηρεσίας, σύμφωνα με τα εθνικά ή διεθνή πρότυπα κωδικοποίησης υπηρεσιών. Αναφέρουμε οποιοδήποτε πρότυπο χρησιμοποιείται για την ταύτιση των φορέων (π.χ. ISO 15511).

Παραδείγματα:

Archivo General de Simancas

ES47161AGS (ISO 15511)

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Archivo General de la Nación

MX9AGN (ISO 15511)

Μεξικό, Archivo General de la Nación.

Archivo di Stato di Firenze

IT AS Fi

Ιταλία, Archivio di Stato di Firenze.

SE/RA

Σουηδία, Riksarkivet.

US DNA

Ηνωμένες Πολιτείες, National Archives and Records Administration.

DE/ Barch

Γερμανία, Bundesarchiv.

5.4.3 Κανόνες και/ή συμβάσεις

Στόχος

Να προσδιοριστούν τα εθνικά και διεθνή πρότυπα ή κανόνες που εφαρμόστηκαν στη δημιουργία της καθιερωμένης εγγραφής.

Κανόνας

Καταγράφουμε τα ονόματα και, όπου είναι χρήσιμο, τις εκδόσεις ή τις χρονολογίες δημοσίευσης των προτύπων ή των κανόνων που εφαρμόστηκαν. Διευκρινίζουμε ξεχωριστά ποιοι κανόνες έχουν χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία της καθιερωμένης μορφής του ονόματος (5.2.1).

Αναφέρουμε τα συστήματα χρονολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν για να καταγραφούν ημερομηνίες στην συγκεκριμένη καθιερωμένη εγγραφή (π.χ. ISO 8601).

Παραδείγματα:

- Norma de estructura de datos básica: ISAAR (CPF)-*International Standard Archival Authority Record For Corporate Bodies, Persons and Families*, 2nd ed., Canberra: International Council on Archives, 2004.
- Norma de contenido de datos: *Reglas de catalogación*. Ed. nuevamente rev. Madrid: Ministerio de Educación y Cultura, Centro de publicaciones: Boletín Oficial del Estado, 1999.
- Norma de codificación de fechas: ISO 8601 -*Data elements and interchange formats- Information interchange - Representation of dates and times*, 2nd ed., Geneva: International Organization for Standardization, 2000.
- Norma de codificación del país: ISO 3166 -*Codes for the representation of names of countries*, Geneva: International Organization for Standardization, 1997.
- Norma de codificación de institución: ISO 15511 -*Information and documentation- International standard identifier for libraries and related organizations (ISIL)*, Geneva: International Organization for Standardization, 2003.
- Norma de codificación de lengua: ISO 639-2 -*Codes for the representation of names of languages, Alpha-3 code*, Geneva: International Organization for Standardization, 1998.
- Norma de codificación de escritura: ISO 15924 -*Codes for the representation of names of scripts*, Geneva: International Organization for Standardization, 2001.
- Norma de referencias bibliográficas: ISO 690 - *Documentation - Bibliographic references-Content, form and structure*, Geneva: International Organization for Standardization, 1987.

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

National Council on Archives, *Rules for the Construction of Personal, Place and Corporate Names*, 1997.

Ηνωμένο Βασίλειο, The National Archives: Historical Manuscripts Commission.

Erfassungsschema nach: Mommsen, Wolfgang A: *Die Nachlässe in deutschen Archiven*, Boppard 1983.

Γερμανία, Bundesarchiv.

5.4.4 Επεξεργασία της καθιερωμένης εγγραφής

Στόχος

Να προσδιοριστεί το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η επεξεργασία της καθιερωμένης εγγραφής ώστε οι χρήστες να μπορούν να κατανοήσουν την παρούσα κατάστασή της.

Κανόνας

Καταγράφουμε την παρούσα κατάσταση της καθιερωμένης εγγραφής, καταδεικνύοντας αν η εγγραφή είναι προσωρινή, ολοκληρωμένη και/ή αναθεωρημένη ή καταργημένη.

Παραδείγματα:

Finalizado

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Revised

Αυστραλία, National Library of Australia.

Versão preliminary

Βραζιλία, Arquivo Nacional.

Σημείωση: για την εγγραφή: Arquivo Nacional (Brasil).

Publié avec le visa de la direction des Archives de France

Γαλλία, Archives départementales de la Gironde.

5.4.5 Επίπεδο λεπτομέρειας της καθιερωμένης εγγραφής

Στόχος

Να υποδειχθεί εάν η καθιερωμένη εγγραφή είναι στοιχειώδης, μερική ή πλήρης.

Κανόνες

Προσδιορίζουμε εάν το επίπεδο λεπτομέρειας της εγγραφής είναι στοιχειώδες, μερικό ή πλήρες, σύμφωνα με διεθνείς και/ή εθνικές οδηγίες και/ή κανόνες. Εάν δεν υπάρχουν εθνικές οδηγίες ή κανόνες, ως καθιερωμένες εγγραφές στοιχειώδους επιπέδου θεωρούνται εκείνες που περιλαμβάνουν μόνο τα τέσσερα απαραίτητα στοιχεία μιας εγγραφής συμβατής με το ISAAR (CPF) (βλ. 4.8), ενώ πλήρεις εγγραφές είναι εκείνες που περιλαμβάνουν πληροφορίες για όλα τα στοιχεία περιγραφής του προτύπου.

Παραδείγματα:

Completo

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Full

Αυστραλία, National Library of Australia.

Resumido

Βραζιλία, Arquivo Nacional.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Arquivo Nacional (Brasil).

5.4.6 Ημερομηνίες δημιουργίας, αναθεώρησης ή κατάργησης της καθιερωμένης εγγραφής

Στόχος

Να υποδειχθεί πότε η καθιερωμένη εγγραφή δημιουργήθηκε, αναθεωρήθηκε ή καταργήθηκε.

Κανόνες

Καταγράφουμε την χρονολογία κατά την οποία δημιουργήθηκε η καθιερωμένη εγγραφή και τις χρονολογίες των αναθεωρήσεων της εγγραφής. Διευκρινίζουμε στο στοιχείο *Κανόνες και/ή συμβάσεις* (5.4.3) τα συστήματα χρονολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν, π.χ. ISO 8601.

Παραδείγματα:

2002-10-25 (Fecha de creación)

2003-12-05 (Fecha de revisión)

Ισπανία, Archivo General de Simancas.

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

1993-05-12; revised 2002-10-28 [ISO 8601]

Αυστραλία, National Library of Australia.

5.4.7 Γλώσσα και γραφή

Στόχος

Να υποδειχθούν η γλώσσα(ες) και/ή η γραφή(ές) της καθιερωμένης εγγραφής.

Κανόνες

Καταγράφουμε τη γλώσσα(ες) και/ή γραφή(ές) της καθιερωμένης εγγραφής. Περιλαμβάνουμε το κατάλληλο πρότυπο κωδικοποίησης γλωσσών (ISO 639-2) και/ή γραφών (ISO 15924).

Παραδείγματα:

Español: spa

Escritura latina: ltn

Ισπανία, *Archivo General de Simancas*.**Σημείωση:** για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.**5.4.8 Πηγές****Στόχος**

Να υποδειχθούν οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για τη δημιουργία της καθιερωμένης εγγραφής.

Κανόνας

Καταγράφουμε τις πηγές που χρησιμοποιήθηκαν για τη συγκρότηση της καθιερωμένης εγγραφής.

Παραδείγματα:HMC, *Principal Family and Estate Collections: Family Names L-W*, 1999.*Complete Peerage*, 1936.*Burkes Peerage*, 1970.*Complete Baronetage*, vol 5, 1906.Ηνωμένο Βασίλειο, *The National Archives: Historical Manuscripts Commission*.

ANDÚJAR CASTILLO, Francisco. Consejo y consejeros de Guerra en el siglo XVIII. Granada: Universidad de Granada, 1996.

DOMÍNGUEZ NAFRÍA, Juan Carlos. El Real y Supremo Consejo de Guerra (siglos XVI-XVIII). Madrid: Centro de Estudios Políticos y Constitucionales, 2001.

FERNÁNDEZ CONTI, Santiago. Los Consejos de Estado y Guerra de la monarquía hispana en tiempos de Felipe II (1548-1598). [Valladolid] : Consejería de Educación y Cultura, 1998.

FERNÁNDEZ CONTI, Santiago. El gobierno de los asuntos de la guerra en Castilla durante el reinado del emperador Carlos V (1516-1558). In *Intrex : Instituciones y elites de poder en la monarquía hispana durante el siglo XVI*. Madrid : Universidad Autónoma de Madrid, 1992, p. 47-105.

GOODMAN, David. Spanish naval power, 1589-1665: reconstruction and defeat. Cambridge: Cambridge University Press, 1997.

OYA OZORES, Francisco de. Promptuario del Consejo de Guerra, y Jurisdiccion Militar, en que se refieren el instituto, gobierno, y facultades de este Supremo Tribunal, y los casos en que compete, ó se limita el fuero militar..., según Ordenanzas, y Reales resoluciones. [Madrid] : [s.n.], 1740.

THOMPSON, I.A.A. Guerra y decadencia : gobierno y administración en la España de los Austrias, 1560-1620. Barcelona : Crítica, 1981.

Ισπανία, *Archivo General de Simancas*.**Σημείωση:** για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.ASFi, *Miscellanea Medicea*, 413: "Teatro di grazia e giustizia" di Niccolo Arrighi, cc. 194, 204, 239-242; *La Toscana nell'eta di Cosimo III. Atti del convegno, Pisa - San Domenico di Fiesole (Fi), 4-5 giugno 1990*. a cura di Franco Angiolini, Vieri Becagli, Marcello Verga, Firenze, EDIFIR, 1993, 497-520.Ιταλία, *Archivio di Stato di Firenze*.**5.4.9 Πληροφορίες για τη σύνταξη/ενημέρωση της καθιερωμένης εγγραφής****Στόχος**

Να τεκμηριωθούν η δημιουργία και οι αλλαγές της καθιερωμένης εγγραφής.

Κανόνας

Καταγράφουμε πληροφορίες που σχετίζονται με τη δημιουργία και διατήρηση της καθιερωμένης εγγραφής. Εδώ μπορούν να καταγραφούν τα ονόματα των υπευθύνων για τη δημιουργία της καθιερωμένης εγγραφής.

Παραδείγματα:

Responsable de la creación del registro de autoridad: Julia Rodríguez de Diego.

Ισπανία, *Archivo General de Simancas*.**Σημείωση:** για την καθιερωμένη εγγραφή: Consejo de Guerra.

Compilatore: Valentina Baggiani.

Valentina Baggiani, 27-LUG-03, Intervento di rielaborazione completa del testo e dei contenuti in vista della pubblicazione sul web della scheda.

Ιταλία, *Archivio di Stato di Firenze*.

6. ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΜΕ ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ

Οι καθιερωμένες αρχειακές εγγραφές δημιουργούνται πρωτίστως για να παράσχουν πληροφορίες για το πλαίσιο παραγωγής των αρχειακών τεκμηρίων. Για να είναι χρήσιμες αυτές οι πληροφορίες είναι απαραίτητη η σύνδεση των καθιερωμένων εγγραφών με την περιγραφή των αρχειακών τεκμηρίων. Οι καθιερωμένες αρχειακές εγγραφές μπορούν επίσης να συνδεθούν με οποιαδήποτε άλλη σχετιζόμενη πηγή. Όταν καταρτίζονται τέτοιες συνδέσεις είναι σημαντικό να περιγράφεται η φύση της σχέσης, όταν είναι γνωστή, μεταξύ του νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή της οικογένειας με τη συνδεόμενη πηγή. Αυτή η ενότητα παρέχει οδηγίες για τον τρόπο με τον οποίο παρόμοιες συνδέσεις μπορούν να δημιουργηθούν στο πλαίσιο ενός συστήματος αρχειακής περιγραφής. Βλέπε την εικόνα 1 για μια σχηματική αναπαράσταση.

Καταγράφουμε τις πληροφορίες με μία ή περισσότερες από τις παρακάτω μορφές:

- σύνταξη ελεύθερου κειμένου
- κείμενο δομημένο με βάση τα παρακάτω στοιχεία
- συνδέσεις με τις σχετικές πηγές πληροφόρησης.

6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών

Στόχος

Να προσδιοριστούν με μοναδικό τρόπο οι σχετιζόμενες πηγές και/ή να δοθεί η δυνατότητα σύνδεσης της καθιερωμένης εγγραφής με την περιγραφή της σχετιζόμενης πηγής, όταν υπάρχει τέτοια περιγραφή.

Κανόνας

Αναφέρουμε τους κωδικούς αναγνώρισης και/ή του τίτλους των σχετιζόμενων πηγών. Όπου είναι δυνατόν δίνουμε επίσης τον κωδικό αναγνώρισης οποιασδήποτε ξεχωριστής περιγραφής της πηγής αυτής.

6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών

Στόχος

Να αναγνωριστεί το είδος των σχετιζόμενων πηγών στις οποίες γίνεται αναφορά.

Κανόνας

Προσδιορίζουμε το είδος των σχετιζόμενων πηγών: αρχειακό υλικό (αρχείο, αρχειακή σειρά κλπ.), αρχειακή περιγραφή, εργαλείο έρευνας, μονογραφία, άρθρο περιοδικού, ιστότοπος, φωτογραφία, μουσειακή συλλογή, ντοκιμαντέρ, μαρτυρίες προφορικής ιστορίας κ.ά.

6.3 Φύση των σχέσεων

Στόχος

Να προσδιοριστεί η φύση των σχέσεων μεταξύ του νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή της οικογένειας και των σχετιζόμενων πηγών.

Κανόνας

Περιγράφουμε τη φύση των σχέσεων μεταξύ του νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή της οικογένειας και των σχετιζόμενων πηγών, δηλαδή αν είναι: ο παραγωγός, συγγραφέας, το θέμα, ο κάτοχος, ο καταθέτης, ο υπεύθυνος φύλαξης, ο κάτοχος πνευματικών δικαιωμάτων, ο ιδιοκτήτης κ.ά.

6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων

Στόχος

Να παρασχεθεί κάθε σημαντική χρονολογία για τις σχετιζόμενες πηγές πληροφόρησης και/ή οι χρονολογίες που αναφέρονται στη σχέση του νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή της οικογένειας με τις σχετιζόμενες πηγές καθώς και να προσδιοριστεί η σημασία αυτών των χρονολογιών.

Κανόνας

Καταγράφουμε κάθε σημαντική χρονολογία για τη σχετιζόμενη πηγή πληροφόρησης και/ή τις χρονολογίες που αναφέρονται στη σχέση του νομικού προσώπου, φυσικού προσώπου ή της οικογένειας με τις σχετιζόμενες πηγές και προσδιορίζουμε τη σημασία αυτών των χρονολογιών.

Παραδείγματα:

Σχέση I		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Τίτλος	Fondo Fortunato Depero
	Κωδικός αναγνώρισης	IT MART Dep.
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Fondo archivistico
6.3 Φύση των σχέσεων		Soggetto produttore
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1894-1960

Σχέση II		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Τίτλος	Fondo Biblioteca Museo Depero
	Κωδικός αναγνώρισης	IT MART q-MD
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Raccolta libraria
6.3 Φύση των σχέσεων		Creatore della raccolta
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1910-1960

Σχέση III		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Τίτλος	Collezione Fortunato Depero (Mart: Polo culturale e Galleria Museo Depero, Rovereto (Tn))
	Κωδικός αναγνώρισης	ITA MART Coll Dep
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Collezione d'arte
6.3 Φύση των σχέσεων		Creatore della collezione
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1911-1959

Ιταλία, Museo di arte moderna e contemporanea di Trento e Rovereto.

Πρώτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Τίτλος	Consejo de Guerra
	Κωδικός αναγνώρισης	ES47161AGS/10
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Fondo
6.3 Φύση των σχέσεων		Productor
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων	Χρονολογίες	1386/1706
	Πρότυπο χρονολογίας ISO 8601	1386/1706
	Είδος της χρονολογίας	Fechas de formación

Δεύτερη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Τίτλος	“Depósito de la Guerra”
	Κωδικός αναγνώρισης	ES28079AGMM/1
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Fondo
6.3 Φύση των σχέσεων		Productor
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων	Χρονολογίες	1568/1738
	Πρότυπο χρονολογίας ISO 8601	1568/1738
	Είδος της χρονολογίας	Fechas de formación

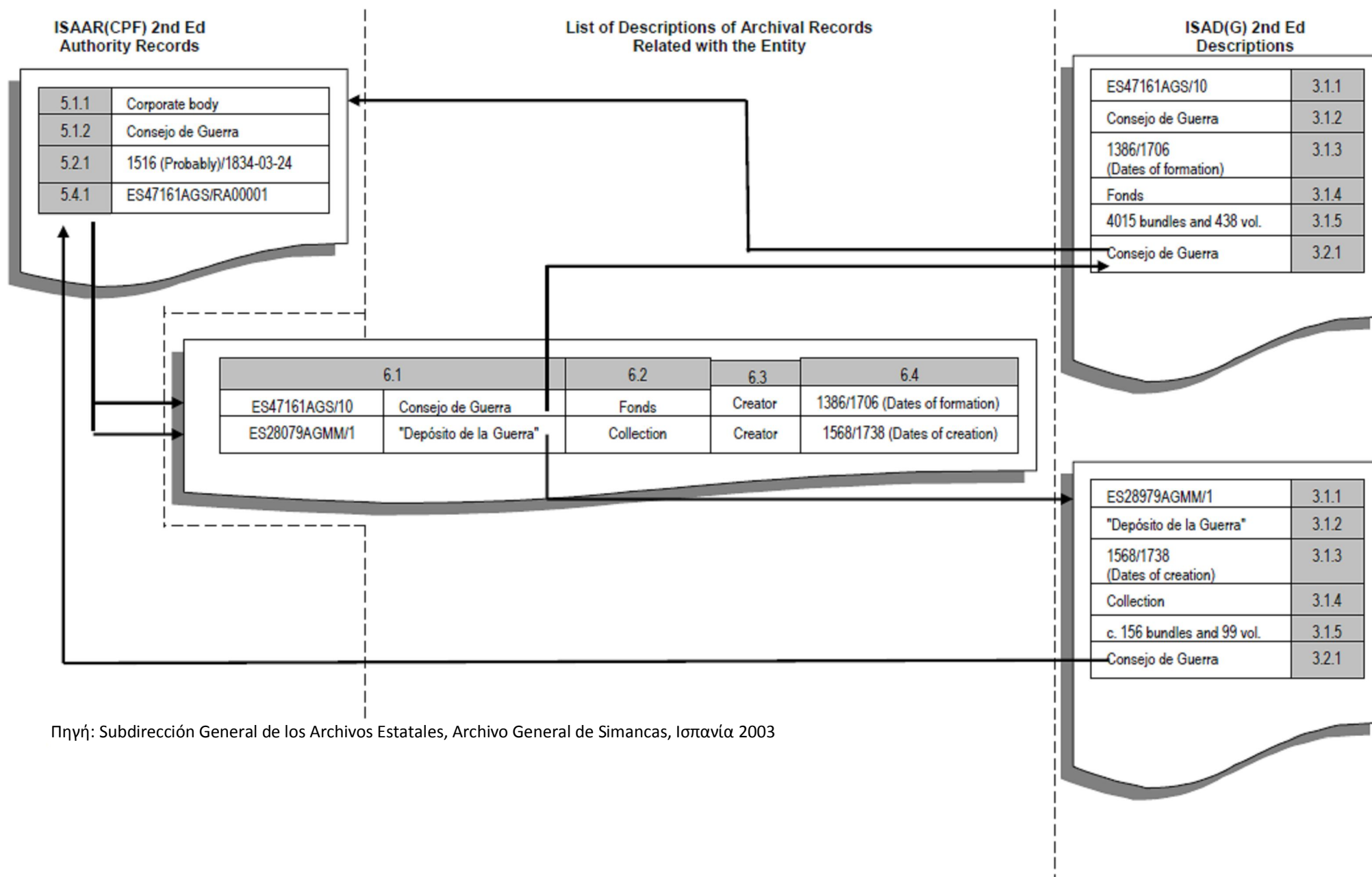
Ισπανία, *Archivo General de Simancas*

Σημείωση: για την καθιερωμένη εγγραφή: *Consejo de Guerra*.

6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Nachlass Arnold Brecht
	DE/Barch/ NL 89
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών	Echter Nachlass [Archival materials/fonds]
6.3 Φύση των σχέσεων	Provenienzstelle [Creator]

Γερμανία, *Bundesarchiv*.

Εικόνα 1: Σύνδεση του ISAAR (CPF) 2^η έκδοση πρότυπο καθιερωμένης αρχειακής εγγραφής με το ISAD(G) πρότυπο αρχειακής περιγραφής

Πηγή: Subdirección General de los Archivos Estatales, Archivo General de Simancas, Ισπανία 2003

Παράρτημα Α

Αντιστοίχιση των στοιχείων περιγραφής μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης έκδοσης του ISAAR (CPF).

1st edition	2nd edition
1.1 Identity code	5.4.1 (Authority record identifier) <i>and</i> 5.4.2 (Institution identifiers)
1.2 Type of record	5.1.1 (Type of entity)
1.3 Authority entry	5.1.2 (Authorized form(s) of name)
1.4 Parallel entries	5.1.3 (Parallel forms of name)
1.5 Non-preferred terms	5.1.5 (Other forms of name)
1.6 Related entries	5.3 (Relationships Area)
2.1.1 Legal numbers	5.1.6 (Unique identifiers for corporate bodies)
2.1.2 Names	5.1.4 (Standardized forms of name according to other rules)
2.1.3 Dates and places of existence	5.2.1 (Dates of existence) <i>and</i> 5.2.3 (Places)
2.1.4 Business location	5.2.3 (Places)
2.1.5 Legal status	5.2.4 (Legal status)
2.1.6 Mandate, functions, sphere of activity	5.2.5 (Functions, occupations, activities) <i>and</i> 5.2.6 (Mandates/Sources of authority)
2.1.7 Administrative structure	5.2.7 (Internal structures/Genealogy)
2.1.8 Relationships	5.3 (Relationships Area)
2.1.9 Other significant information	5.2.8 (General context)
2.2.2 Names	5.1.4 (Standardized forms of name according to other rules)
2.2.3 Dates and places of existence	5.2.1 (Dates of existence) <i>and</i> 5.2.3 (Places)
2.2.4 Places of residence	5.2.3 (Places)
2.2.5 Nationality	5.2.2 (History)
2.2.6 Occupation, sphere of activity	5.2.5 (Functions, occupations, activities)
2.2.8 Relationships	5.3 (Relationships Area)
2.2.9 Other significant information	5.2.8 (General context)
2.3.2 Names	5.1.4 (Standardized forms of name according to other rules)
2.3.3 Dates and places of existence	5.2.1 (Dates of existence) <i>and</i> 5.2.3 (Places)
2.3.4 Places and/or geographical areas	5.2.3 (Places)
2.3.5 Nationality	5.2.2 (History)
2.3.6 Occupation, sphere of activity	5.2.5 (Functions, occupations and activities)
2.3.7 Family tree	5.2.7 (Internal structures/Genealogy)
2.3.8 Relationships	5.3 (Relationships Area)
2.3.9 Other significant information	5.2.8 (General context)
3.1 Archivist's note	5.4.8 (Sources) <i>and</i> 5.4.9 (Maintenance notes)
3.2 Rules or conventions	5.4.3 (Rules and/or conventions)
3.3 Date	5.4.6 (Dates of creation, revision and deletion)

Παράρτημα Β

Αντιστοίχιση όρων αγγλικής και γαλλικής μετάφρασης με την ελληνική έκδοση.

5.1 IDENTITY AREA	5.1 ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ
5.1.1 Type of entity	5.1.1 Τύπος της οντότητας
5.1.1 Type d'entité	
5.1.2 Authorized form(s) of name	5.1.2 Καθιερωμένη(ες) μορφή(ές) του ονόματος
5.1.2 Forme(s) autorisée(s)	
5.1.3 Parallel forms of name	5.1.3 Παράλληλες μορφές του ονόματος
5.1.3 Formes parallèles du nom	
5.1.4 Standardized forms of name according to other rules	5.1.4 Μορφές του ονόματος σύμφωνα με άλλους κανόνες
5.1.4 Formes du nom normalisées selon d'autres conventions	
5.1.5 Other forms of name	5.1.5 Άλλες μορφές του ονόματος
5.1.5 Autres formes du nom	
5.1.6 Identifiers for corporate bodies 5.1.6 no d'immatriculation des collectivités	5.1.6 Κωδικοί αναγνώρισης νομικών προσώπων
5.2 DESCRIPTION AREA	5.2 ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ
5.2.1 Dates of existence	5.2. 1 Χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας
5.2.1 Dates d'existence	
5.2.2 History	5.2.2 Ιστορικό
5.2.2 Histoire	
5.2.3 Places	5.2.3 Τόποι
5.2.3 Lieux	
5.2.4 Legal status	5.2.4 Νομικό καθεστώς
5.2.4 Statut juridique	
5.2.5 Functions, occupations and activities	5.2.5 Λειτουργίες/αρμοδιότητες, ασχολίες και δραστηριότητες
5.2.5 Fonctions et activités	
5.2.6 Mandates/Sources of authority	5.2.6 Νομικό/κανονιστικό πλαίσιο
5.2.6 Textes de référence	
5.2.7 Internal structure/genealogy	5.2.7 Εσωτερική δομή/γενεαλογία
5.2.7 Organisation interne/généalogie	

5.2.8 General context	5.2.8 Γενικό πλαίσιο
5.2.8 Contexte général	
5.3 RELATIONSHIPS AREA	5.3 ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΧΕΣΕΩΝ
5.3.1 Names/Identifiers of related corporate bodies, persons or families	5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών
5.3.1 Nom(s)/numéro d'immatriculation des collectivités, des personnes ou des familles associées	
5.3.2 Category of relationship	5.3.2 Είδος της σχέσης
5.3.2 Type de relation	
5.3.3 Description of relationship	5.3.3 Περιγραφή της σχέσης
5.3.3 Description de la relation	
5.3.4 Dates of the relationship	5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης
5.3.4 Dates de la relation	
5.4 CONTROL AREA	5.4 ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΛΕΓΧΟΥ
5.4.1 Authority record identifier	5.4.1 Κωδικός αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής
5.4.1 Code d'identification de la notice	
5.4.2 Institution identifiers	5.4.2 Κωδικός αναγνώρισης του φορέα καθιέρωσης της εγγραφής
5.4.2 Code d'identification du service	
5.4.3 Rules and/or conventions	5.4.3 Κανόνες και/ή συμβάσεις
5.4.3 Règles ou conventions	
5.4.4 Status	5.4.4 Επεξεργασία της καθιερωμένης εγγραφής
5.4.4 Niveau d'élaboration	
5.4.5 Level of detail	5.4.5 Επίπεδο λεπτομέρειας της καθιερωμένης εγγραφής
5.4.5 Niveau de détail	
5.4.6 Dates of creation, revision or deletion	5.4.6 Ημερομηνίες δημιουργίας, αναθεώρησης ή κατάργησης της καθιερωμένης εγγραφής
5.4.6 Dates de création, de révision ou de destruction	
5.4.7 Languages and scripts	5.4.7 Γλώσσα και γραφή
5.4.7. Langue(s) et écriture(s)	
5.4.8 Sources	5.4.8 Πηγές
5.4.8 Sources	

5.4.9 Maintenance notes	5.4.9 Πληροφορίες για τη σύνταξη και ενημέρωση της καθιερωμένης εγγραφής
5.4.9. Notes relatives à la mise à jour de la notice	
6. RELATING CORPORATE BODIES, PERSONS AND FAMILIES TO ARCHIVAL MATERIALS AND OTHER RESOURCES	6. ΣΧΕΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΜΕ ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ
RELATIONS ENTRE LES COLLECTIVITÉS, LES PERSONNES ET LES FAMILLES, ET DES RESSOURCES ARCHIVISTIQUES OU AUTRES	
6.1 Identifiers and titles of related resources	6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών
6.1. Identifiants et intitulés des ressources associées	
6.2 Types of related resources	6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών
6.2. Nature des ressources associées	
6.3 Nature of relationships	6.3 Φύση των σχέσεων
6.3. Nature des relations	
6.4 Dates of related resources and/or relationships	6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων
6.4. Dates des ressources associées et/ou des relations	

Παράρτημα Γ - Πλήρη ξενόγλωσσα παραδείγματα

Τα παραδείγματα που ακολουθούν έχουν ενδεικτικό και όχι περιοριστικό χαρακτήρα. Υποδεικνύουν τις πιθανές εφαρμογές ή ερμηνείες των κανόνων. Τα παραδείγματα ή η μορφή με την οποία παρουσιάζονται να μην εκληφθούν ως οδηγίες. Οι κανόνες αυτού του προτύπου προσδιορίζουν ποιες πληροφορίες πρέπει να εισαχθούν στα πεδία μιας καθιερωμένης εγγραφής, όχι την απόδοση ή τη μορφή τους, διότι υπάρχει μια μεγάλη ποικιλία προσεγγίσεων που όλες μπορεί να είναι συμβατές με αυτούς τους κανόνες.

Σημειώστε ότι περισσότερα πλήρη παραδείγματα καθιερωμένων εγγραφών συμβατών με το ISAAR μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα του ΔΣΑ στη θέση: <http://www.hmc.gov.uk/icacds/icacds.htm>.

Νομικά Πρόσωπα

Παράδειγμα 1- Νομικό Πρόσωπο

Γλώσσα περιγραφής: αγγλική (Ηνωμένες Πολιτείες)

5.1 IDENTITY AREA		
5.1.1 Type of entity		Corporate body
5.1.2 Authorized form(s) of name		Department of State. Peace Corps. (03/03/1961-07/01/1971)
5.1.2 Authorized form(s) of name		ACTION. Peace Corps. (07/01/1971-1982)
5.1.2 Authorized form(s) of name		Peace Corps. (1982-)
5.1.4 Standardized forms of name according to other rules	AACR2R	Peace Corps (U.S.)
5.2 DESCRIPTION AREA		
5.2. 1 Dates of existence		1961-
5.2.2 History		The Peace Corps was established as an operating agency in the Department of State by Department of State Delegation of Authority 85-11, effective March 3, 1961, pursuant to Executive Order (E.O.) 10924, March 1, 1961. It was recognized legislatively by the Peace Corps Act (75 Stat. 612), approved September 22, 1961. The Peace Corps was reassigned to the newly established ACTION by Reorganization Plan No. 1 of 1971, effective July 1, 1971. It was made autonomous within ACTION by E.O. 12137, May 16, 1979, and was made an independent agency by Title VI of the International Security and Development Corporation Act of 1981 (95 Stat. 1540), February 21, 1982. The Peace Corps administered and coordinated Federal international volunteer and related domestic volunteer programs including the areas of agricultural assistance, community development, education, environmental protection, and nation assistance.
5.2.5 Functions, occupations and activities		Agricultural assistance Community development Education Environmental protection Nation assistance
5.3 RELATIONSHIPS AREA		
<i>First Relation</i>		
5.3.1 Name / identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Department of State.
	<i>Other form of name</i>	
5.3.2 Category of relationship		Hierarchical
5.3.3 Description of relationship	<i>Title</i>	Subordinate agency
	<i>Narrative</i>	
5.3.4 Dates of the relationship		03/03/1961-07/01/1971
	<i>Dates ISO 8601</i>	1961/03/03-1971/07/01

Second Relation		
5.3.1 Name / identifier of the related entity	Authorized form of name	ACTION.
	Other form of name	
5.3.2 Category of relationship		Hierarchical
5.3.3 Description of relationship	Title	Subordinate agency
	Narrative	
5.3.4 Dates of the relationship		07/01/1971-1982
	Dates ISO 8601	1971/01/01-1982
5.4 CONTROL AREA		
5.4.1 Authority record identifier		ARC ID 976172
5.4.2 Institution identifiers		DNA
5.4.3 Rules and/or conventions		U.S. National Archives and Records Administration, Lifecycle Data Requirements Guide (for creating the authorized form of the name).
5.4.4 Status		Approved
5.4.6 Dates of creation, revision or deletion		2001/11/03
5.4.7 Languages and scripts		English
5.4.8 Sources		National Archives Guide, Section 490.1
6. RELATING CORPORATE BODIES, PERSONS AND FAMILIES TO ARCHIVAL MATERIALS AND OTHER RESOURCES		
First Related Resource		
6.1 Identifier and title of related resource	Title	Photographs of Arts and Culture in Ghana
	Unique Identifier	US DNA 558686
6.2 Type of related resource		Archival materials (series)
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		ca. 1970 (approximate date of the recordkeeping system)
Second Related Resource		
6.1 Identifier and title of related resource	Title	Photographs of Peace Corps Training in Hilo, Hawaii
	Unique Identifier	US DNA 558686
6.2 Type of related resource		Archival materials (series)
6.3 Nature of relationship		creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1963 (date of the recordkeeping system)
Third Related Resource		
6.1 Identifier and title of related resource	Title	Remarks to Peace Corps Trainees
	Unique Identifier	US DNA 193889
6.2 Type of related resource		Archival materials (file)
6.3 Nature of relationship		Subject
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1962/09/08 (creation date of the file)

Παράδειγμα 2 - Νομικό Πρόσωπο
Γλώσσα περιγραφής: ισπανική (Ισπανία)

5.1 ÁREA DE IDENTIFICACIÓN		
5.1.1 Tipo de entidad		Institución
5.1.2 Forma(s) autorizadas del nombre		Consejo de Guerra
5.1.5 Otras formas del nombre		Consejo de la Guerra Consejo de Guerra y Marina Supremo Consejo de Guerra Real y Supremo Consejo de Guerra
5.2 ÁREA DE DESCRIPCIÓN		
5.2. 1 Fechas de existencia	<i>Fechas a visulizar</i>	1516 (probable)/1834-03-24
	<i>Fechas ISO 8601</i>	1516/1834-03-24
5.2.2 Historia		No existe una fecha exacta de constitución del Consejo de Guerra. La primera mención data de 1516. Fue suprimido el 24 de marzo de 1834.
5.2.3 Lugar(es)		- Valladolid (sede habitual hasta 1561 y en 1601-1605) - Madrid (sede en 1561-1601 y 1606-1834)
5.2.4 Estatuto jurídico		Organismo de la Administración Central del Estado (1516 probable- 1834)
5.2.5 Funciones, ocupaces y actividades		La finalidad del Consejo de Guerra fue la resolución de todos los asuntos relacionados con el ámbito militar. Simultáneamente tuvo competencias judiciales y gubernativas. Por las primeras entendía en todas las causas civiles y criminales en las que intervenía personal militar. Por las segundas resolvía cuestiones de levas y reclutamientos, nombramientos de jefes militares, aprovisionamiento, construcción de navíos, preparación de armadas, fabricación de armamento, sistemas defensivos, hospitales, ejércitos permanentes de la Península (guardas y milicias...). En el siglo XVIII con la creación de la Secretaría del Despacho Universal de la Guerra las atribuciones del Consejo quedaron reducidas a cuestiones contenciosas y judiciales, asuntos de protocolo e interpretación de ordenanzas y reglamentos militares. El ámbito territorial de actuación se limitó a la Península, Islas Baleares y Canarias así como norte de África.
5.2.6 Atribucion(es)/ Fuente(s) legal(es)		- Instrucciones de 13-VI-1586 por las que se crean y definen las secretarías de Tierra y Mar. - Real Cédula de 14-IV-1646 sobre división de la Secretaría de Tierra en dos: Secretaría de Tierra- Cataluña y Secretaría de Tierra- Extremadura. - Real Decreto de 2-X-1706 reduciendo a una las dos secretarías del Consejo. - Real Decreto de Nueva Planta para el Consejo de Guerra de 23-IV-1714 - Real Decreto de Nueva Planta para el Consejo de Guerra de 23-VIII-1715. - Real Decreto de Nueva Planta para el Consejo de Guerra de 20-I-1717. - Real Cédula de Nueva Planta para el Supremo Consejo de la Guerra de 4-XI-1773. - Decreto de 24-III-1834 de supresión del Consejo de Guerra.
5.2.7 Estructura(s) interna(s)/ Genealogía		Hasta 1586 la organización interna del Consejo de Guerra fue mínima. Con el Rey como presidente, el Consejo estaba constituido por varios consejeros y un secretario, que lo era a su vez de otros consejos, ayudado por oficiales , escribientes y restante personal subalterno. A partir de 1554 un auditor se encargaba de las materias judiciales y se amplía el número de consejeros, oscilando entre cinco y diez. En 1586 la Secretaría del Consejo de Guerra se desdobra en Secretaría de Tierra y Secretaría de Mar. El mayor control de dos áreas conflictivas determinó la división en 1646 de la Secretaría de Tierra en dos: Secretaría de Tierra-Cataluña y Secretaría de Tierra- Extremadura.

5.2.7 Estructura(s) interna(s)/ Genealogía		Tras el advenimiento de la dinastía borbónica a principios del siglo XVIII sufrió sucesivas reorganizaciones administrativas acorde con sus nuevas funciones. Las secretarías se unificaron en 1706. En 1717 la planta del Consejo se redujo en cuanto a su número de consejeros, divididos en militares y togados, la presidencia recayó en el Secretario del Despacho de Guerra y la secretaría desaparece, tramitándose la actividad administrativa a través de la Escribanía de Cámara. La nueva planta del año 1773 reserva, como tradicionalmente ocurrió, la presidencia a la persona del Rey, amplia a veinte el número de consejeros, diez natos y diez asistentes, divididos en sala de gobierno y justicia, y de nuevo restituye la figura del secretario. La plantilla se completa con dos fiscales, tres relatores, un escribano de cámara, abogado, agente fiscal, procurador, oficiales, escribientes, alguaciles y porteros. Esta estructura permaneció prácticamente estable hasta su supresión en 1834.
5.2.8 Contexto general		La inexistencia en el Antiguo Régimen de un sistema reglado, sometido a una ley de procedimiento, dificulta la fijación exacta del periodo de vigencia del cuerpo normativo, que rara vez contempla este aspecto. Por ello, en el elemento 5.2.6 no se ha consignado el intervalo de fechas en que las fuentes de autoridad se aplican o están vigentes con plena eficacia legal.
5.3 ÁREA DE RELACIONES		
<i>Primera Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Consejo Real de Castilla
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00002
5.3.2 Naturaleza de la relación		Temporal
5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Predecesor
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1516 (probable)
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1516
<i>Segunda Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Tribunal Supremo de Guerra y Marina
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00003
5.3.2 Naturaleza de la relación		Temporal
5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Sucesor
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1834-03-24
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1834-03-24
<i>Tercera Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Ministerio de la Guerra
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00004
5.3.2 Naturaleza de la relación		Temporal
5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Sucesor
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1834
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1834
<i>Cuarta Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Secretaría del Despacho de Guerra
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00005

5.3.2 Naturaleza de la relación		Asociativa
5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Entidad relacionada por tramitación administrativa
	<i>Forma narrativa</i>	La Secretaría del Despacho de Guerra era la encargada de la dirección y ejecución de la política militar terrestre. Para este fin mantenía una relación estrechísima con el Consejo en la tramitación administrativa de los expedientes relativos a sus competencias. El Secretario del Despacho fue en algún periodo presidente del propio Consejo.
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1717-01-20/1834-03-24
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1717-01-20/1834-03-24
<i>Quinta Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Secretaría del Despacho de Marina
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00006
5.3.2 Naturaleza de la relación		Asociativa
5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Entidad relacionada por tramitación administrativa
	<i>Forma narrativa</i>	La Secretaría del Despacho de Marina era la encargada de la dirección de la política militar marítima. Para ello mantenía una relación estrechísima con el Consejo en la tramitación administrativa de los expedientes relativos a sus competencias.
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1717-01-20/1834-03-24
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1717-01-20/1834-03-24
<i>Sexta Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Consejo de Estado
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00007
5.3.2 Naturaleza de la relación		Asociativa
5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Entidad relacionada por tramitación administrativa
	<i>Forma narrativa</i>	El Consejo de Estado durante los siglos XVI y XVII era el órgano competente en el diseño de la política de paz y guerra así como en el desarrollo de la política militar extra-peninsular (Flandes e Italia). A lo largo del siglo XVIII ejerció un papel de asesor del Consejo de Guerra en estas materias y en algunos periodos de dicho siglo compartieron miembros.
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1526 (probable)/1834-03-24
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1526/1834-03-24
<i>Séptima Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Contaduría del Sueldo
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00008
5.3.2 Naturaleza de la relación		Asociativa
5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Entidad relacionada por tramitación administrativa
	<i>Forma narrativa</i>	La Contaduría del Sueldo mantuvo durante los siglos XVI y XVII una correspondencia directa e intensa con el Consejo de Guerra por tratarse de un organismo de la Contaduría Mayor de Hacienda encargado de la información, registro y control de los pagos al ejército.
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1516 (probable)/1705
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1516/1705
<i>Octava Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Contaduría Mayor de Cuentas
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00009
5.3.2 Naturaleza de la relación		Asociativa

5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Entidad relacionada por tramitación administrativa
	<i>Forma narrativa</i>	La Contaduría Mayor de Cuentas fue el órgano de intervención y fiscalización del gasto ocasionado por la política y administración militar.
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1516 (probable)/1828
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1516/1828
<i>Novena Relación</i>		
5.3.1 Nombre(s)/Identificador(es) de instituciones, personas o familias relacionadas	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Consejo de Hacienda
	<i>Identificador del registro de autoridad</i>	ES47161AGS/RA00010
5.3.2 Naturaleza de la relación		Asociativa
5.3.3 Descripción de la relación	<i>Descripción específica</i>	Entidad relacionada por tramitación administrativa
	<i>Forma narrativa</i>	El Consejo de Hacienda tuvo durante los siglos XVI y XVII la responsabilidad de dirigir y controlar la política de financiación de la guerra . Para el desenvolvimiento de la actividad administrativa que el ejercicio de estas funciones conlleva el Consejo de Guerra necesitaba inexcusablemente el concurso del Consejo de Hacienda. Por esta razón sus miembros formaron parte junto con los del Consejo de Guerra de todas las Juntas específicas de la actividad militar: Junta de Presidios, Junta de Armadas, Junta de Fronteras, Junta del Almirantazgo...etc
5.3.4 Fechas de la relación	<i>Fechas a visulizar</i>	1523/1834-03-24
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1523/1834-03-24
5.4 ÁREA DE CONTROL		
5.4.1 Identificador del registro de autoridad		ES47161AGS/RA00001
5.4.2 Identificador(es) de la Agencia	<i>Forma autorizada del nombre</i>	Archivo General de Simancas
	<i>Código</i>	ES-47161AGS
	<i>Norma de identificación</i>	ISO 15511 - <i>Information and documentation - International standard identifier for libraries and related organizations (ISIL)</i> , Geneva: International Organization for Standardization, 2003.
5.4.3 Reglas y/o convenciones		- Norma de estructura de datos básica: ISAAR (CPF) - <i>International Standard Archival Authority Record For Corporate Bodies, Persons and Families</i>, 2nd ed., Canberra: International Council on Archives, 2004. - Norma de contenido de datos: Reglas de catalogación. Ed. nuevamente rev. Madrid: Ministerio de Educación y Cultura, Centro de publicaciones : Boletín Oficial del Estado, 1999. - Norma de codificación de fechas: ISO 8601 - <i>Data elements and interchange formats - Information interchange - Representation of dates and times</i>, 2nd ed., Geneva: International Organization for Standardization, 2000. - Norma de codificación de país: ISO 3166 - <i>Codes for the representation of names of countries</i>, Geneva: International Organization for Standardization, 1997. - Norma de codificación de institución: ISO 15511 - <i>Information and documentation - International standard identifier for libraries and related organizations (ISIL)</i>, Geneva: International Organization for Standardization, 2003. - Norma de codificación de lengua: ISO 639-2 - <i>Codes for the representation of names of languages, Alpha-3 code</i>, Geneva: International Organization for Standardization, 1998. - Norma de codificación de escritura: ISO 15924 - <i>Codes for the representation of names of scripts</i>, Geneva: International Organization for Standardization, 2001. - Norma de referencias bibliográficas: ISO 690 - <i>Documentation - Bibliographic references - Content, form and structure</i>, Geneva: International Organization for Standardization, 1987.
5.4.4 Estado		Finalizado
5.4.5 Nivel de detalle		Completo

5.4.6 Fechas de creación, revisión o eliminaciones	<i>Fecha ISO 8601 de creación</i>	2002-10-25
	<i>Fecha ISO 8601 de revisión</i>	2003-12-05
5.4.7 Legua(s) y escritura(s)		Español en escritura latina.
	<i>Código ISO 639-2</i>	spa
	<i>Código ISO 15024</i>	latn
5.4.8 Fuentes		ANDÚJAR CASTILLO, Francisco. Consejo y consejeros de Guerra en el siglo XVIII. Granada : Universidad de Granada, 1996. DOMÍNGUEZ NAFRÍA, Juan Carlos. El Real y Supremo Consejo de Guerra (siglos XVI-XVIII). Madrid: Centro de Estudios Políticos y Constitucionales, 2001. FERNÁNDEZ CONTI, Santiago. Los Consejos de Estado y Guerra de la monarquía hispana en tiempos de Felipe II (1548-1598). [Valladolid] : Consejería de Educación y Cultura, 1998. FERNÁNDEZ CONTI, Santiago. El gobierno de los asuntos de la guerra en Castilla durante el reinado del emperador Carlos V (1516-1558). In Intrex : Instituciones y elites de poder en la monarquía hispana durante el siglo XVI. Madrid: Universidad Autónoma de Madrid, 1992, p. 47-105. GOODMAN, David. Spanish naval power, 1589-1665: reconstruction and defeat. Cambridge : Cambridge University Press, 1997. OYA OZORES, Francisco de. Promptuario del Consejo de Guerra, y Jurisdicción Militar, en que se refieren el instituto, gobierno, y facultades de este Supremo Tribunal, y los casos en que compete, ó se limita el fuero militar..., según Ordenanzas, y Reales resoluciones. [Madrid] : [s.n.], 1740. THOMPSON, I.A.A. Guerra y decadencia: gobierno y administración en la España de los Austrias, 1560-1620. Barcelona: Crítica, 1981.
5.4.9 Notas de mantenimiento		Registro de autoridad creado por Julia Rodríguez de Diego.
6. RELACIÓN DE INSTITUCIONES, PERSONAS Y FAMILIAS CON DOCUMENTOS DE ARCHIVO Y OTROS RECURSOS		
<i>Primer Recurso Relacionado</i>		
6.1 Identificadores y títulos de los recursos relacionados	<i>Título</i>	Consejo de Guerra
	<i>Identificador único</i>	ES47161AGS/10
6.2 Tipos de recursos relacionados		Fondo
6.3 Naturaleza de las relaciones		Productor
6.4 Fechas del recursos relacionado y/o de las relaciones	<i>Fechas a visulizar</i>	1386/1706
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1386/1706
	<i>Tipo de fecha</i>	Fechas de formación
<i>Segundo Recurso Relacionado</i>		
6.1 Identificadores y títulos de los recursos relacionados	<i>Título</i>	"Depósito de la Guerra"
	<i>Identificador único</i>	ES28079AGMM/1
6.2 Tipos de recursos relacionados		Colección
6.3 Naturaleza de las relaciones		Productor
6.4 Fechas del recursos relacionado y/o de las relaciones	<i>Fechas a visulizar</i>	1568 /1738
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1568 /1738
	<i>Tipo de fecha</i>	Fechas de creación

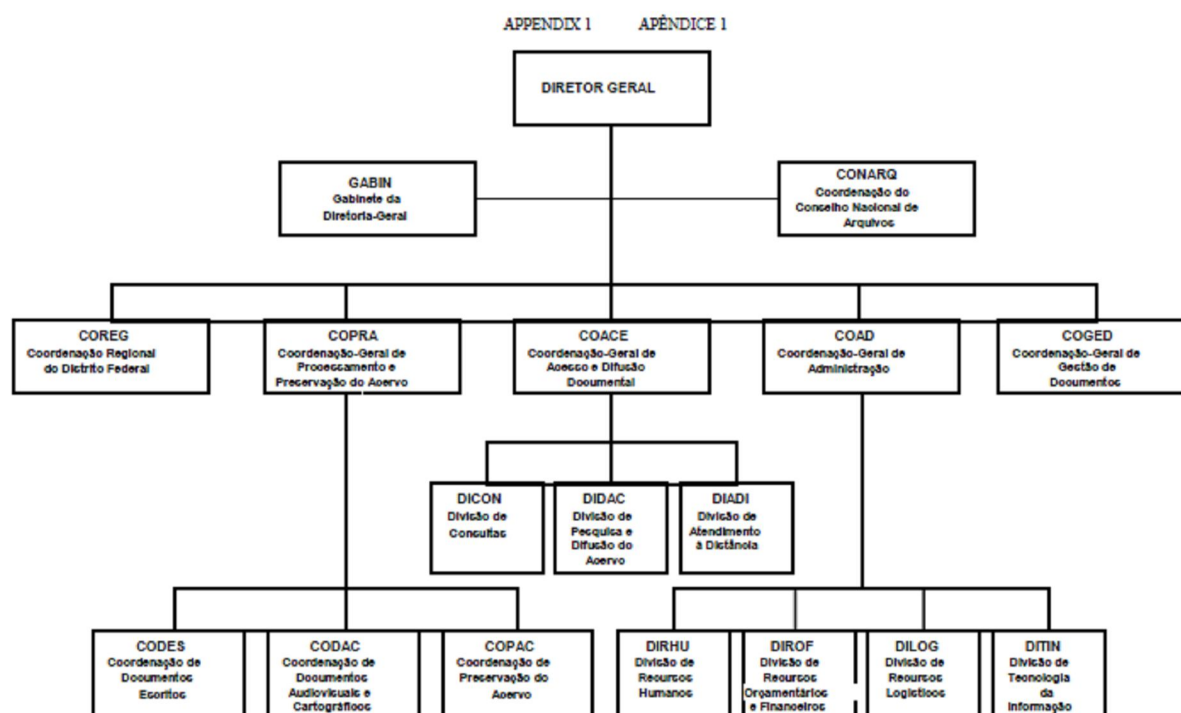
Παράδειγμα 3 - Νομικό Πρόσωπο
Γλώσσα περιγραφής: πορτογαλική (Βραζιλία)

5.1 ÁREA DE IDENTIFICAÇÃO		
5.1.1 Tipo de entidade	Entidade coletiva	
5.1.2 Formas(s) autorizada(s) do nome	Arquivo Nacional (Brasil)	
5.1.4 Formas normalizadas do nome de acordo com outras regras	Brasil. Arquivo Nacional [cf. AACR2]	
5.1.5 Outras formas do nome	Arquivo Público do Império (1838 – 1890) Archivo Público do Império Arquivo Público Nacional (1890 – 1911) Archivo Público Nacional Arquivo Nacional (1911 -) Archivo Nacional	
5.1.6 Identificadores para entidades coletivas	04.374.067/0001-47 (Cadastro Nacional de Pessoas Jurídicas - CNPJ) 00320 (nº da unidade protocolizadora no Governo Federal)	
5.2 ÁREA DE DESCRIÇÃO		
5.2. 1 Datas de existência		1838 -
	Datas ISO 8601	
5.2.2 História	Previsto na Constituição de 1824, o Arquivo Público do Império foi estabelecido na Secretaria dos Negócios do Império pelo regulamento nº 2, de 2/1/1838. Tinha por competência a guarda dos diplomas legais dos poderes Legislativo, Executivo, Judiciário e Moderador, dos documentos eclesiásticos, dos relativos à família imperial e às relações exteriores. Em 3/3/1860, o decreto nº 2.541 reorganizou o órgão, que passou a guardar e classificar os documentos concernentes ao direito público, à legislação, à administração, à história e geografia do Brasil. Em 21/11/1890, pelo decreto nº 10, o Arquivo Público do Império teve seu nome alterado para Arquivo Público Nacional, mantendo-se na Secretaria dos Negócios do Interior. Em 3/12/1892, o decreto nº 1.160 o transferiu para o Ministério da Justiça e Negócios Interiores. Em 21/11/1958, o decreto nº 44.862 aprovou uma nova competência para o órgão: preservar os documentos de valor administrativo ou histórico, oriundos dos órgãos da União e entidades de direito privado por ela instituídos e os de valor histórico, provenientes de entidades públicas ou particulares; possibilitar seu uso aos órgãos governamentais e particulares e promover a pesquisa histórica, realizá-la, e divulgar a história pátria, visando a educação cívica do brasileiro. Em 15/10/1975, a portaria nº 600-B do Ministério da Justiça determinou que o órgão tinha por finalidade recolher e preservar o patrimônio documental do país com o objetivo de divulgar o conteúdo científico cultural e incentivar a pesquisa relacionada com os fundamentos e as perspectivas do desenvolvimento nacional. A portaria nº 384, de 12/7/1991, do Ministério da Justiça, aprovou um novo regimento interno para o Arquivo Nacional, que se tornou o órgão central do Sistema Nacional de Arquivos. Sua finalidade, desde então, é executar a gestão, o recolhimento, a guarda, a preservação e a restauração do acervo arquivístico da Administração Pública Federal, bem como dos documentos privados de interesse público, sob sua guarda, garantindo o acesso público às informações neles contidas, com o objetivo de apoiar o governo nas suas decisões político-administrativas, o cidadão na defesa dos seus direitos, divulgando o conteúdo de natureza técnica, científica e cultural, incentivando a pesquisa e implementando a política arquivística do Governo Federal, visando a racionalização e a diminuição dos custos públicos. Em junho de 2000 várias medidas provisórias visando dar melhores condições ao combate à violência na sociedade brasileira são editadas e reeditadas, implicando em reorganização ministerial. No conjunto dessas mudanças, o Arquivo Nacional tem sua subordinação transferida do Ministério da Justiça para a Casa Civil da Presidência da República, ato finalmente consolidado pela medida provisória nº 2.049-2, de 29/6/2000.	
5.2.3 Locais	Sediado no Rio de Janeiro e dispondo de uma coordenação regional no Distrito Federal, em Brasília, atua em todo o território nacional.	
5.2.4 Status legal	Órgão público do Executivo Federal, da administração direta.	
5.2.5 Funções, ocupações e atividades	Gestão e recolhimento dos documentos produzidos e recebidos pelo Poder Executivo Federal, preservação e acesso aos documentos sob sua guarda e acompanhamento e implementação da política nacional de arquivos, na forma do disposto no art. 2º do decreto nº 3.843, de 13/6/2001.	

5.2.6 Mandatos/Fontes de autoridade	- Decreto nº 4.915, de 12/12/2003, que dispõe sobre o Sistema de Gestão de Documentos de Arquivo – SIGA, da administração pública federal, e dá outras providências; - Decreto nº 4.073, de 3/1/2002, que regulamenta a lei nº 8.159, de 8/1/1991, que dispõe sobre a política nacional de arquivos públicos e privados; - Portaria nº 16, de 4/7/2001, da Casa Civil da Presidência da República, que dispõe sobre o regimento interno do Arquivo Nacional da Casa Civil da Presidência da República; - Medida Provisória nº 2.049-2, de 29/6/2000, que altera dispositivos da Lei nº 9.649, de 27/5/1998, que dispõe sobre a organização da Presidência da República e dos Ministérios, e dá outras providências [entre elas a transferência do Arquivo Nacional para a estrutura da Casa Civil da Presidência da República]; - Medida Provisória nº 2.045-1, de 28/6/2000, que institui o Fundo Nacional de Segurança Pública – FNSP, suspende temporariamente o registro de armas de fogo e dá outras providências [entre elas a transferência do Arquivo Nacional para a Casa Civil da Presidência da República]; - Medida Provisória nº 2.029, de 20/6/2000, que institui o Fundo Nacional de Segurança Pública - FNSP, suspende temporariamente o registro de armas de fogo e dá outras providências [entre elas a transferência do Arquivo Nacional para a Casa Civil da Presidência da República]; - Portaria nº 617, de 17/8/1994, que aprova o regimento interno do Arquivo Nacional; - Decreto nº 1.173, de 29/6/1994, que dispõe sobre o funcionamento do Conselho Nacional de Arquivos - CONARQ e do Sistema Nacional de Arquivos – SINAR; - Portaria nº 173, de 8/4/1992, que aprova o regimento interno do Arquivo Nacional; - Portaria nº 384, de 12/7/1991, do Ministério da Justiça, que aprova novo regimento interno para o Arquivo Nacional; - Lei nº 8.159, de 8/1/1991 [Lei de Arquivos], que dispõe sobre a política nacional de arquivos e dá outras providências; - Constituição Federal de 1988, artigo 5º, que trata dos direitos e deveres individuais e coletivos; - Decreto nº. 82.308, de 25/9/1978, que institui o Sistema Nacional de Arquivo – SINAR [sendo seu órgão central o Arquivo Nacional]; - Portaria nº 600-B, de 15/10/1975, do Ministério da Justiça, que aprova o regimento interno do Arquivo Nacional; - Decreto nº 44.862, de 21/11/1958, que aprova o regimento do Arquivo Nacional, do Ministério da Justiça e Negócios Interiores; - Decreto nº. 16.036, de 14/5/1923, que aprova o regulamento para o Arquivo Nacional; - Decreto nº 14.852, de 1/6/1921, que modifica diversos artigos do regulamento do Arquivo Nacional aprovado pelo Decreto nº. 9.197, de 9/12/1911; - Decreto nº. 9.197, de 9/12/1911, que aprova novo regulamento do Arquivo Nacional; - Decreto nº 15.80, de 31/10/1893, que manda executar o regulamento anexo que reforma o Arquivo Público Nacional; - Decreto nº 1.160, de 6/12/1892, que dá regulamento à Secretaria da Justiça e Negócios Interiores [e subordina o Arquivo Público Nacional à 1ª Seção da Diretoria do Interior]; - Lei nº 23, de 30/10/1891, que reorganiza os serviços da Administração Federal,[e que no art. 4 transfere para o Ministério da Justiça e Negócios Interiores serviços que pertenciam ao Ministério do Interior]; - Decreto nº 10, de 21/11/1890, que muda a denominação do Arquivo Público do Império para Arquivo Público Nacional; - Decreto nº 6.164, de 24/3/1876, que reorganiza o Arquivo Público do Império; - Decreto nº 2.541, de 3/3/1860, que reorganiza o Arquivo Público do Império; - Decreto nº 2, de 2/1/1838, que manda executar o regulamento nº 2, que dá instruções sobre o Arquivo Público provisoriamente estabelecido na Secretaria de Estado dos Negócios do Império; - Constituição de 1824, art. 70, que determina a guarda do original de lei assinada pelo imperador e referendada pelo secretário de Estado competente no Arquivo Público [ainda não criado].
5.2.7 Estruturas internas/Genealogia	Tem como órgãos de assistência direta e imediata ao diretor-geral o Gabinete da Diretoria Geral e a Coordenação do Conselho Nacional de Arquivos. Como órgãos específicos e singulares, a Coordenação Geral de Gestão de Documentos, a Coordenação Geral de Processamento e Preservação do Acervo, integrada pela Coordenação de Documentos Escritos, pela Coordenação de Documentos Audiovisuais e Cartográficos e pela Coordenação de Preservação do Acervo, a Coordenação Geral de Acesso e Difusão Documental, integrada pela Divisão de Consultas, pela Divisão de Atendimento à Distância e pela Divisão de Pesquisa e Difusão do Acervo, a Coordenação-Geral de Administração e a Coordenação Regional no Distrito Federal. Ver também Apêndice 1.

5.2.8 Contexto geral	A instituição foi criada no contexto da formação do Estado Nacional, sendo já prevista na 1ª Constituição (1824), dois anos após a proclamação da independência. Durante o período imperial, na medida em que o país era uma monarquia centralizada, reuniu também documentos de origem provincial. Com a República, dado seu caráter federativo, passou a atuar primordialmente no âmbito do Executivo Federal. O Arquivo Nacional custodia acervo oriundo dos poderes Executivo, Legislativo e Judiciário, documentação cartorária e privada, esta de pessoas, famílias e instituições.	
5.3 ÁREA DE RELACIONAMENTOS		
Primeiro relacionamento		
5.3.1 Nomes / identificadores das entidades coletivas, pessoas ou famílias relacionadas	Forma(s) autorizada(s) do nome	Brasil. Presidência da República. Casa Civil
	Identificadores	
5.3.2 Categoria do relacionamento	Hierárquica	
5.3.3 Descrição do relacionamento	Título Narrativa	Subordinado à Casa Civil da Presidência da República
5.3.4 Datas do relacionamento		2000 -
	Datas ISO 8601	
Segundo relacionamento		
5.3.1 Nomes / identificadores das entidades coletivas, pessoas ou famílias relacionadas	Forma(s) autorizada(s) do nome	Conselho Nacional de Arquivos (Brasil)
	Identificadores	
5.3.2 Categoria do relacionamento	Associativa	
5.3.3 Descrição do relacionamento	Título Narrativa	O diretor-geral do Arquivo Nacional é o presidente do Conselho Nacional de Arquivos
5.3.4 Datas do relacionamento		1991 -
	Datas ISO 8601	
Terceiro relacionamento		
5.3.1 Nomes / identificadores das entidades coletivas, pessoas ou famílias relacionadas	Forma(s) autorizada(s) do nome	International Council on Archives = Conseil International des Archives
	Identificadores	
5.3.2 Categoria do relacionamento	Associativa	
5.3.3 Descrição do relacionamento	Título Narrativa	É membro do International Council on Archives (ICA = CIA) [Conselho Internacional de Arquivos].
5.3.4 Datas do relacionamento		1970 -
	Datas ISO 8601	
Quarto relacionamento		
5.3.1 Nomes / identificadores das entidades coletivas, pessoas ou famílias relacionadas	Forma(s) autorizada(s) do nome	Asociación Latinoamericana de Archivos
	Identificadores	
5.3.2 Categoria do relacionamento	Associativa	
5.3.3 Descrição do relacionamento	Título Narrativa	É membro da Asociación Latinoamericana de Archivos (ALA).
5.3.4 Datas do relacionamento		1973 -
	Datas ISO 8601	
5.4 ÁREA DE CONTROLE		
5.4.1 Identificador do registro de autoridade	BR AN E 1r	
5.4.2 Identificadores da instituição	Arquivo Nacional (Brasil) BR AN	
5.4.3 Regras e/ou convenções	International Council on Archives. ISAAR (CPF): International Standard Archival Authority Record for Corporate Bodies, Persons and Families. 2. ed. Canberra, 2003. p. Associação Brasileira de Normas Técnicas. NBR 6023: Informação e documentação, referências, elaboração. Rio de Janeiro, 2000. 22 p.	
5.4.4 Status	Versão preliminar	
5.4.5 Nível de detalhamento	Resumido	
5.4.6 Datas de criação, revisão ou obsolescência	Criação: 19/12/2002.	
5.4.7 Idiomas e sistemas de escritas	Português	

5.4.8 Fontes	ARQUIVO NACIONAL (Brasil). <i>Arquivo Nacional</i> . Rio de Janeiro, 2002. 51 p. CASTELLO BRANCO, Pandiá H. de Tautphoeus. <i>Subsídios para a história do Arquivo Nacional na comemoração do seu primeiro centenário (1838-1938)</i> : o Arquivo no Império. Rio de Janeiro: Arquivo Nacional, 1937. 356p. (Publicações do Arquivo Nacional, 35).	
5.4.9 Notas de manutenção	Autor: Vitor Manoel Marques da Fonseca	
6. RELACIONANDO ENTIDADES COLETIVAS, PESSOAS E FAMÍLIAS A MATERIAIS ARQUIVÍSTICOS E OUTROS RECURSOS		
Primeiro recurso relacionado		
6.1 Identificadores e títulos dos recursos relacionados	Títulos	Arquivo Nacional
	Identificadores	BR AN AN
6.2 Tipos dos recursos relacionados	Fundo	
6.3 Natureza dos relacionamentos	Produtor	
6.4 Datas dos recursos relacionados e / ou relacionamentos		1838 -
	Datas ISO 8601	
Segundo recurso relacionado		
6.1 Identificadores e títulos dos recursos relacionados	Títulos	ARQUIVO NACIONAL (Brasil). <i>Inventário sumário da documentação permanente do fundo Arquivo Nacional</i> . Rio de Janeiro, 1994. 102 p.
	Identificadores	
6.2 Tipos dos recursos relacionados	Instrumento de pesquisa	
6.3 Natureza dos relacionamentos	Autor	
6.4 Datas dos recursos relacionados e / ou relacionamentos		1994
	Datas ISO 8601	
Terceiro recurso relacionado		
6.1 Identificadores e títulos dos recursos relacionados	Títulos	http://www.arquivonacional.gov.br
	Identificadores	BR AN AN
6.2 Tipos dos recursos relacionados	Site na web	
6.3 Natureza dos relacionamentos	Autor e proprietário	
6.4 Datas dos recursos relacionados e / ou relacionamentos		2000 -
	Datas ISO 8601	

Φυσικά πρόσωπα

Παράδειγμα 4 - Φυσικό Πρόσωπο Γλώσσα περιγραφής: ιταλική (Ιταλία)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το παρακάτω παράδειγμα είναι η εκτυπωμένη και εκτεταμένη έκδοση μιας καθιερωμένης εγγραφής παραγωγού του *Catalogo Unico del Museo di arte moderna e contemporanea di Trento e Rovereto* (CUM), ο οποίος περιέχει περιγραφές αρχείων και τεκμηρίων, έργων τέχνης και βιβλίων που συνδέονται μεταξύ τους μέσω των καθιερωμένων εγγραφών των παραγωγών και δημιουργών/συγγραφέων τους. Ο CUM είναι προσβάσιμος μέσω του: <http://www.mart.tn.it/>.

5.1 AREA DELL'IDENTIFICAZIONE		
5.1.1 Tipologia del soggetto produttore		Persona
5.1.2 Forma/e autorizzata/e del nome		Depero, Fortunato 1892-1960
5.1.4 Forme del nome normalizzate secondo altre regole		Depero, Fortunato (RICA = Regole italiane di catalogazione per autore)
5.1.5 Altre forme del nome		De Pero, Fortunato
5.2 AREA DELLA DESCRIZIONE		
5.2. 1 Χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας		1892 marzo 30 - 1960 novembre 29
	ISO 8601	1892/03/30-1960/11/29
5.2.2 Storia		Nato a Fondo (Tn) nel 1892 si trasferisce giovanissimo con la famiglia a Rovereto (Tn) dove frequenta la Scuola reale Elisabetina ad indirizzo tecnico-artistico. Ritiratosi al quinto anno, nel 1908 tenta, senza successo, l'esame di ammissione all'Accademia di Belle Arti di Vienna. Nel 1910, dopo un breve tirocinio come garzone decoratore a Torino, lavora a Rovereto presso un marmista. Espone i suoi primi disegni e dipinti di matrice realistico-sociale e simbolista a Rovereto nel 1911 e nel 1913, anno in cui pubblica il libro <i>Spezzature. Impressioni - Segni - Ritmi</i>, raccolta di poesie, prose e disegni. Nel dicembre dello stesso anno si reca a Roma, presto raggiunto dalla futura moglie Rosetta Amadori; frequenta la Galleria futurista di G. Sprovieri ed entra in contatto in particolare con G. Balla, F. Cangiullo e F. T. Marinetti. Attratto nell'orbita del gruppo futurista, partecipa, nella primavera del 1914, all' "Esposizione libera futurista internazionale" tenuta presso la Galleria. Rientrato a Rovereto, nel luglio dello stesso anno inaugura a Trento la mostra "Prima esposizione di pittura futurista nel Trentino", che interrompe precipitosamente a causa dello scoppio della guerra, riuscendo ad ottenere il permesso di ripiegare in Italia. Si arruola volontario nella fanteria italiana ottenendo dopo pochi mesi l'esonero. Tornato a Roma, viene ufficialmente ammesso nel gruppo degli artisti futuristi tra la fine del 1914 e gli inizi del 1915; nel marzo sottoscrive con Balla il manifesto <i>Ricostruzione futurista dell'universo</i>, che propone la fusione di tutte le arti e una maggiore relazione tra arte e vita. In linea con tali teorie, la sua produzione artistica spazia, fin da questi anni, dalla pittura, al disegno, al collage, alle composizioni plastiche, alle liriche "onomalinguistiche". Negli stessi anni è pure impegnato nella coreografia teatrale con lo spettacolo <i>Mimismagia</i> e riceve dall'impresario dei balletti russi, S. Diaghilev, la commissione per le scenografie e i costumi dei balletti - poi non realizzati - de <i>Le chant du rossignol</i> su musica di I. Strawinsky e de <i>Il Giardino zoologico</i> di F. Cangiullo, musicato da M. Ravel. In collaborazione con il poeta G. Clavel - per il quale illustra il libro <i>Un istituto per suicidi</i> - presenta a Roma nell'aprile del 1918 lo spettacolo di marionette, da lui ideato, <i>Balli plastici</i>, su musiche di G. F. Malipiero, Tyrwhitt, A. Casella e B. Bartok. Mentre continua la sua attività espositiva, nel giugno del 1919, rientra a Rovereto ed inaugura la "Casa d'Arte futurista

5.2.2 Storia	Depero", bottega artigianale, attiva nel settore dell'arte applicata, che prevede la produzione di arazzi, tarsie, collages, cartelli pubblicitari, oggetti d'arte, d'arredamento e giocattoli. Negli anni 1921 - 1922 realizza l'allestimento interno del locale d'avanguardia "Cabaret del Diavolo" di Roma. Nel gennaio dell'anno successivo presenta al teatro Trianon di Milano il suo balletto meccanico <i>Anihccam del 3000</i>, con successive repliche in diverse città italiane. Nel 1927 edita, in collaborazione con l'amico F. Azari, il libro <i>Depero futurista</i> - noto come "libro imbullonato" per via della singolare legatura - che presenta, con una originalissima veste tipografica, l'attività dell'autore dal 1913 al 1927 e la sua concezione culturale. Impegnato anche nel settore della grafica pubblicitaria, Depero lavora per prestigiose ditte tra cui Bianchi, Strega, Campari. Dal settembre del 1928 all'autunno del 1930 è a New York: oltre all'attività espositiva, si dedica all'allestimento di balletti teatrali e all'illustrazione pubblicitaria, con la realizzazione di copertine di riviste, come <i>Vogue</i> e <i>Vanity Fair</i>. Mantiene nel frattempo il contatto con i futuristi, sottoscrivendo il manifesto <i>L'aeropittura futurista</i>. Rientrato in Italia, a suggello del suo impegno nel campo della pubblicità, pubblica nel 1932 il "Manifesto dell'arte pubblicitaria futurista". Nel 1933 dirige da Rovereto la rivista <i>Dinamo futurista</i>, edita dal febbraio al giugno dello stesso anno. Nel 1934 pubblica il volume <i>Liriche radiofoniche</i>. Nella seconda metà degli anni Trenta Depero collabora con l'Ente nazionale delle industrie turistiche (E.N.I.T) alla realizzazione delle campagne pubblicitarie per propagandare le bellezze d'Italia nei paesi europei. Negli stessi anni si impegna attivamente all'interno del Dopolavoro artisti di Rovereto e per una decina di mesi è segretario del Sindacato interprovinciale della Confederazione fascista dei professionisti e artisti della Provincia di Trento (1936-1937). Sperimenta inoltre un materiale innovativo, il "buxus", con il quale realizza oggetti d'arredamento ed intarsi, ed elabora, negli stessi anni, il volume autocelebrativo <i>Fortunato Depero nelle opere e nella vita</i>, pubblicato nel 1940. Nel 1947, dopo la pubblicazione del volume in inglese <i>So I think - So I paint</i>, torna per due anni negli Stati Uniti (New York e New Milford), senza ottenere peraltro il successo sperato. Dal 1949 si stabilisce definitivamente a Rovereto. Continua la sua elaborazione teorica con il <i>Manifesto della pittura e plastica nucleare</i> (1949), mentre inizia - probabilmente in questi anni - l'opera minuziosa di rivisitazione della propria vita d'artista. Dal 1953 al 1956 realizza la decorazione e l'arredamento della sala del Consiglio provinciale a Trento. Nel 1959, un anno prima della morte avvenuta a Rovereto, inaugura nella stessa città, in collaborazione con l'Amministrazione comunale, la "Galleria - Museo Depero", primo esempio di museo futurista in Italia. Copiosa la sua attività espositiva, tra cui si segnala la partecipazione alla mostra collettiva d'avanguardia al Kursaal di Viareggio (1918); la personale alla Galleria Bragaglia di Roma e la partecipazione alla Grande esposizione nazionale futurista di Milano (1919); la personale "Depero e la sua Casa d'arte" tenuta a Milano alla Galleria Moretti e ripresentata a Roma alla Galleria Bragaglia (1921); la partecipazione alla I Mostra internazionale delle arti decorative di Monza (1923), all'Esposizione internazionale di arti decorative di Parigi, seguita dalla personale al Théâtre des Champs Elysées (1925); la partecipazione alla Prima mostra del Novecento italiano di Milano (1926), all'Esposizione di arte italiana presentata a New York, Chicago, Washington e Boston (1926), alla Biennale di Venezia (1926, 1932, 1950), alla Quadriennale di Roma (1931; 1955), alla Triennale di Milano (1932; 1950), alla mostra "Futurismo e pittura metafisica" al Kunsthaus di Zurigo (1950).
--------------	--

5.2.3 Luoghi		Nato a Fondo, in Valle di Non (Tn), morto a Rovereto (Tn). Nel 1892, giovanissimo si trasferisce con la famiglia a Rovereto (Tn), dove risiede principalmente fino al 1913. Dalla fine del 1913 e per gli anni di guerra vive a Roma, ad eccezione del breve soggiorno a Capri nel 1917, ospite del poeta G. Clavel, e di quello a Viareggio nel 1918. Dal primo dopoguerra torna a risiedere principalmente in Trentino, pur spostandosi spesso per motivi professionali. Dal settembre del 1928 all' autunno del 1930 vive a New York. Durante gli anni del secondo conflitto mondiale si ritira a Serrada, luogo montano nei dintorni di Rovereto. Dal 1947 al 1949 torna negli U.S.A., dove risiede a New York e a New Milford nel Connecticut; al ritorno si stabilisce definitivamente a Rovereto fino alla morte (1960).
5.2.5 Funzioni, occupazioni e attività		Pittore, scenografo, grafico pubblicitario, designer, scrittore, poeta.
5.2.8 Contesto generale		Il Trentino dei primi decenni del XX secolo fa parte dell'Impero austro-ungarico e costituisce la propaggine meridionale della Contea principesca del Tirolo. L'Impero è caratterizzato, tra le altre cose, dalla multietnicità e da forti spinte autonomiste, contenute da una linea politica prevalentemente reazionaria e tradizionalista. Così come altri uomini di cultura, sudditi austriaci di lingua italiana, Depero è attratto da fermenti irredentisti e, in particolare, dall'ambiente artistico-culturale dell'avanguardia futurista italiana. Fin dai primi anni del secondo decennio del secolo, si lega al vivace gruppo dei primi futuristi, sposandone tutta la carica dirompente di rottura con la tradizione e con il passato. Nel primo dopoguerra, adesione al futurismo. La sua base logistica torna ad essere Rovereto e il Trentino, con frequenti missioni fuori provincia per motivi professionali. Accetta il fascismo (è autore di <i>A passo romano. Lirismo fascista e guerriero programmatico e costruttivo</i>. Trento, 1943; aderisce alle associazioni locali di categoria degli artisti). Nei primi anni del secondo dopoguerra sconta l'automatica associazione futurismo-fascismo. A partire dai primi anni Cinquanta partecipa in prima persona al recupero e alla rivisitazione del futurismo, preoccupato di fornire una corretta lettura della sua opera e immagine storica.
5.3 AREA DELLE RELAZIONI		
<i>Prima relazione</i>		
5.3.1 Nomi/codici identificativi degli enti, persone e famiglie correlate	<i>Forma autorizzata del nome</i>	Mazzoni, Angiolo, 1894 – 1979
	<i>Codice identificativo</i>	IT MART FP 9
5.3.2 Classificazione della relazione		Associativa
5.3.3 Descrizione della relazione	<i>Definizione della relazione</i>	Collega (architetto) di ambito futurista.
	<i>Descrizione</i>	A. Mazzoni aderisce nel 1933 al movimento futurista e nell'anno successivo sottoscrive il <i>Manifesto futurista dell'architettura aerea</i> accanto a F.T. Marinetti e a M. Somenzi, con il quale è condirettore fino al 1935 della rivista d'architettura futurista <i>Sant'Elia</i> . La sua posizione professionale di funzionario del Servizio lavori e costruzioni della Direzione generale delle Ferrovie dello Stato permette agli artisti futuristi (Benedetta Marinetti, Fillia, Tato, Prampolini, Depero,...) di ottenere in questi anni incarichi di collaborazione alla decorazione di edifici postali e ferroviari. Il rapporto con Depero si concretizza professionalmente negli anni 1933-1934 con la realizzazione di tre vetrate per il Palazzo delle Poste e Telegrafi di Trento e con il progetto, poi non realizzato, di un mosaico per la Stazione ferroviaria di Reggio Emilia (1935). Se la convergenza di Mazzoni con il movimento futurista può dirsi conclusa con la fine degli anni Trenta, egli rivaluterà in tarda età questa militanza e il rapporto con F. Depero, donando, alla fine anni Settanta, il proprio archivio alla Galleria Museo Depero di Rovereto, ente voluto dall'artista trentino per la conservazione e valorizzazione della sua memoria.
5.3.4 Date della relazione		1932-1936 ca.

Seconda relazione		
5.3.1 Nomi/codici identificativi degli enti, persone e famiglie correlate	Forma autorizzata del nome	Galleria Museo Depero, 1957 - 1987
	Codice identificativo	IT MART FE 10
5.3.2 Classificazione della relazione		Associativa
5.3.3 Descrizione della relazione	Definizione della relazione	Fondatore
	Descrizione	Fortunato Depero, in collaborazione con il Comune di Rovereto, istituisce nella stessa città la Galleria Museo Depero, ente destinato alla conservazione e valorizzazione della sua opera artistica e documentaria in relazione alla sua adesione al movimento futurista. Dopo la morte dell'artista nel 1960, il Comune, donatario del patrimonio, continuò a gestire l'istituzione, fino al passaggio di competenze nel 1989 al Museo di arte moderna e contemporanea di Trento e Rovereto.
5.3.4 Date della relazione		
5.4 AREA DI CONTROLLO		
5.4.1 Codice identificativo del record d'autorità		IT MART FP 7
5.4.2 Codici identificativi dell'istituzione responsabile		Museo di arte moderna e contemporanea di Trento e Rovereto (Tn), Italia
	Codice identificativo	IT MART
5.4.3 Norme e/o convenzioni		- ISAAR (CPF) – <i>International Standard Archival Authority Record For Corporate Bodies, Persons and Families</i>, Second Edition, Canberra, Australia, 27-30 October 2003; - ISO 8601 - <i>Data elements and interchange formats – Information interchange—Representation of dates and times</i>, 2nd ed., Geneva: International Standards Organization, 2000; - RICA (Regole italiane di catalogazione per autore); - <i>Norme per i collaboratori [delle pubblicazioni degli archivi di Stato]</i>, Roma, Ministero per i beni culturali e ambientali. Ufficio centrale per i beni archivistici, 1992
5.4.4 Grado di elaborazione		Versione finale
5.4.5 Livello di completezza		Completo
5.4.6 Data di redazione, revisione o cancellazione		2002/08/30 (prima redazione) 2003/12/20 (ultima revisione)
5.4.7 Lingua/e e scrittura/e	ISO 8601	Italiano
5.4.8 Fonti	Bibliografia	- G. Belli - G. Marzari, <i>Artisti del '900. Protagonisti di Rovereto</i>, Rovereto, Longo Editore, 1991, pp. 40-41; - N. Boschiero, <i>Artisti trentini tra le due guerre</i>, in(a cura di) <i>L'arte riscoperta: opere delle collezioni civiche di Rovereto e dell'Accademia roveretana degli Agiati dal Rinascimento al Novecento</i>, a cura E. Chini, E. Mich, P. Pizzamano, Rovereto, Museo civico, 2000, pp. 94-111; - <i>Depero</i>, a cura di M. Fagiolo Dell'Arco, Milano, Electa, 1989; - <i>La Casa del Mago. Le arti applicate nell'opera di Fortunato Depero 1920 – 1942, Catalogo della mostra, Rovereto, Archivio del '900, 12 dicembre 1992- 30 maggio 1993</i>, a cura di G. Belli, Milano, Charta, 1992, pp. 533-535; - P. Ortoleva, M. Revelli, <i>Storia dell'età contemporanea</i>, Milano, Bruno Mondadori, 1993, pp. 140-145; - B. Passamani, <i>Fortunato Depero</i>, Comune di Rovereto. Musei civici. Galleria Museo Depero, 1981, pp. 367-375; - M. Scudiero, <i>Depero Fortunato</i>, in <i>Il Dizionario del Futurismo</i>, a cura di E. Godoli, Firenze, Vallecchi, 2001, pp. 371-375
	Fonti archivistiche	Museo di arte moderna contemporanea di Trento e Rovereto, Fondo Fortunato Depero (1894-1960)
5.4.9 Note sulla compilazione del record	Nome del compilatore del record	Stefania Donati

6. COLLEGAMENTO DEGLI ENTI, PERSONE E FAMIGLIE CON LA DOCUMENTAZIONE ARCHIVISTICA E CON ALTRE RISORSE

<i>Prima risorsa collegata</i>		
6.1 Codici identificativi e denominazioni o titoli delle risorse collegate	<i>Denominazione</i>	<i>Fondo Fortunato Depero</i>
	<i>Codice identificativi</i>	IT MART Dep.
6.2 Tipologia delle risorse collegate		Fondo archivistico
6.3 Natura delle relazioni		Soggetto produttore
6.4 Data delle risorse collegate e/o delle relazioni		1894-1960
<i>Seconda risorsa collegata</i>		
6.1 Codici identificativi e denominazioni o titoli delle risorse collegate	<i>Denominazione</i>	<i>Fondo Biblioteca Museo Depero</i>
	<i>Codice identificativo</i>	IT MART q – MD
6.2 Tipologia delle risorse collegate		Raccolta libraria
6.3 Natura delle relazioni		Creatore della raccolta
6.4 Data delle risorse collegate e/o delle relazioni		1910 – 1960
<i>Terza risorsa collegata</i>		
6.1 Codici identificativi e denominazioni o titoli delle risorse collegate	<i>Denominazione</i>	Collezione Fortunato Depero (Mart: Polo culturale e Galleria Museo Depero, Rovereto (Tn).
	<i>Codice identificativo</i>	ITA MART, Coll Dep
6.2 Tipologia delle risorse collegate		Collezione d'arte
6.3 Natura delle relazioni		Creatore della collezione
6.4 Data delle risorse collegate e/o delle relazioni		1911 – 1959
<i>Quarta risorsa collegata</i>		
6.1 Codici identificativi e denominazioni o titoli delle risorse collegate	<i>Titolo</i>	Cartellone per “balli plastici”
	<i>Codice identificativo</i>	IT MART, Coll Dep MD 0180-B
6.2 Tipologia delle risorse collegate		Dipinto (olio)
6.3 Natura delle relazioni		Autore
6.4 Data delle risorse collegate e/o delle relazioni		1918
<i>Quinta risorsa collegata</i>		
6.1 Codici identificativi e denominazioni o titoli delle risorse collegate	<i>Titolo</i>	<i>Depero futurista, Milano, Dinamo Azari, 1927</i>
	<i>Codice identificativo</i>	q – B. VI DEP 1
6.2 Tipologia delle risorse collegate		Monografia
6.3 Natura delle relazioni		Autore
6.4 Data delle risorse collegate e/o delle relazioni		1927
<i>Sesta risorsa collegata</i>		
6.1 Codici identificativi e denominazioni o titoli delle risorse collegate	<i>Titolo</i>	<i>Fortunato Depero e nelle opere e nella vita, Trento, TEMI, 1940</i>
	<i>Codice identificativo</i>	q – AR VI FOR 1
6.2 Tipologia delle risorse collegate		Monografia
6.3 Natura delle relazioni		Autore
6.4 Data delle risorse collegate e/o delle relazioni		1940
<i>Settima risorsa collegata</i>		
6.1 Codici identificativi e denominazioni o titoli delle risorse collegate	<i>Titolo</i>	<i>La Casa del Mago. Le arti applicate nell'opera di Fortunato Depero 1920 – 1942. Catalogo della mostra, Rovereto, Archivio del '900, 12 dicembre 1992- 30 maggio 1993, a cura di G Belli, Milano, Charta, 1992</i>
	<i>Codice identificativo</i>	AR IV MART 92/5a

6.2 Tipologia delle risorse collegate		Catalogo
6.3 Natura delle relazioni		Soggetto
6.4 Data delle risorse collegate e/o delle relazioni		1992
<i>Ottava risorsa collegata</i>		
6.1 Codici identificativi e denominazioni o titoli delle risorse collegate	<i>Titolo</i>	B. Passamani, <i>Fortunato Depero</i> , Comune di Rovereto. Musei civici. Galleria Museo Depero, 1981
	<i>Codice identificativo</i>	q – AR IV MART 1981/5
6.2 Tipologia delle risorse collegate		Monografia
6.3 Natura delle relazioni		Soggetto
6.4 Data delle risorse collegate e/o delle relazioni		1981

Παράδειγμα 5 - Φυσικό Πρόσωπο
Γλώσσα περιγραφής: σουηδική (Σουηδία)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το παράδειγμα είναι η εκτυπωμένη και εκτεταμένη έκδοση μιας καθιερωμένης εγγραφής στο σύστημα ARKIS II. Σε ορισμένους όρους έχουν προστεθεί οι μεταφράσεις στην αγγλική μέσα σε αγκύλες.

Το έγγραφο περιέχει υπερσυνδέσεις με την *National Archival Database* της Σουηδίας στο <http://www.nad.ra.se/>.

5.1 IDENTITY AREA			
5.1.1 Type of entity		Person	
5.1.2 Authorized form of name		Oxenstierna, Axel (av Södermöre)	
5.1.5 Other forms of name		Oxenstiern, Axelius	
		Oxenstierna, Axel (av Eka och Lindö)	-- 1645
		Oxenstierna, Axel Gustafsson	
5.2 DESCRIPTION AREA			
5.2.1 Dates of existence	<i>Date of birth</i>	1583	
	<i>Date of death</i>	1654	
5.2.2 History		1599--1603	studieresor till tyska universitet
		1604 -	i Hertig Karls/Karl IX:s tjänst
		1608 -	gift med Anna Åkesdotter Bååt (1579—1649)
		1609 -	Riksråd
		1612 -	Rikskansler
		1626-1636	generalguvernör i Preussen
		1632	generalguvernör i de rhenska, frankiska, schwabiska och burgundiska kretsarna
		1633	legat i tysk-romerska riket
		1633	Heilbronnförbundets direktor
		1633-	medlem av förmyndarstyrelsen för drottning Kristina
		1645-	Greve av Södermöre
5.2.5 Functions, occupations and activities	<i>Thesaurus code</i>	3200000	
	<i>Thesaurus term</i>	Samhällsadministrativt arbete [civil servant]	
	<i>Specification</i>	Rikskansler [Chancellor]	
5.3 RELATIONSHIPS AREA			
First Relationship			
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Name</i>	Oxenstierna, Gustaf Gabrielsson (av Eka och Lindö)	
	<i>Authority record identifier</i>	SE/RA/8370	
5.3.2 Category of relationship		Släktrelation [Family]	
5.3.3 Description of relationship		Förälder [Parent]	

<i>Second Relationship</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Name</i>	Bielke, Barbro Axelsdotter
	<i>Authority record identifier</i>	SE/RA/5857
5.3.2 Category of relationship		Släktrelation [Family]
5.3.3 Description of relationship		Förälder [Parent]
5.4 CONTROL AREA		
5.4.1 Authority record identifier		SE/RA/5727
5.4.2 Institution identifiers		SE/RA
		Riksarkivet
5.4.3 Rules and/or conventions		NAD2 [Data Dictionary for the National Archival Database 2. ed.]
5.4.4 Status		Preliminary
5.4.6 Dates of creation and revision	<i>Created</i>	1993-09-30
	<i>Revisions</i>	2002-09-26
		2002-10-31
5.4.7 Languages and scripts	<i>Language code</i>	Swe
	<i>Script code</i>	Latn
5.4.8 Sources		Nationalencyklopedien; Svenskt biografiskt lexikon, vol. 28 (1992—1994)
6. RELATING CORPORATE BODIES, PERSONS AND FAMILIES TO ARCHIVAL MATERIALS AND OTHER RESOURCES		
<i>First Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource		Oxenstiernska samlingen. Axel Oxenstierna
		SE/RA/720701/II/01
6.2 Type of related resource		Arkiv [Archival material/fonds]
6.3 Nature of relationship		Arkivbildare: [Creator (main entry)]
<i>Second Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Tidöarkivet. Axel Oxenstiernas personliga handlingar
	<i>Reference code</i>	SE/RA/720859/02/02
6.2 Type of related resource		Arkiv [Archival material/fonds]
6.3 Nature of relationship		Ingående arkivbildare: [Creator (added entry)]
<i>Third Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Oxenstiernaprojektet
	<i>URL</i>	http://www.ra.se/ra/Oxenstierna/oxenstierna1.html
6.2 Type of related resource		Webbsida [Web site]
6.3 Nature of relationship		Upphovsman [Author]

Παράδειγμα 6 - Φυσικό Πρόσωπο
Γλώσσα περιγραφής: γερμανική (Γερμανία)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το παράδειγμα είναι η εκτυπωμένη και εκτεταμένη έκδοση μιας καθιερωμένης εγγραφής στο "Zentrale Datenbank Nachlaesse" το οποίο τηρείται από τα Ομοσπονδιακά Αρχεία (Bundesarchiv) και είναι προσβάσιμο στο <http://www.bundesarchiv.de/bestaende/nachlaesse/struktur.php>.²

5.1 IDENTITY AREA		
5.1.1 Type of entity		Person
5.1.2 Authorized form of name		Brecht, Arnold
5.1.5 Other forms of name		Not known
5.2 DESCRIPTION AREA		
5.2.1 Dates of existence	<i>Date of birth</i>	1884
	<i>Date of death</i>	1977
5.2.2 History		1918 Geheimer Regierungsrat im Reichsjustizministerium, 1921-1927 Ministerialdirektor im Reichsministerium des Innern, 1928-1933 Vizepräsident der Reichsschuldenverwaltung, Mitglied des Verfassungsausschusses der Länderkonferenzen, 1932 Vertreter Preußens vor dem Staatsgerichtshof, 1933-1953 Professor für Staatswissenschaften an der New School for Social Research New York.
5.2.3 Places		Germany, United States of America
5.2.4 Legal status		
5.2.5 Functions, occupations and activities	<i>1st</i>	Lawyer
	<i>2nd</i>	Civil servant
	<i>3rd</i>	Professor for Public policy
5.3 RELATIONSHIPS AREA		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Name</i>	University of New York at Albany M.E. Grenander Department of Special Collections and Archives - The German Intellectual Emigré Collection. - http://library.albany.edu/speccoll/findaids/ger024.htm
	<i>Authority record identifier</i>	GER 024
5.3.2 Category of relationship		Associative
5.3.3 Description of relationship		Academic
5.4 CONTROL AREA		
5.4.1 Authority record identifier		DE N 1089
5.4.2 Institution identifiers		DE/ BArch
		Bundesarchiv
5.4.3 Rules and/or conventions		Erfassungsschema nach: Mommsen, Wolfgang A: Die Nachlässe in deutschen Archiven, Boppard 1983
5.4.4 Status		Preliminary
5.4.6 Dates of creation and revision	<i>Created</i>	2002 – 31 – 12
	<i>Revisions</i>	2003 – 15 – 01
5.4.7 Languages and scripts	<i>Language code</i>	German
	<i>Script code</i>	Latin
5.4.8 Sources		Internationales Biographisches Archiv 50/1977 vom 5. Dezember 1977
6. RELATING CORPORATE BODIES, PERSONS AND FAMILIES TO ARCHIVAL MATERIALS AND OTHER RESOURCES		
6.1 Identifier and title of related resource		Nachlass Arnold Brecht
		DE/BArch/ NL 89
6.2 Type of related resource		Echter Nachlass [Archival materials/fonds]
6.3 Nature of relationship		Provenienzstelle [Creator]

² Since Arnold Brecht's personal records can be found both in North America and in Germany this example contains element information in both languages. This illustrates and fosters the context of use and the functional approach to deploying authority records in an international archival environment.

Arnold Brechts Teilnachlässe finden sich in Deutschland und Nordamerika. Zur Illustration der Funktion und Herstellung der Kontextbezüge von archivischen Normdateien wurden die Feldinformationen in diesem Beispiel in Deutsch und Englisch vergeben.

Παράδειγμα 7 - Φυσικό Πρόσωπο
Γλώσσα περιγραφής: αγγλική (Ηνωμένες Πολιτείες)

5.1 IDENTITY AREA		
5.1.1 Type of entity		Person
5.1.2 Authorized form(s) of name		Humphrey, Hubert H. (Hubert Horatio), 1911-1978
5.1.4 Standardized forms of name according to other rules		Humphrey, Hubert Horatio, 1911-1978 (pre-AACR form)
5.2 DESCRIPTION AREA		
5.2.1 Dates of existence		
	<i>Dates ISO 8601</i>	1911-05-27/1978-01-13
5.2.2 History		Hubert H. Humphrey was born in Wallace, South Dakota, on May 27, 1911. He left South Dakota to attend the University of Minnesota but returned to South Dakota to help manage his father's drug store early in the depression. He attended the Capitol College of Pharmacy in Denver, Colorado, and became a register pharmacist in 1933. On September 3, 1936, Humphrey married Muriel Fay Buck. He returned to the University of Minnesota and earned a B.A. degree in 1939. In 1940 he earned an M.A. in political science from Louisiana State University and returned to Minneapolis to teach and pursue further graduate study, he began working for the W.P.A. (Works Progress Administration). He moved on from there to a series of positions with wartime agencies. In 1943, he ran unsuccessfully for Mayor of Minneapolis and returned to teaching as a visiting professor at Macalester College in St. Paul. Between 1943 and 1945 Humphrey worked at a variety of jobs. In 1945, he was elected Mayor of Minneapolis and served until 1948. In 1948, at the Democratic National Convention, he gained national attention when he delivered a stirring speech in favor of a strong civil rights plank in the party's platform. In November of 1948, Humphrey was elected to the United States Senate. He served as the Senate Democratic Whip from 1961 to 1964. In 1964, at the Democratic National Convention, President Lyndon B. Johnson asked the convention to select Humphrey as the Vice Presidential nominee. The ticket was elected in November in a Democratic landslide. In 1968, Humphrey was the Democratic Party's candidate for President, but he was defeated narrowly by Richard M. Nixon. After the defeat, Humphrey returned to Minnesota to teach at the University of Minnesota and Macalester College. He returned to the U.S. Senate in 1971, and he won re-election in 1976. He died January 13, 1978 of cancer.
5.2.3 Places		Born: Wallace, South Dakota Lived: Minneapolis and St. Paul, Minnesota; Washington, DC
5.2.5 Functions, occupations and activities		Registered pharmacist, University professor, Mayor of Minneapolis, Minnesota U.S. Senator, Vice President of the United States
5.2.7 Internal structures/ Genealogy		Married to Muriel Fay Buck Humphrey
5.3 RELATIONSHIPS AREA		
<i>First Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Brown, Muriel Buck Humphrey US LC 02-83312367
	<i>Other form of name</i>	
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship		Wife of Hubert Humphrey. Muriel Humphrey was appointed by the Governor of Minnesota to the United States Senate, January 25, 1978, to fill the vacancy caused by the death of her husband. She served from January 15, 1978 to November 7, 1978.
5.3.4 Dates of the relationship		1936/1978-01-13

<i>Second Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Humphrey, Hubert H., 1942US LC 02-86828402
	<i>Other form of name</i>	Humphrey, Hubert H. III
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship	<i>Title</i>	Son of Vice President Hubert H. Humphrey.
	<i>Narrative</i>	
5.3.4 Dates of the relationship		
	<i>Dates ISO 8601</i>	1942/1978-01-1
5.4 CONTROL AREA		
5.4.1 Authority record identifier		US DLC 02-79026910
5.4.2 Institution identifiers		U.S. Library of Congress US DLC
5.4.3 Rules and/or conventions		Anglo-American Cataloguing Rules, second edition, revised
5.4.4 Status		Final
5.4.5 Level of detail		Full
5.4.6 Dates of creation, revision or deletion		2000-04-13
5.4.7 Languages and scripts		English
5.4.8 Sources		Centennial of the Territory of Minn., 1949
6. RELATING CORPORATE BODIES, PERSONS AND FAMILIES TO ARCHIVAL MATERIALS AND OTHER RESOURCES		
<i>First Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Hubert H. Humphrey papers
	<i>Unique Identifier</i>	US Mnhi Alpha: Humphrey
6.2 Type of related resource		Archival materials- Collection of personal papers
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1919/1978
<i>Second Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Hubert H. Humphrey papers: a summary guide, including the papers of Muriel Buck Humphrey Brown.
	<i>Unique Identifier</i>	St. Paul, Minnesota. Minnesota Historical Society, 1983.
6.2 Type of related resource		Archival finding aid to personal papers
6.3 Nature of relationship		subject
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1919/1978
<i>Third Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Hubert H. Humphrey Biography
	<i>Unique Identifier</i>	http://gi.grolier.com/presidents/ea/vp/vphumph.html
6.2 Type of related resource		Biography
6.3 Nature of relationship		Subject
6.4 Dates of related resources and/or relationships		2000

Οικογένειες

Παράδειγμα 8 - Οικογένεια

Γλώσσα περιγραφής: αγγλική (Ηνωμένο Βασίλειο)

5.1 IDENTITY AREA		
5.1.1 Type of entity		Family
5.1.2 Authorized form of name		Noel family, Earls of Gainsborough
5.1.5 Other forms of name		Noel family, Barons Noel Noel family, Barons Barham Noel family, Viscounts Campden Noel family, baronets, of Barham Court
5.2 DESCRIPTION AREA		
5.2.1 Dates of existence		12th – 20th century
5.2.2 History		The Noel family was established in Staffordshire in the Middle Ages: Andrew Noel (d1563), third son of James Noel of Hidcote (Staffordshire) acquired property in Rutland and Leicestershire and founded the branch of the Noel family from which the Earls of Gainsborough descended. Estates in other counties (mainly Gloucestershire, Hampshire, Kent and Middlesex) were subsequently acquired through purchase, inheritance and marriage. The family's principal seat was Exton Hall (Rutland). After Exton Hall was severely damaged by fire in 1810 Barham Court near Maidstone (Kent) became the main residence until the sale of the Kent estate in 1845-6 but a new house at Exton was completed in the early 1850s. Campden House in Chipping Campden (Gloucestershire), inherited from Baptist Hicks, Viscount Campden (d 1629), was destroyed in the Civil War while Campden House (Kensington) was sold in 1708. The family of Gerard Noel Edwards, who inherited the Noel family estates in 1798 and took the surname Noel, had resided at Welham Grove in Welham (Leicestershire) but this was sold by 1840. Andrew Noel (d1563) acquired Old Dalby (Leicestershire, sold 1617) and Brooke (Rutland). His grandson Sir Edward Noel (d 1643) bought the former Harington family estate of Ridlington (Rutland) and was created Baron Noel in 1617. He married a co-heir of Baptist Hicks (Viscount Campden, d 1629), through whom came the property in Rutland (Exton and Whitwell), Gloucestershire (Chipping Campden), Middlesex (Hampstead, sold 1707) and Campden House (Kensington, sold 1708), and succeeded his father-in-law as second Viscount Campden. Valle Crucis (Denbighshire) was acquired through the marriage of the third Viscount Campden (1612-82) and Hester, daughter of the second Baron Wotton, but was sold in 1663 to Sir John Wynn, fifth Bt. The fourth Viscount Campden (1641-89, created Earl of Gainsborough 1682) married in 1661 Elizabeth Wriothesley, elder daughter of the fourth Earl of Southampton, through whom came the Titchfield (Hampshire) estate, but on the second Earl of Gainsborough's death in 1690 this estate passed to his daughters (who married respectively the first Duke of Portland and the second Duke of Beaufort). The Rutland and Gloucestershire estates, with the earldom of Gainsborough, however, were inherited by the second Earl's cousin Baptist Noel of North Luffenham and Cottesmore (both Rutland). Property at Walcot (Northamptonshire), Castle Bytham (Lincolnshire) and Kinnoulton (Nottinghamshire) was inherited by the sixth Earl of Gainsborough from a cousin, Thomas Noel of Walcot (d 1788). On the sixth Earl's death in 1798 his estates were divided, the Walcot properties passing to CH Neville, who took the name Noel, and the Rutland and Gloucestershire estates passing to Gerard Noel Edwards (1759-1838), later Sir GN Noel, second Bt, son of GA Edwards (d 1773) of Welham Grove (Leicestershire) by Jane Noel (d 1811), sister of the fifth and sixth Earls. GN Edwards had inherited from

5.2.2 History		his father various properties in Leicestershire (Welham, etc), London and Middlesex (Islington, Kensington, etc), Kent (Dartford, etc) and Ireland, but these were all sold between 1805 and 1840. GN Edwards had married in 1780 Diana, daughter of Charles Middleton (1726- 1813), first Baron Barham, who succeeded her father in the barony and the Barham Court estate near Maidstone (Kent). On her death in 1823 she was in turn succeeded in the Barham Court estate and peerage title by her son Charles Noel (d 1866), who inherited the Rutland (Exton, etc) and Gloucestershire (Chipping Campden) estates of his father in 1838 and was created Earl of Gainsborough in 1841. The remaining Kent property was, however, sold by 1845-46.
5.2.3 Places		Estates in 1883: Rutland 15,076 acres, Gloucestershire 3,170 acres, Leicestershire 159 acres, Lincolnshire 89 acres, Warwickshire 68 acres, Northamptonshire 6 acres; total 18,568 acres worth £28,991 a year.
5.2.5 Functions, occupations and activities		Estate ownership; social, political and cultural role typical of the landed aristocracy in England. The first Viscount Campden amassed a large fortune in trade in London and purchased extensive estates, including Exton (Rutland) and Chipping Campden (Gloucestershire). The Barham Court (Kent) estate was the acquisition of the first Baron Barham, a successful admiral and naval administrator (First Lord of the Admiralty 1805).
5.2.7 Genealogy		Sir Edward Noel (d 1643) married Julian, daughter and co-heir of Baptists Hicks (d 1629), Viscount Campden, and succeeded to the viscounty of Campden and a portion of his father-in-law's estates. The third Viscount Campden (1612-82) married Hester Wotton, daughter of the second Baron Wotton. The fourth Viscount Campden (1641-89, created Earl of Gainsborough 1682) married Elizabeth Wriothesley, elder daughter of the fourth Earl of Southampton. Jane Noel (d 1811), sister of the fifth and sixth Earls of Gainsborough, married Gerard Anne Edwards of Welham Grove (Leicestershire) and had issue Gerard Noel Edwards (1759-1838). He married in 1780 Diana Middleton (1762- 1823) <i>suo jure</i> Baroness Barham, daughter of Charles Middleton (1726-1813), created first Baronet of Barham Court (Kent) in 1781 and first Baron Barham in 1805. GN Edwards assumed the surname Noel in 1798 on inheriting the sixth Earl of Gainsborough's Rutland and Gloucestershire estates (though not the Earl's honours, which were extinguished); and he later inherited his father-in-law's baronetcy. His eldest son John Noel (1781-1866) succeeded to the estates of his mother and his father, to his mother's barony and his father's baronetcy, and was created Viscount Campden and Earl of Gainsborough in 1841.
5.3 RELATIONSHIPS AREA		
<i>First Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Harington family, Barons Harington Family
	<i>Identifier</i>	GB/NNAF/F10219
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship		Predecessor in the Ridlington (Rutland) estate
5.3.4 Dates of the relationship		Early 17th century
<i>Second Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Wotton family, Barons Wotton
	<i>Identifier</i>	GB/NNAF/F10218
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship		Third Viscount Campden married Hester, daughter of second Baron Wotton
5.3.4 Dates of the relationship		Mid 17th century

<i>Third Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Bentinck, Cavendish- family, Dukes of Portland
	<i>Identifier</i>	GB/NNAF/F9541
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship		A daughter of second Earl of Gainsborough married the first Duke of Portland
5.3.4 Dates of the relationship		Late 17th century
<i>Forth Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Somerset family, Dukes of Beaufort
	<i>Identifier</i>	GB/NNAF/F3483
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship		The second Duke of Beaufort married Rachel daughter and coheir of the second Earl of Gainsborough in 1706
5.3.4 Dates of the relationship		1706
<i>Fifth Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Wriothesley family, Earls of Southampton
	<i>Identifier</i>	GB/NNAF/F2938
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship		Elizabeth, daughter of the fourth Earl of Southampton married the first Earl of Gainsborough in 1661
5.3.4 Dates of the relationship		Late 17th century
<i>Sixth Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Noel family of Walcot
	<i>Identifier</i>	GB/NNAF/F10217
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship		The sixth Earl of Gainsborough inherited the Walcot (Northamptonshire) estates of his cousin Thomas Noel in 1788
5.3.4 Dates of the relationship		1788
<i>Seventh Relation</i>		
5.3.1 Name/identifier of the related entity	<i>Authorized form of name</i>	Edwards family of Welham
	<i>Identifier</i>	GB/NNAF/F7310
5.3.2 Category of relationship		Family
5.3.3 Description of relationship		GN Edwards inherited the Noel estates in 1798 and took the surname Noel
5.3.4 Dates of the relationship		1798
5.4 CONTROL AREA		
5.4.1 Authority record identifier		GB/NNAF/F10216
5.4.2 Institution identifiers		Historical Manuscripts Commission
5.4.3 Rules and/or conventions		National Council on Archives <i>Rules for the Construction of Personal Place and Corporate Names</i> , 1997
5.4.4 Status		Finalised
5.4.5 Level of detail		Full
5.4.6 Dates of creation and revision		30 November 2000
5.4.7 Languages and scripts		English
5.4.8 Sources		HMC, <i>Principal Family and Estate Collections: Family Names L-W</i> , 1999 <i>Complete Peerage</i> , 1936 <i>Burkes Peerage</i> , 19q70 <i>Complete Baronetage</i> , vol 5, 1906

6. RELATING CORPORATE BODIES, PERSONS AND FAMILIES TO ARCHIVAL MATERIALS AND OTHER RESOURCES*First Related Resource*

6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Family and estate papers
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0056 DE 3214
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		12th-20th cent

Second Related Resource

6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Rutland estate sales papers
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0056 DE 3177/36-44
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1925-26

Third Related Resource

6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Deeds, family financial and trust papers
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0056 DE 2459
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		17th-19th cent

Fourth Related Resource

6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Pickwell (Leicestershire) estate maps
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0056 89-91/30
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1616, 1736

Fifth Related Resource

6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Deeds, family and estate papers
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0056 DE 1797
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		13th-18th cent

Sixth Related Resource

6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Welham (Leicestershire) deeds and estate papers
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0056 81'30
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1745-1838

Seventh Related Resource

6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Chipping Campden (Gloucestershire) deeds and papers
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0056 DE 3214

6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		15th-20th cent
<i>Eighth Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Chipping Campden (Gloucestershire) deeds and papers
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0040 D329
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1707-1881
<i>Ninth Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Titchfield (Hampshire) deeds and estate papers
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0041 5M53
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		13th-18th cent
<i>Tenth Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	A-E Noel and Edwards family corresp and papers 18th-20th cent
	<i>Unique Identifier</i>	GB 800819
6.2 Type of related resource		Archival materials
6.3 Nature of relationship		Creator
6.4 Dates of related resources and/or relationships		18th-20th cent
<i>Eleventh Related Resource</i>		
6.1 Identifier and title of related resource	<i>Title</i>	Noel family seal
	<i>Unique Identifier</i>	GB 0066, E 40/12531
6.2 Type of related resource		Attached seal, Andrew Noel
6.3 Nature of relationship		Owner
6.4 Dates of related resources and/or relationships		1551-1552

Παράδειγμα 9 - Οικογένεια
Γλώσσα περιγραφής: γαλλική (Γαλλία)

5.1 ZONE D'IDENTIFICATION		
5.1.1 5.1.1 Type d'entité		Famille
5.1.2 Forme autorisée du nom		Dampierre, famille de (seigneurs de Biville-la-Baignarde, la Forest, Grainville, Millancourt, Montlandrin, Sainte-Agathe, Saint-Suplix et Sélincourt, puis marquis et comtes de Dampierre)
5.1.5 Autres formes du nom		Dampierre-Millancourt Dampierre de Millancourt Dampierre de Sainte-Agathe Dampierre de Sélincourt
5.1.6 Numéro d'immatriculation		Sans objet
5.2 ZONE DE LA DESCRIPTION		
5.2. 1 Dates d'existence		XIIe siècle à nos jours
5.2.2 Histoire		La famille de Dampierre, qui compte encore aujourd'hui des représentants, est issue d'une maison chevaleresque de ce nom, citée dès le XIIe siècle en Haute-Normandie. Ses armes sont d' " argent à trois losanges de sable, 2 et 1 ". Elle a été maintenue dans sa noblesse à l'intendance de Picardie, le 21 mai 1667 et le 15 juin 1700, sur preuves remontant seulement à Adrien de Dampierre, seigneur de Sainte-Agathe d'Aliermont, marié en 1525 à Isabeau Bernard, dont la descendance a formé plusieurs rameaux.
5.2.3 Zones géographiques		Les premiers Dampierre, Elie et Guillaume, sont cités dans les grands rôles de l'Echiquier comme habitant le bailliage d'Arques en 1196. La branche dite de Sainte-Agathe, aujourd'hui éteinte, s'installa au XVIIe siècle dans la paroisse d'Yzengremer en Ponthieu qui englobait la seigneurie de Millancourt qu'elle ajouta à son nom patronymique. Au XVIIIe siècle, les Dampierre-Millancourt se fixèrent aux Antilles. Au XIXe siècle, les marquis de Dampierre se partagèrent entre leurs terres en Saintonge (Plassac), en Agenais (Sauveterre d'Astaffort) et en Anjou (le Chillon).
5.2.4 Statut juridique		Sans objet
5.2.5 Fonctions et activités		Au XVe siècle, Jourdain, seigneur de Dampierre et de Biville, panetier du roi, s'illustra dans la défense du château des Mouligneaux (Hauts-de-Seine). Ses fils Hector et Guillaume furent respectivement maître d'hôtel de Louis XI et lieutenant général de Normandie. Au XVIIIe siècle, Marc-Antoine, dit le marquis de Dampierre (1676-1756), fut gentilhomme des chasses et plaisir de Louis XV et composa de nombreuses fanfares de cor. Au XIXe siècle, Aymar, marquis de Dampierre (1787-1845), se posa comme champion des Bourbons après Waterloo et devint pair de France en 1827. Son fils, Elie, marquis de Dampierre (1813-1896) fut élu député des Landes en 1848, combattit la politique personnelle du prince Napoléon, et, après le coup d'Etat du 2 décembre, rentra dans la vie privée. Député des Landes à l'Assemblée nationale en 1871, il joua un rôle dans la préparation de la restauration monarchique de 1871-1872 et contribua à renverser Thiers en 1873. Chartiste, historien, le petit-fils d'Elie, Jacques, marquis de Dampierre (1874-1947), présida la Société d'information documentaire et le comité directeur de l'Agence française pour la normalisation. Il fut aussi conseiller général de Maine-et-Loire.
5.2.7 Organisation interne		Les jugements de maintenue de noblesse des XVIIe et XVIIIe siècles ne donnent la filiation des Dampierre qu'à partir d'Adrien de Dampierre, écuyer, seigneur de Sainte-Agathe, qui épousa en mai 1525 Isabeau Bernard. Adrien de Dampierre vivait encore quand son fils, Guillaume, épousa Claude de Casaulx par contrat du 6 novembre 1555. Guillaume de Dampierre eut trois fils, Pierre, qui continua la descendance, Jean, qui fut l'auteur de la branche des seigneurs de Grainville, et Jacques, seigneur de Saint-Suplix dont la descendance s'éteignit dans la deuxième moitié du XVIIe siècle. Pierre de Dampierre, écuyer, seigneur de Sainte-Agathe, fils aîné de Guillaume, épousa

5.2.7 Organisation interne		d'abord, en 1580, Marie Picquet, puis, en 1585, Marie de Loisel, héritière de la seigneurie de Millancourt en Ponthieu. Ses trois fils, Pierre II, né du premier lit, et Aymar et François, nés du second lit, furent les auteurs de trois grandes branches. Descendant de Pierre II de Dampierre, le marquis Elie de Dampierre (1813-1896) eut deux fils, Aymar et Eric. D'Aymar sont issus les marquis de Dampierre (branche aînée), d'Eric descendent les comtes de Dampierre (branche cadette).
5.3 ZONE DES RELATIONS		
<i>Premier Relation</i>		
5.3.1 Nom et code d'immatriculation		Abbadie de Saint-Germain, famille d'
5.3.2 Type de relation		Relation d'association
5.3.3 Description de la relation		En 1812, Aymar, marquis de Dampierre, épousa Julie-Charlotte d'Abbadie de Saint-Germain, issue d'une des plus brillantes familles de la noblesse parlementaire en Béarn.
5.3.4 Date de la relation		1812-
<i>Deuxieme Relation</i>		
5.3.1 Nom et code d'immatriculation		Barthélémy, famille
5.3.2 Type de relation		Relation d'association
5.3.3 Description de la relation		La famille de Dampierre s'allia aux Barthélémy par le mariage, en 1842, du marquis Elie de Dampierre et d'Henriette Barthélémy (1813-1894), petite-nièce de l'abbé Barthélémy et nièce de François, marquis Barthélémy.
5.3.4 Date de la relation		1842-
<i>Troisieme Relation</i>		
5.3.1 Nom et code d'immatriculation		Juchault de Lamoricière, famille de
5.3.2 Type de relation		Relation d'association
5.3.3 Description de la relation		En 1873, Anicet Marie Aymar, comte de Dampierre, fils du marquis Elie, épousa Marie-Isabelle, la plus jeune fille du général de Lamoricière.
5.3.4 Date de la relation		1873-
5.4 ZONE DU CONTRÔLE DE LA DESCRIPTION		
5.4.1 Code d'identification		FR/AN CHAN 00055
5.4.2 Code d'identification du service		FR/AN CHAN Centre historique des Archives nationales
5.4.3 Règles ou conventions		Notice établie conformément aux normes ICA-ISAAR (CPF) du Conseil international des Archives et AFNOR NF Z 44-061 juin 1986 Catalogage : forme et structure des vedettes noms de personne, des vedettes titres, des rubriques de classement et des titres forgés
5.4.4 Statut		Notice validée par la direction des Archives de France.
5.4.5 Niveau de détail		Notice complète
5.4.6 Date de rédaction		Février 2004
5.4.7 Langue et écriture		Français (France).
5.4.8 Sources		CHAIX-D'EST-ANGE (Gustave), <i>Dictionnaire des familles françaises anciennes ou notables à la fin du XIXe siècle</i> , Evreux, 1903-1929, 20 vol. in-8, t. 13, p. 75-81. LARQUIER-ROCHEFORT (Bernard de), <i>Dictionnaire de Dampierre, descendance complète d'Aymar, marquis de Dampierre,... de 1787 à 1978</i> , Paris : B. de Larquier-Rochefort, 1979, 341 p. LARQUIER-ROCHEFORT (Bernard de), <i>Les Dampierre en Saintonge. Préface du Marquis de Dampierre</i> , Paris, " Les Seize ", Édition du Palais-Royal, [1968?], X, 384 p. illustr., généal. tables, planches, 24 cm.
5.4.9 Notes d'entretien		Notice rédigée par Claire Sibille, conservateur à la direction des Archives de France

6. LIENS		
<i>Premier Ressource Associée</i>		
6.1 Identification		Fonds Dampierre. Description dans <i>Archives Dampierre (289AP). Répertoire numérique détaillé</i> , par Claire Sibille, conservateur, sous la direction de Christine Nougaret, conservateur général responsable de la section des Archives privées, avec la collaboration de Florence Clavaud, conservateur responsable du service des nouvelles technologies. Première édition sous la forme électronique. Paris, Centre historique des Archives nationales, août 2003 (www.archivesnationales.culture.gouv.fr).
6.2 Type de ressource		Fonds d'archives
6.3 Nature de la relation		Producteur. Conservées au Centre historique des Archives nationales, les archives Dampierre se composent de deux parties distinctes : le fonds " Dampierre-Lamoricière-château du Chillon " (archives de la branche aînée) et le chartrier de Plassac (archives de la branche cadette).
<i>Deuxième Ressource Associée</i>		
6.1 Identification		Microfilm des archives Dampierre-Millancourt provenant du château d'Yzengremer (Somme). Description dans <i>Les Archives nationales, État général des fonds</i> , t. IV, <i>Fonds divers</i> , Paris : Archives nationales, 1980, p. 339.
6.2 Type de ressource		Fonds d'archives
6.3 Nature de la relation		Producteur
<i>Troisième Ressource Associée</i>		
6.1 Identification		Aveux, déclarations, pièces de procédure relatifs aux seigneuries de Champtocé et d'Ingrandes, en Anjou.
6.2 Type de ressource		Fonds d'archives
6.3 Nature de la relation		Producteur. Les archives des Dampierre relatives à leurs seigneuries de Champtocé et d'Ingrandes ont été déposées aux Archives départementales de Maine-et-Loire.

Παράρτημα Δ - Πλήρη ελληνικά παραδείγματα

Παράδειγμα 1 - Νομικό Πρόσωπο

Γλώσσα περιγραφής: ελληνική (Ελλάδα)

5.1 ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ		
5.1.1 Τύπος της οντότητας		Νομικό πρόσωπο
5.1.2 Καθιερωμένη(ες) μορφή(ές) του ονόματος		Υπουργείο Εσωτερικών, Υφυπουργείο Αγορανομίας (1938-1941)
5.1.3 Παράλληλες μορφές ονόματος		
5.1.4 Μορφές του ονόματος σύμφωνα με άλλους κανόνες		
5.1.5 Άλλες μορφές του ονόματος		
5.1.6 Κωδικοί αναγνώρισης νομικών προσώπων		
5.2 ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ		
5.2. 1 Χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας		10.05.1938 -13.05.1941
	ISO 8601	1938-05-06/1941-05-13
5.2.2 Ιστορικό		Το Υφυπουργείο Αγορανομίας ιδρύθηκε με τον Α.Ν. 1227 της 6ης Μαΐου 1938 «Περί συστάσεως υφυπουργείου Αγορανομίας, οργανισμού της κεντρικής υπηρεσίας αυτού και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των σχετικών περί τούτου νόμων» (ΦΕΚ Α' 187/10.5.1938), ως "πολιτικό υπουργείο" στο Υπουργείο Εσωτερικών. Το Υφυπουργείο Αγορανομίας αποτελεί το διάδοχο σχήμα της Γενικής Διευθύνσεως Αγορανομίας (1935-1938). Τον Μάιο του 1941 το Υφυπουργείο μετονομάστηκε σε Υπουργείο Επισιτισμού. Υφυπουργοί Αγορανομίας διετέλεσαν οι: 1936-12-26/1937-03-15: Ε. Μαγιάκης 1937-05-15/1938-12-12: Περικλής Κρητικός 1939-12-12/1941-01-29: Γ. Ζαφειρόπουλος 1941-04-30/1941-05-06: Αντώνιος Λιβιεράτος 1941-05-06/1941-06-29: Δ. Πολύζος.
5.2.3 Τόποι		Αθήνα
5.2.4 Νομικό καθεστώς		Δημόσια Υπηρεσία
5.2.5 Λειτουργίες/αρμοδιότητες, ασχολίες και δραστηριότητες		Το Υφυπουργείο Αγορανομίας κληρονόμησε τις αρμοδιότητες της Γενικής Διευθύνσεως Αγορανομίας (1935-1938). Αυτές ήταν: α) Η μέριμνα για την επάρκεια της χώρας σε αγαθά του καθημερινού βίου και η διάθεσή τους στην κατανάλωση. β) Η ρύθμιση της παραγωγής διανομής και κατανάλωσης και η τιμολογιακή πολιτική σχετικά με τα είδη αυτά. γ) Η οργάνωση και προστασίας της κατανάλωσης και της μεταφοράς των προϊόντων από τον τόπο παραγωγής ως τον καταναλωτή δ) Η εποπτεία των ειδικών Ταμείων Άρτου και Λαϊκών Αγορών και ο έλεγχος της διαχείρισής τους. Ίδρυση και κατάργηση Λαϊκών Αγορών. ε) Η τήρηση των αγορανομικών νόμων. στ) Ο έλεγχος της νοθείας και της ποιότητας των προϊόντων. Ο καθορισμός των συστατικών και ιδιοτήτων των προϊόντων καθημερινής χρήσης. ζ) Όλα τα εν γένει θέματα αγορανομικού ενδιαφέροντος. Κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού πολέμου, το Υφυπουργείο ήταν υπεύθυνο, υπό τις διαταγές του Γενικού Επιτελείου Στρατού, για τη διανομή επιταγμένων υλικών.
5.2.6 Νομικό/κανονιστικό πλαίσιο		- Α.Ν. 1227/6.5.1938 «Περί συστάσεως υφυπουργείου Αγορανομίας, οργανισμού της κεντρικής υπηρεσίας αυτού και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των σχετικών περί τούτου νόμων» (ΦΕΚ Α' 187/10.5.1938). - Διάταγμα της 4.9.1938 «Περί της αρμοδιότητος και των καθηκόντων των παρά τη Κεντρική Υπηρεσία του Υφυπουργείου Αγορανομίας υπηρεσιών» (ΦΕΚ Α' 342/21.9.1938).

5.2.6 Νομικό/κανονιστικό πλαίσιο		- Α.Ν. 1984/21.9.1939 «Περί οργανώσεως της πολιτικής και οικονομικής επιστρατεύσεως της χώρας» (ΦΕΚ Α' 405/23.9.1939). - Ν.Δ. 31/13.5.1941 «Περί μετονομασίας του Υφυπουργείου Αγορανομίας εις Υπουργείον Επισιτισμού» (ΦΕΚ Α' 164/14.5.1941). Τα νομοθετήματα που σχετίζονται με την ίδρυση και λειτουργία της Γενικής Διευθύνσεως Αγορανομίας (1935-1938) είναι: - Α.Ν. της 14.10.1935 «Περί ιδρύσεως υφυπουργού παρά τω Υπουργείω Εσωτερικών» (ΦΕΚ Α' 463/14.10.1935). - Α.Ν. της 16.11.1935 «Περί συστάσεως Γενικής Διευθύνσεως Αγορανομίας» (ΦΕΚ Α' 560/19.11.1935).
5.2.7 Εσωτερική δομή/γενεαλογία		Σύμφωνα με το Διάταγμα της 4.9.1938 η Κεντρική Υπηρεσία του Υφυπουργείου Αγορανομίας διαρθρωνόταν ως εξής: 1. Γενική Γραμματεία 2. Διεύθυνση Αγορανομίας 2.1. Τμήμα Αγορανομικού Ελέγχου 2.2. Τμήμα Επιθεωρήσεως Αγορανομίας 2.3. Τμήμα Λαϊκών Αγορών 2.4. Τμήμα Πολιτικής Επιστρατεύσεως μετά Γραφείου Παθητικής Αμύνης 2.5. Κεντρική Υπηρεσία Τεχνικού Ελέγχου 3. Διεύθυνση Άρτου 3.1. Τμήμα Σίτου και Αλεύρων 3.2. Τμήμα Αρτοποιίας 3.3. Γραφείο Επιθεωρητών 4. Διεύθυνση Διοικητικού 4.1. Τμήμα Προσωπικού 4.2. Τμήμα Εκκαθαρίσεως – Γραφείο Λογιστηρίου και Γραφείο Ελέγχου 4.3. Γραφείο Πρωτοκόλλου 5. Διεύθυνση Μελετών 5.1. Τέσσερις τεχνικοί Σύμβουλοι 6. Γραφείο Γενικού Συμβούλου (υπάγεται απευθείας στον Υφυπουργό) 7. Γραφείο Γενικού Τεχνικού Επιθεωρητή 8. Ιδιαίτερο γραφείο Υφυπουργού.
5.2.8 Γενικό πλαίσιο		Η Ελλάδα του μεσοπολέμου είχε να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της Μικρασιατικής Καταστροφής, τις νέες συνθήκες ζωής, την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης του 1929, τα σύννεφα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Παράλληλα, σημειώνεται σημαντική πρόοδος στον τομέα των υποδομών. Σε αυτό το πλαίσιο, από τα μέσα της δεκαετίας του 1930 και κυρίως κατά τη διάρκεια του μεταξικού καθεστώτος, κυριαρχεί η τάση δημιουργίας νέων Υπουργείων και Υφυπουργείων για την διαχείριση των ζητημάτων αυτών. Ένα από τα Υφυπουργεία που ιδρύθηκαν την περίοδο αυτή ήταν το Υφυπουργείο Αγορανομίας. Το Υφυπουργείο, κατά τη διάρκεια του ελληνοϊταλικού και ελληνογερμανικού πολέμου 1940-1941, ήταν υπεύθυνο για τον επισιτισμό και τη διανομή επιταγμένων από το στρατό υλικών.

5.3 ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΧΕΣΕΩΝ

Πρώτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Υπουργείο Εσωτερικών
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Ιεραρχική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Προϊστάμενη υπηρεσία
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1938 - 1941
	ISO 8601	1938/1941
Δεύτερη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Υπουργείο Εσωτερικών, Γενική Διεύθυνσις Αγορανομίας (1935-1938)
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Χρονολογική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Προκάτοχη υπηρεσία
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1938
	ISO 8601	

Τρίτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Υπουργείο Επισιτισμού (1941-1944)
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Χρονολογική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Διάδοχη υπηρεσία
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1941
	ISO 8601	
Τέταρτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Υπουργείο Εσωτερικών, Υφυπουργείο Αγορανομίας, Διεύθυν- σεις Αγορανομίας (1938-1941)
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Ιεραρχική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Υφιστάμενη υπηρεσία
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1938 - 1941
	ISO 8601	1938/1941
Πέμπτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Υπουργείο Εσωτερικών, Υφυπουργείο Αγορανομίας, Διεύθυν- σεις Άρτου (1938-1941)
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Ιεραρχική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Υφιστάμενη υπηρεσία
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1938 - 1941
	ISO 8601	1938/1941
Έκτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Υφυπουργείο Αγορανομίας, Γραφείο Γενικού Τεχνικού Επιθεω- ρητή (1938-1941)
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Ιεραρχική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Υφιστάμενη υπηρεσία
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1938 - 1941
	ISO 8601	1938/1941
Έβδομη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Γενικό Επιτελείο Στρατού, VI Γραφείο
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Εταιρική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Το VI Γραφείο του ΓΕΣ, ενέκρινε τη διανομή, από το Υφυπουρ- γείο Αγορανομίας, επιταγμένων υλικών.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1941
5.4 ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΛΕΓΧΟΥ		
5.4.1 Κωδικός αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής		
5.4.2 Κωδικός αναγνώρισης του φορέα καθιέρωσης της εγγραφής		GRGSA-CSA
5.4.3 Κανόνες και/ή συμβάσεις		Γενικά Αρχεία του Κράτους «Αρχειονομία: η πρακτική των Γενι- κών Αρχείων του Κράτους», Αθήνα, 2012. ISO 639-2 - Codes for the representation of names of languages, Alpha-3 code, Geneva: International Standards Organization, 1998 ISO 8601 - Data elements and interchange formats - Informa- tion interchange - Representation of dates and times, 3rd ed., Geneva: International Standards Organization, 2004.

5.4.4 Επεξεργασία της καθιερωμένης εγγραφής		Ολοκληρωμένη
5.4.5 Επίπεδο λεπτομέρειας της καθιερωμένης εγγραφής		Μερικό
5.4.6 Ημερομηνίες δημιουργίας, αναθεώρησης ή κατάργησης της καθιερωμένης εγγραφής		2012-11-18 (δημιουργία)
5.4.7 Γλώσσα και γραφή		Ελληνική
	ISO 639-2	gre
	ISO 15024	Grek
5.4.8 Πηγές		- Χαρωνίτης, Γιώργος (επιμ.), <i>Αρχείο Υπουργείου Επισιτισμού (1941-1944) / Εφοδιασμού, 1934-1951</i> , ΓΑΚ, ΚΥ, Τμήμα Γενικού Ευρετηρίου, Αθήνα 2011 (αδημοσίευτο εργαλείο έρευνας σε ηλεκτρονική μορφή). - Ιστότοπος της Γενικής Γραμματείας της Κυβέρνησης: http://www.ggk.gov.gr/?p=1012 .
5.4.9 Πληροφορίες για τη σύνταξη και ενημέρωση της καθιερωμένης εγγραφής		Χαρωνίτης, Γιώργος, Ταξινόμος, Τμήμα Γενικού Ευρετηρίου Κεντρικής Υπηρεσίας των Γ.Α.Κ. (σύνταξη).
6. ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΜΕ ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ		
Πρώτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	GRGSA-CSA_ADM_YA2
	Τίτλος	Υπουργείο Εσωτερικών, Υφυπουργείο Αγορανομίας (1938-1941)
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Αρχειακό υλικό
6.3 Φύση των σχέσεων		Παραγωγός
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1938-1941
Δεύτερη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	
	Τίτλος	Μαργαρίτης, Γιώργος, <i>Από την ήττα στην εξέγερση, Ελλάδα άνοιξη 1941 - Φθινόπωρο 1942</i> , Πολίτης, Αθήνα 1993
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Μονογραφία
6.3 Φύση των σχέσεων	Ονομασία	Θεματική.
	Περιγραφή	Ιστορική μονογραφία που περιγράφει την επισιτιστική πολιτική κατά τη διάρκεια της Κατοχής και πώς η διαχείριση του επισιτιστικού προβλήματος συντέλεσε στην ανάπτυξη του αντιστασιακού κινήματος.
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1993
Τρίτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	
	Τίτλος	Χαρωνίτης, Γιώργος (επιμ.), <i>Αρχείο Υπουργείου Επισιτισμού (1941-1944) / Εφοδιασμού, 1934-1951</i> , Γ.Α.Κ., Κ.Υ., Τμήμα Γενικού Ευρετηρίου, Αθήνα 2011 (αδημοσίευτο εργαλείο έρευνας, σε ηλεκτρονική μορφή).
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Εργαλείο έρευνας
6.3 Φύση των σχέσεων		Θεματική
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		Ιανουάριος 2011

Παράδειγμα 2 - Φυσικό Πρόσωπο
Γλώσσα περιγραφής: ελληνική (Ελλάδα)

5.1 ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ		
5.1.1 Τύπος της οντότητας		Φυσικό πρόσωπο
5.1.2 Καθιερωμένη(ες) μορφή(ές) του ονόματος		Χρύσανθος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος (1881-1949)
5.1.3 Παράλληλες μορφές ονόματος		
5.1.4 Μορφές του ονόματος σύμφωνα με άλλους κανόνες	Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος	Χρύσανθος Φιλιππίδης Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος (1881-1949)
	ΕΛΙΑ-MIET	Χρύσανθος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών
5.1.5 Άλλες μορφές του ονόματος		Φιλιππίδης, Χαρίλαος (κοσμικό όνομα) Χρύσανθος, Μητροπολίτης Τραπεζούντος (1913-1938) Χρύσανθος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών ο από Τραπεζούντος
5.1.6 Κωδικοί αναγνώρισης νομικών προσώπων		
5.2 ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ		
5.2.1 Χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας		1881-28.9.1949
	ISO 8601	1881/1949-09-28
5.2.2 Ιστορικό		1881: γέννηση του Χαρίλαου Φιλιππίδη στην Κομοτηνή. Γιος του Ζήση Φιλιππίδη και της Ξανθής, το γένος Καραμπάση. 1897-1903: σπουδάζει στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Χειροτονείται διάκονος το 1903, και λαμβάνει το όνομα Χρύσανθος. 1903-1907: διορίζεται από τον μητροπολίτη Τραπεζούντος Κωνσταντίο Καρατζόπουλο αρχidiaκονος της Μητρόπολης, ιεροκήρυκας και καθηγητής θρησκευτικών στο Φροντιστήριο Τραπεζούντας. Αναπτύσσει πλούσια εκκλησιαστική δραστηριότητα. 1907-1911: σπουδές στη Λειψία (1907-1909) και τη Λωζάνη (1909-1911). 1911-1913 (Μάιος): Αρχιερατοφύλακας του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Διευθυντής και αρχισυντάκτης του περιοδικού <i>Εκκλησιαστική Αλήθεια</i>, επίσημου οργάνου του Πατριαρχείου. 1913 (18 Μαΐου): εκλέγεται μητροπολίτης Τραπεζούντος με το όνομα Χρύσανθος. 1916-1917: εκδίδει την εφημερίδα <i>Οι Κομνηνοί</i>. 1916-1918: η τουρκική κυβέρνηση του αναθέτει την προεδρία της προσωρινής κυβέρνησης Τραπεζούντος εν όψει της εισβολής των ρωσικών στρατευμάτων. Τα ίδια καθήκοντα του ανέθεσαν και οι Ρώσοι τον Φεβρουάριο του 1918 όταν εγκατέλειψαν την Τραπεζούντα. 1918-1921: διορίζεται από το Οικουμενικό Πατριαρχείο μέλος της «Επιτροπής Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Αλυτρώτου Ελληνισμού» στη Συνδιάσκεψη Ειρήνης στο Παρίσι (Δεκέμβριος του 1918). Περιοδεύει στο Παρίσι (Συνδιάσκεψη Ειρήνης, 1919), και το Λονδίνο. Προωθεί την ιδέα της ίδρυσης «Δημοκρατίας του Πόντου». Τον Ιανουάριο του 1920 υπογράφει συμφωνία με τους Αρμένιους για την ίδρυση Ποντοαρμενικής Ομοσπονδίας. Τον Φεβρουάριο του 1921 συμμετέχει στην Συνδιάσκεψη Ειρήνης στο Λονδίνο με τον πρωθυπουργό Δημήτριο Γούναρη. Για τη δράση του αυτή καταδικάζεται, τον Μάιο του 1921, σε θάνατο από το επαναστατικό δικαστήριο της Αγκυρας και αναγκάζεται να εγκαταλείψει τον Πόντο και να εγκατασταθεί στην Κωνσταντινούπολη. 1923-1924: ο Χρύσανθος μεταβαίνει στο Βερολίνο για λόγους υγείας. Συγγραφή της <i>Εκκλησίας Τραπεζούντος</i>. Το 1924 εγκαθίσταται μόνιμα στην Αθήνα, στην οδό Σουμελά 4, στην Κυψέλη. 1926-1938: το 1926 (31 Ιουλίου) ο Χρύσανθος διορίζεται «αποκρίταρχος» (αντιπρόσωπος) του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Εκκλησία της Ελλάδος. Από τη θέση αυτή ανέλαβε διάφορες εκκλησιαστικές αποστολές. Ανάμεσα σε άλλα χειρίστηκε το αυτοκέφαλο της Αλβανικής Εκκλησίας (1926-1927), διάφορες υποθέσεις του Αγίου Όρους (αντίδραση των μοναχών

5.2.2 Ιστορικό		στην εισαγωγή του νέου ημερολογίου, στάση 17 μονών έναντιον της πατριαρχικής εξarchίας, «πραξικόπημα» της μονής Χιλανδραρίου), την εκλογή Πατριάρχη Αντιοχείας, το Αρχιεπισκοπικό ζήτημα Κύπρου, ζητήματα του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων (1935-1937), τη σύναψη σχέσεων με το Βατικανό (1937) κ.ά. 1933: εκδίδεται το έργο του <i>Εκκλησία Τραπεζούντος</i> στους τομους Δ' και Ε' του περιοδικού <i>Αρχείον Πόντου</i>, της Εταιρίας Ποιντικών Μελετών, της οποίας ο Χρύσανθος υπήρξε ιδρυτικό μέλος. Το έργο ανατυπώνεται σε μονογραφία από το Τυπογραφείο «Εστία». 1938: βραβεύεται από την Ακαδημία Αθηνών για το έργο του <i>Εκκλησία Τραπεζούντος</i>. Ανακηρύσσεται επίτιμος διδάκτορας Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. 1938 (Δεκέμβριος) – 1941 (Ιούλιος): στις 13 Δεκεμβρίου 1938 ο Χρύσανθος εκλέγεται αρχιεπίσκοπος Αθηνών, μετά την ακύρωση της εκλογής του μητροπολίτη Κορινθίας Δαμασκηνού από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Το έργο του και από αυτή τη θέση, είναι πολύπλευρο, ενώ μετά από ενέργειές του εκδίδονται οι αναγκαστικοί νόμοι: 2170/1940 «Καταστατικός χάρτης της Εκκλησίας της Ελλάδος» και 2200/1940 «Περί ιερών ναών και εφημερίων». Την περίοδο του ελληνοϊταλικού και ελληνογερμανικού πολέμου 1940-41 ανάμεσα στα άλλα οργάνωσε την υπηρεσία «Κοινωνική Πρόνοια Στρατευμένων». Ο Χρύσανθος εκθρονίστηκε στις 5 Ιουλίου 1941 επειδή αρνήθηκε να ορκίσει την κυβέρνηση Τσολάκογλου. Παραιτήθηκε επίσημα από τον αρχιεπισκοπικό θρόνο στις 28 Σεπτεμβρίου 1946. Κατά τη διάρκεια της Κατοχής ήταν «Πρόεδρος της Επιτροπής Συντονισμού του εθνικού αγώνος». 1946 (28 Σεπτεμβρίου): επίσημη παραίτηση από τον αρχιεπισκοπικό θρόνο 1946-1949: ιδιωτεύει στην Αθήνα, παρακολουθώντας τα εκκλησιαστικά πράγματα. Σημαντικός ήταν ο ρόλος του στην εκλογή του Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής Αθηναγόρα ως Οικουμενικού Πατριάρχη (1/11/1948) 1949 (28 Σεπτεμβρίου): θάνατός του στην Αθήνα.
5.2.3 Τόποι		Κομοτηνή (1881-1897) Χάλκη (1897-1903) Τραπεζούντα (1903-1907, 1913-1918) Λειψία, Λωζάνη (1907-1911) Κωνσταντινούπολη (1911-1913, 1921-1923) Βερολίνο (1923-1924) Αθήνα (1924-1949)
5.2.4 Νομικό καθεστώς		
5.2.5 Λειτουργίες/αρμοδιότητες, ασχολίες και δραστηριότητες		Διετέλεσε: Αρχιεπίσκοπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου (1911-1913). Μητροπολίτης Τραπεζούντος (1913-1923). Αποκρισάριος Οικουμενικού Πατριαρχείου (1926-1938). Αρχιεπίσκοπος Αθηνών (1938-1941).
5.2.6 Νομικό/κανονιστικό πλαίσιο		
5.2.7 Εσωτερική δομή/γενεαλογία		
5.2.8 Γενικό πλαίσιο		
5.3 ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΧΕΣΕΩΝ		
Πρώτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Οικουμενικό Πατριαρχείο
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Ιεραρχική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης	Ονομασία	Υφιστάμενος
	Περιγραφή	Αποκρισάριος (αντιπρόσωπος) του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Ελληνική Εκκλησία.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1926-1938
	ISO 8601	1926/1938

Δεύτερη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Εκκλησιαστική Αλήθεια, περιοδικό
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Εταιρική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Διευθυντής
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1911-1913
	ISO 8601	1911/1913
Τρίτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Μητρόπολη Τραπεζούντος
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Εταιρική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Ο Χρύσανθος διετέλεσε Μητροπολίτης Τραπεζούντος.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1913-1938
	ISO 8601	1913/1938
Τέταρτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Εταιρική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Πρόεδρος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1938-1941
	ISO 8601	1938/1941
Πέμπτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Τασούδης, Γεώργιος
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Οικογενειακή
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης	Ονομασία	
	Περιγραφή	Ανιψιός του Χρύσανθου, εκτελεστής της διαθήκης του και κληρονόμος του προσωπικού του αρχείου. Συγγραφέας τριών βιβλίων για τον Χρύσανθο.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1949
	ISO 8601	1949
Έκτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Πολυζώνη, Ανθούλα, Μ.
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Οικογενειακή
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης	Ονομασία	
	Περιγραφή	Τελευταίος κάτοχος του προσωπικού αρχείου του Χρύσανθου. Δωρητής του αρχείου στο Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο του Μορφωτικού Ιδρύματος της Εθνικής Τράπεζας (ΕΛΙΑ-ΜΙΕΤ), και κειμηλίων του στον Μορφωτικό Όμιλο Κομοτηνής.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		2002
	ISO 8601	2002
Έβδομη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Δαμασκηνός, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος (1890-1949)
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Χρονολογική
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης	Ονομασία	Διάδοχος
	Περιγραφή	Μετά την εκθρόνιση του Χρύσανθου λόγω άρνησης ορκωμοσίας της κυβέρνησης Τσολάκογλου, ο Δαμασκηνός διορίστηκε Αρχιεπίσκοπος (5 Ιουλίου).
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1941
	ISO 8601	

5.4 ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΛΕΓΧΟΥ		
5.4.1 Κωδικός αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής		
5.4.2 Κωδικός αναγνώρισης του φορέα καθιέρωσης της εγγραφής	Καθιερωμένη ονομασία	Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο του Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης
	Κωδικός αναγνώρισης	GR ELIA-MIET
5.4.3 Κανόνες και/ή συμβάσεις		Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος (Καθιερωμένη μορφή ονόματος) ΕΛΙΑ-MIET Γενικά Αρχεία του Κράτους «Αρχειονομία: η πρακτική των Γενικών Αρχείων του Κράτους», Αθήνα, 2012. ISAAR (CPF) 2 ^η έκδοση ISO 639-2 - <i>Codes for the representation of names of languages, Alpha-3 code</i> , Geneva: International Standards Organization, 1998 (ISO 639-2/B) (κωδικοί χωρών) ISO 8601 - <i>Data elements and interchange formats - Information interchange - Representation of dates and times</i> , 3rd ed., Geneva: International Standards Organization, 2004.
5.4.4 Επεξεργασία της καθιερωμένης εγγραφής		Ολοκληρωμένη
5.4.5 Επίπεδο λεπτομέρειας της καθιερωμένης εγγραφής		Πλήρες
5.4.6 Ημερομηνίες δημιουργίας, αναθεώρησης ή κατάργησης της καθιερωμένης εγγραφής		2012-11-28 (δημιουργία)
5.4.7 Γλώσσα και γραφή		Ελληνική
	ISO 639-2	gre
	ISO 15024	Grek
5.4.8 Πηγές		Χαρωνίτης, Γιώργος (επιμ.), <i>Χρύσανθος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών. Δελτίο Αρχιεπισκοπής Περιγραφής</i> , ΕΛΙΑ, 2002. Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, <i>Εγκυκλοπαίδεια Μείζονος Ελληνισμού. Μικρά Ασία, Χρύσανθος Τραπεζούντος</i> (διαθέσιμο στο http://www.emg.gr/asiaminor/Forms/fLemmaBody.aspx?lemmaid=6676 , πρόσβαση 28/11/2012). Βικιπαίδεια, <i>Αρχιεπίσκοπος Χρύσανθος</i> (διαθέσιμο στο http://el.wikipedia.org/wiki/Χρύσανθος_Φυλιππίδης , πρόσβαση 28/11/2012).
5.4.9 Πληροφορίες για τη σύνταξη και ενημέρωση της καθιερωμένης εγγραφής		Χαρωνίτης, Γιώργος: ταξινόμος, Τμήμα Γενικού Ευρετηρίου Κ.Υ. Γ.Α.Κ. (σύνταξη).
6. ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΜΕ ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ		
Πρώτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	GR ELIA-MIET 8/02
	Τίτλος	Χρύσανθος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Αρχιεπισκοπικό υλικό
6.3 Φύση των σχέσεων		Παραγωγός
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1898 - 1949
Δεύτερη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	
	Τίτλος	Χαρωνίτης, Γιώργος (επιμ.), <i>Χρύσανθος, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών. Δελτίο Αρχιεπισκοπής Περιγραφής</i> , ΕΛΙΑ, 2002.
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Εργαλείο έρευνας
6.3 Φύση των σχέσεων	Ονομασία	Θεματική
	Περιγραφή	Δελτίο Αρχιεπισκοπής Περιγραφής (ΔΑΠ) με βάση το Διεθνές Πρότυπο Αρχιεπισκοπής Περιγραφής (Γενικό).
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		2002

Τρίτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	http://anemi.lib.uoc.gr/metadata/b/a/7/metadata-b500fbb740b862572404ffb15a1105c7_1289904747.tkl
	Τίτλος	Η εν Τραπεζούντι Επιτροπή των Προσφύγων, Λογοδοσία της υπό την προεδρεία της Α. Σ. του μητροπολίτου ημών Κ. Κ. Χρυσάνθου Επιτροπής των Προσφύγων γενομένη τη 23 Ιανουαρίου 1919, Εν Τραπεζούντι, Τύποις Γεωργίου Μιχαηλίδου, 1919.
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Ψηφιακός πόρος
6.3 Φύση των σχέσεων	Ονομασία	Θεματική
	Περιγραφή	Ψηφιακή αναπαραγωγή.
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		2010
Τέταρτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	
	Τίτλος	Μητροπολίτου Τραπεζούντος Χρυσάνθου, Η Εκκλησία Τραπεζούντος. (Ανατύπωσης εκ του τετάρτου και πέμπτου τόμου του Αρχείου Πόντου), εν Αθήναις, Τυπογραφείον «Εστία», 1933.
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Μονογραφία
6.3 Φύση των σχέσεων	Ονομασία	Θεματική
	Περιγραφή	Ιστορική μελέτη του Χρυσάνθου για την Εκκλησία της Τραπεζούντος και τον Πόντο.
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1933
Πέμπτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	http://anemi.lib.uoc.gr/metadata/5/2/7/metadata-01-0000548.tkl
	Τίτλος	Μητροπολίτου Τραπεζούντος Χρυσάνθου, Η Εκκλησία Τραπεζούντος. (Ανατύπωσης εκ του τετάρτου και πέμπτου τόμου του Αρχείου Πόντου), εν Αθήναις, Τυπογραφείον «Εστία», 1933
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Ψηφιακός πόρος
6.3 Φύση των σχέσεων	Ονομασία	Θεματική
	Περιγραφή	Ψηφιακή αναπαραγωγή
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		2006-08-08
Έκτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	
	Τίτλος	Τασούδης, Γεώργιος (επιμ.), Βιογραφικά αναμνήσεις του αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσάνθου του από Τραπεζούντος, Αθήνα 1970.
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Μονογραφία.
6.3 Φύση των σχέσεων	Ονομασία	Θεματική.
	Περιγραφή	Έκδοση τεκμηρίων από το αρχείο του Χρυσάνθου.
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1970
Έβδομη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	
	Τίτλος	Τασούδης, Γεώργιος (επιμ.), Ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρυσάνθος ο από Τραπεζούντος. Η εθνική και εκκλησιαστική δράσις του 1926-1949 (εκ του αρχείου του. (Βιβλίον δεύτερον), Αθήνα 1972
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Μονογραφία
6.3 Φύση των σχέσεων	Ονομασία	Θεματική
	Περιγραφή	Έκδοση τεκμηρίων από το αρχείο του Χρυσάνθου.
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1972

Όγδοη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	
	Τίτλος	Τασούδης, Γεώργιος, Χρυσάνθου Αρχιεπισκόπου Αθηνών του από Τραπεζούντος, Άρθρα και μελέτες 1911-1949. (Βιβλίων τρίτον), Αθήνα 1977.
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Μονογραφία
6.3 Φύση των σχέσεων	Ονομασία	Θεματική
	Περιγραφή	Έκδοση τεκμηρίων από το αρχείο του Χρυσάνθου
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1977

Παράδειγμα 3 - Οικογένεια
Γλώσσα περιγραφής: ελληνική (Ελλάδα)

5.1 ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ		
5.1.1 Τύπος της οντότητας		Οικογένεια
5.1.2 Καθιερωμένη(ες) μορφή(ές) του ονόματος		Βαλαωρίτη, οικογένεια
5.1.3 Παράλληλες μορφές ονόματος		
5.1.4 Μορφές του ονόματος σύμφωνα με άλλους κανόνες		
5.1.5 Άλλες μορφές του ονόματος		Οικογένεια Βαλαωρίτη
5.1.6 Κωδικοί αναγνώρισης νομικών προσώπων		
5.2 ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗΣ		
5.2.1 Χρονολογίες ύπαρξης/δραστηριότητας		17ος αιώνας μέχρι σήμερα
5.2.2 Ιστορικό		Η οικογένεια Βαλαωρίτη ή Βαλαώρα καταγόταν από το χωριό Βαλαώρα της Ευρυτανίας. Εκεί σε εξέγερση εναντίον των Τούρκων τον 17ο αι. μαρτυρείται η συμμετοχή του αρματολού Χρήστου Βαλαωρίτη και του γιου του, Μόσχου, ως συμπολεμιστών των Ενετών κατά την εκστρατεία του Μοροζίνη (1684). Για τις υπηρεσίες τους, τους παραχωρήθηκε το αρματολίκι της Ηπείρου και μέρος του Βάλτου, αλλά ακολούθησαν τους Ενετούς όταν αυτοί συγκρούστηκαν με τους άλλους αρματολούς που αμφισβήτησαν την κυριαρχία τους. Στις αρχές του 18ου αι. εγκαταστάθηκαν στην ενετοκρατούμενη Λευκάδα και ανταμείφθηκαν με την παραχώρηση κτημάτων και τίτλων ευγενείας με την εγγραφή της οικογένειας στο Libro d' oro. Μέλη της οικογένειας συμμετείχαν ενεργά στην οικονομική και πολιτική ζωή της Λευκάδας, αλλά και γενικότερα των Ιονίων Νήσων, ως έμποροι, γαιοκτήμονες, πληρεξούσιοι βουλευτές και κοινωνικοί παράγοντες πριν και μετά την ενσωμάτωση της Επτανήσου, το 1864, με την Ελλάδα.
5.2.3 Τόποι		Λευκάδα: τόπος γέννησης των περισσότερων μελών της οικογένειας (απόγονοι Μόσχου Βαλαωρίτη), διαμονή της οικογένειας, κτηματική περιουσία στο νησί και ακίνητα στην πόλη. Μαδουρή (ιδιόκτητο νησί απέναντι από το Νυδρί της Λευκάδας): τόπος θερινής διαμονής, όπου υπάρχει και σήμερα σε χρήση η έπαυλη της οικογένειας που έκτισε ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης την περίοδο 1860-1864. Κέρκυρα: σπουδές του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη στην Ιόνιο Ακαδημία (τέλη δεκαετίας 1830) και γυμνασιακές σπουδές των γιων του Ιωάννη και Αιμίλιου τη δεκαετία του 1860. Βενετία: γάμος και διαμονή του Αριστοτέλη (1852-1854), τόπος διαμονής των γονέων της συζύγου του Ελοΐσίας, Αιμίλιου και Μαρίας Τυπάλδου, τους οποίους επισκεπτόταν τακτικά η κόρη τους. Γεννήσεις κάποιων παιδιών του ζεύγους. Αθήνα: κατά καιρούς τόπος διαμονής του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, σπουδές των Ιωάννη και Αιμίλιου Βαλαωρίτη στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Αθήνας (1872-1876). Μόνιμη εγκατάσταση και επαγγελματική ενασχόληση του Ιωάννη Βαλαωρίτη στην πρωτεύουσα (1881-1914), κατοικία στην Κηφισιά.

5.2.4 Νομικό καθεστώς		
5.2.5 Λειτουργίες/αρμοδιότητες, ασχολίες και δραστηριότητες		Μέλη της οικογένειας που είναι παραγωγοί του αρχαιακού υλικού Αριστοτέλης Ιω. Βαλαωρίτης (Λευκάδα 1824-1879) Ήταν γιος του βουλευτή και γερουσιαστή των Ιονίων Νήσων Ιωάννη Χαρ. Βαλαωρίτη και της Αναστασίας Τυπάλδου Φορέστη. Σπούδασε στην Ιόνιο Ακαδημία, τη Γενεύη, και ολοκλήρωσε στο Παρίσι και την Πίζα τα νομικά. Εκεί ασπάστηκε τα ριζοσπαστικά απελευθερωτικά κινήματα κατά των Αυστριακών και συμμετείχε το 1848 στην Ουγγρική Επανάσταση. Το 1852 παντρεύτηκε στη Βενετία την Ελοΐσία, κόρη του Αιμίλιου Τυπάλδου. Από το 1857 ως το 1868 συμμετείχε στην πολιτική ως βουλευτής Λευκάδας, αρχικά στην Ιόνιο Βουλή και μετά την ένωση της Επτανήσου στο ελληνικό κοινοβούλιο, ενώ στο διάστημα 1860-1864 έκτισε στη Λευκάδα, στο ιδιόκτητο νησάκι Μαδουρή, την έπαυλη της οικογένειας. Ής το τέλος της ζωής του συμμετείχε ενεργά στα απελευθερωτικά κινήματα της Ηπείρου και της Κρήτης, καθώς και σε ανάλογα κινήματα των Βαλκανίων (Μαυροβουνίου). Από νεαρή ηλικία ασχολήθηκε με την ποιητική δημιουργία, χρησιμοποιώντας τη δημοτική γλώσσα, στο πλαίσιο του ρομαντισμού της εποχής του, και αναδείχθηκε εθνικός ποιητής. Σημαντικά θεωρούνται τα έργα του <i>Μνημόσυνα</i> (1857), <i>Κυρά Φροσύνη</i> (1859), <i>Αθανάσιος Διάκος</i> και <i>Αστραπτόγιαννος</i> (1867), ο <i>αδριάς του αιδίμου Γρηγορίου Ε', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως</i> (1872) και ο <i>ημιτελής Φωτεινός</i> (1879). Ελοΐσία Αιμ. Τυπάλδου-Πρετεντέρη, σύζυγος Αριστοτέλη Ι. Βαλαωρίτη (1831-1901) Μοναχοκόρη του Αιμίλιου-Αμεδαίου Κων. Τυπάλδου-Πρετεντέρη (1798-1878), αξιόλογου Ιταλοεπτανήσιου λογίου, καθηγητή στη Ναυτική Σχολή της Βενετίας και κοινωνικού παράγοντα. Μετά το γάμο της με τον Αριστοτέλη Βαλαωρίτη (1852), έζησε στη Βενετία και τη Λευκάδα, ασχολούμενη με την οικογενειακή διαχείριση και την ανατροφή των παιδιών τους. Ιωάννης (Νάνος) Α. Βαλαωρίτης (Λευκάδα 1855-Αθήνα 1914) Ο πρωτότοκος γιος του Αριστοτέλη και της Ελοΐσίας σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας (1872-1876). Αρχικά άσκησε τη δικηγορία στη Λευκάδα μέχρι την εγκατάστασή του, στα τέλη του 1881, στην Αθήνα. Στη συνέχεια εργάστηκε στο δικηγορικό γραφείο του Ξενοφώντα Ψαρρά (1881-82) και ως γ. γραμματέας στη νεοϊδρυθείσα Εταιρεία Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας (1882-1890) και στην Εθνική Τράπεζα (1890-1895). Το 1895 εκλέχθηκε υποδιοικητής της Τράπεζας και το 1911 διοικητής της. Από τις ανώτατες αυτές θέσεις, ως διακεκριμένος οικονομολόγος, ο Ιωάννης Βαλαωρίτης συνέβαλε αποφασιστικά στην οικονομική και νομισματική σταθεροποίηση της χώρας και στην αναδιοργάνωση και ισχυροποίηση της Εθνικής, ενώ ταυτόχρονα υπήρξε πολύτιμος συνεργάτης του Ελευθέριου Βενιζέλου στο εκσυγχρονιστικό του πρόγραμμα, εξασφαλίζοντας τη χρηματοδότηση της μεγάλης εθνικής προσπάθειας στους Βαλκανικούς πολέμους. Μεταξύ των δημοσιευθέντων γραπτών του ξεχωρίζουν η βιογραφία του πατέρα του, <i>Αριστοτέλους Βαλαωρίτου, Βίος και έργα</i> (1907) και οι σημαντικές εργασίες του <i>Ιστορία της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος</i> (1902) και <i>Notes, tableaux et graphiques relatifs a la question du cours forcé et du change en Grèce</i> (1903). Ζωή Κ. Μουρούζη, σύζυγος Ιωάννη Α. Βαλαωρίτη (1868-1928) Κόρη του Κωνσταντίνου Κ. Μουρούζη, γόνου φαναριώτικης οικογένειας και της Ελένης Μαυρομιχάλη, εγγονής του Πετρόμπεη. Παντρεύτηκε τον Ιωάννη Βαλαωρίτη το 1891 στην Αθήνα και απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Αιμίλιος Α. Βαλαωρίτης (Βενετία 1857-Μαδέρα 1882) Ο δευτερότοκος γιος του Αριστοτέλη και της Ελοΐσίας Βαλαωρίτη ξεκίνησε τις σπουδές του στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1873, συνέχισε στη Γερμανία και πήρε διπλώματα Φιλοσοφίας από τα πανεπιστήμια της Λειψίας, του Μονάχου και της Λένας (1875-1878). Η διδακτορική του διατριβή, η οποία εκδόθηκε από τον φίλο του και καθηγητή της Φυ-

5.2.5 Λειτουργίες/αρμοδιότητες, ασχολίες και δραστηριότητες		σιολογίας W. Preyer, είχε τίτλο «Η γένεσις του ζωικού ωού» και ήταν αποτέλεσμα μακρόχρονων εργαστηριακών ερευνών. Ο Αιμίλιος, πάσχοντας από φυματίωση, εγκαταστάθηκε, το 1878, στην πορτογαλική νήσο Μαδέρα στον Ατλαντικό, όπου τον Ιανουάριο του 1882, λίγους μήνες πριν πεθάνει, διορίστηκε επίσημα ως Έλληνας πρόξενος. Ετάφη στο αγγλικό κοιμητήριο του νησιού. Αριστοτέλης Ιωαν. Βαλαωρίτης (Αθήνα 1892-1960) Ο πρωτότοκος γιος του Ιωάννη Α. Βαλαωρίτη και της Ζωής, το γένος Μουρούζη, σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο της Λειψίας. Έλαβε μέρος ως εθελοντής στους Βαλκανικούς Πολέμους και το 1926 εξελέγη βουλευτής της περιφέρειας Λευκάδας-Αρτας-Πρέβεζας με το κόμμα των Ελευθεροφρόνων του Ιω. Μεταξά, ενώ απέτυχε στις εκλογές του 1928. Από τις 30 Νοεμβρίου 1935 μέχρι τις 4 Αυγούστου 1936 διετέλεσε υφυπουργός Οικονομικών των κυβερνήσεων Κ. Δεμερτζή και Ιω. Μεταξά. Υπήρξε μέλος του Δ.Σ. της Εθνικής Τράπεζας (1924-1953), αντιπρόεδρος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, μέλος της Επιτροπής του Δημοψηφίσματος για την επαναφορά του Γεωργίου Β', μέλος του Δ.Σ. της Εθνικής Πινakoθήκης, διαφόρων αθλητικών σωματείων κλπ., ενώ τιμήθηκε με παράσημα και μετάλλια των Βαλκανικών Πολέμων. Παντρεύτηκε την Πολύμνια Μηνιάτη, με την οποία απέκτησε μία κόρη, την Ελένη, σύζυγο Λέοντα Β. Καραπαναγιώτη. Σπυρίδων Ευστ. Βαλαωρίτης (Λευκάδα 1820-Αθήνα 1887) Γιος του Ιππότη Ευσταθίου Χαρ. Βαλαωρίτη και της Μαρίας Ανδρέα Τουρληνού, διδάκτωρ Νομικής της Ιονίου Ακαδημίας, συμπλήρωσε τις σπουδές του στο Παρίσι. Το 1846 παντρεύτηκε τη Μαρία Ρόζα (1828-;), το γένος Παναγιώτη Στεφάνου, με την οποία απέκτησαν πέντε παιδιά. Εκλεγμένος πληρεξούσιος Λευκάδας στην Ιόνιο Βουλή το 1849, μετά την ένωση της Επτανήσου εξελέγη και πάλι βουλευτής το 1868, ενώ διετέλεσε υφυπουργός Εξωτερικών στις κυβερνήσεις Μπ. Ρούφου (1866) και Θρ. Ζαΐμη (1869) και υφυπουργός Οικονομικών στην κυβέρνηση Δ. Βούλγαρη (1868). Το 1881 επανεξελέγη βουλευτής και διετέλεσε πρόεδρος της Βουλής την περίοδο 1882-1883.
5.2.6 Νομικό/κανονιστικό πλαίσιο		
5.2.7 Εσωτερική δομή/γενεαλογία		Γενάρχης της οικογένειας Βαλαωρίτη, με καταγωγή το χωριό Βαλαώρα της Ευρυτανίας, ήταν ο Χρήστος Βαλαωρίτης (17ος αι.). Ο γιος του Μόσχος (1656-1737), αρματολός, εγκαταστάθηκε στη Λευκάδα μετά τη συνθήκη του Κάρλοβιτς (1699), όπου οι Ενετοί, σε αναγνώριση των υπηρεσιών του, του παραχώρησαν κτήματα και τον ενέγραψαν στο Βιβλίο των εβδομήντα οικογενειών που αποτελούσαν το Αστικό Συμβούλιο της Λευκάδας (Libro d' Oro). Με τη σύζυγό του Ζαχαρένια (θάν. 1739) απέκτησε τέσσερις γιους: τους Αθανάσιο, Γεώργιο, Πέτρο και Ιωάννη. Ο Αθανάσιος παντρεύτηκε το 1735 την, ηπειρώτικης καταγωγής, Αναστασία Γεωργίου Σταύρου και απέκτησαν πέντε παιδιά: τον Ιωάννη (γεν. 1736), τον Ευστάθιο (γεν. 1737), τη Χρυσή (γεν. 1740), τη Ζαχαρένια (γεν. 1741) και τον Χαράλαμπο (1742-1798). Ο Χαράλαμπος, ο οποίος επέζησε του λοιμού του 1770 στη Λευκάδα, παντρεύτηκε (1770) τη Σταμούλα Ανδρέα Νέγρη (1748-1828) και απέκτησαν: τον Αθανάσιο (1771-1843) που έγινε ιερομόναχος, τον Ευστάθιο (1773-1839), τη Μαρία (γεν. 1777), σύζυγο (1797) Πάνου Λαίς, τον Ιωάννη (1780-1856), σύζυγο (1816) της Αναστασίας Γρηγορίου Τυπάλδου (1793-1855), τη Μαύρα (1785-1832), σύζυγο (1811) του Θωμά Βαφέα, και την Αναστασία (1787-1852), σύζυγο (1813) του Ιωάννη Ψωμά. Ο Ευστάθιος Χαρ. Βαλαωρίτης, είχε σταλεί το 1809, μαζί με τους Γ. Σ. Θεοτόκη και Δ. Ρώμα, σε αποστολή να συναντήσει τον Ναπολέοντα και ήταν ο συντάκτης υπομνήματος για την κατάσταση της Ηπείρου και της δυτικής Ελλάδας. Παντρεύτηκε τη Μαρία Τουρληνού (1798-1845) και απέκτησαν τέσσερα παιδιά: τον Χαράλαμπο (1817-1825), τον Σπυρίδωνα (1820-1887), τον Δημοσθένη (1825-;) και την Ελένη (1829-;). Ο Σπυρίδων Ευστ. Βαλαωρίτης παντρεύτηκε το 1846 τη Μαρία-Ρόζα Στεφάνου (1828-;), με την οποία απέκτησαν πέντε παιδιά: την Ονορίνα (1847-;), τον Ευστάθιο-Ερρίκο (1849-;) και

5.2.7 Εσωτερική δομή/γενεαλογία		τον Περικλή-Αθανάσιο (1851-;), τη Λίζα και τον Έκτορα (1866-1875). Ο Ιωάννης Χαρ. Βαλαωρίτης, αδελφός του Ευστάθιου, ήταν έμπορος με ενεργό ανάμειξη στην επτανησιακή πολιτική. Απέκτησε από το γάμο του με την κεφαλονίτισσα Αναστασία Τυπάλδου επτά παιδιά: την Αικατερίνη-Αιμιλία (1817-1879), σύζυγο (1835) του Πάνου Ιωάννη Δετζώρτζη, την Ακριβή (1820-1859), σύζυγο (1839) Μάρκου Σπυρ. Τσαρλαμπά, τη Χριστίνα (γεν. 1821), τον Αριστοτέλη-Μόσχο (1824-1879), σύζυγο (1852) Ελοΐσίας-Ρόζας-Άννας Τυπάλδου Πρετεντέρη (1831-1901), τον Ανδρέα-Γεώργιο (1829-1833), την Αναστασία (γεν. 1833) και τον Δημήτριο-Ξενοφώντα (1835-1915). Ο Αριστοτέλης (Μόσχος) Βαλαωρίτης, ο οποίος ασχολήθηκε με την πολιτική και την ποίηση, και η γυναίκα του Ελοΐσία απέκτησαν επτά παιδιά, από τα οποία δύο πέθαναν σε παιδική ηλικία: τη Μαρία-Αναστασία-Άννα (1853-1855), τον Ιωάννη (1855-1914), τον Αιμίλιο (1857-1882), τη Μαρία (-1866), τον Ανδρέα (1867-1887), την Όλγα (1869-1897) και τη Μαρία-Ναταλία (1870-1876). Ο πρωτότοκος γιος του Αριστοτέλη Ιωάννης (Νάνος) Βαλαωρίτης παντρεύτηκε το 1891 στην Αθήνα την Ζωή Κωνσταντίνου Μουρούζη (1868-1928) και μαζί απέκτησαν τέσσερα παιδιά: τον Αριστοτέλη (1892-1960), σύζυγο Πολύμνιας Μηνιάτη, τον Κωνσταντίνο (1893-1936), σύζυγο Αικατερίνης Λεωνίδα, τη Λίζα (1895-θάνατος μετά το 1914) και την Ελένη (1902-1985), σύζυγο (1931) του Φίλιππου Ν. Δραγούμη (1890-1980).
5.2.8 Γενικό πλαίσιο		Μέλη της οικογένειας έζησαν στη Λευκάδα υπό βενετική (1684-1797), γαλλική (1797-1798, 1807-1810), ρωσική (1798-1800) και αγγλική κυριαρχία (1810-1864) και διακρίθηκαν στον οικονομικό και πολιτικό τομέα. Στη συνέχεια, μετά την ενσωμάτωση των Επτανήσων ορισμένοι είχαν αντίστοιχη δράση στην Ελλάδα.
5.3 ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΧΕΣΕΩΝ		
Πρώτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Τυπάλδου-Πρετεντέρη, οικογένεια
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Οικογενειακή
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Το 1852, ο Αριστοτέλης Ιω. Βαλαωρίτης παντρεύτηκε την Ελοΐσία-Ρόζα-Άννα, μοναχοκόρη του Αιμίλιου-Αμεδαίου Κωνστ. Τυπάλδου (1798-1878), λόγιου και πολιτικού της ελληνικής κοινότητας της Βενετίας, και της Μαρίας Χάρτα από την Κύπρο.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1852 -
Δεύτερη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Μουρούζη, οικογένεια
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Οικογενειακή
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Ο Ιωάννης Α. Βαλαωρίτης, γιος του ποιητή, παντρεύτηκε, το 1891, τη Ζωή (1868-1928), κόρη του Κωνσταντίνου Μουρούζη και της Ελένης Μαυρομιχάλη.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1891-
Τρίτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Δραγούμη, οικογένεια
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Οικογενειακή
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Η Ελένη, κόρη του Ιωάννη και της Ζωής Βαλαωρίτη, παντρεύτηκε το 1931 τον Φίλιππο Ν. Δραγούμη (1890-1980), πολιτικό και πρωθυπουργό (1910), γόνο της γνωστής οικογένειας από το Βογατσικό της δυτικής Μακεδονίας.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1931-

Τέταρτη σχέση		
5.3.1 Ονόματα/κωδικοί αναγνώρισης σχετιζόμενων νομικών προσώπων, φυσικών προσώπων ή οικογενειών	Όνομα	Στεφάνου, οικογένεια
	Κωδικός αναγνώρισης	
5.3.2 Είδος της σχέσης		Οικογενειακή
5.3.3 Περιγραφή της σχέσης		Ο Σπυρίδων Ευστ. Βαλαωρίτης (1820-1887), πρώτος εξάδελφος του ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, παντρεύτηκε, το 1846, τη Μαρία -Ρόζα (1828-;), κόρη του Παναγιώτη-Μαρίνου Στεφάνου (1792-1863), γόνου ζακυνθινής οικογένειας ευγενών.
5.3.4 Χρονολογίες της σχέσης		1846-
5.4 ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΛΕΓΧΟΥ		
5.4.1 Κωδικός αναγνώρισης της καθιερωμένης εγγραφής		
5.4.2 Κωδικός αναγνώρισης του φορέα καθιέρωσης της εγγραφής	Καθιερωμένη ονομασία	Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο του Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης
	Κωδικός αναγνώρισης	GR ELIA-MIET
5.4.3 Κανόνες και/ή συμβάσεις		
5.4.4 Επεξεργασία της καθιερωμένης εγγραφής		Ολοκληρωμένη
5.4.5 Επίπεδο λεπτομέρειας της καθιερωμένης εγγραφής		Πλήρες
5.4.6 Ημερομηνίες δημιουργίας, αναθεώρησης ή κατάργησης της καθιερωμένης εγγραφής		2012-10-06 (ημερομηνία δημιουργίας)
5.4.7 Γλώσσα και γραφή		Ελληνική
	ISO 639-2	gre
	ISO 15024	Grek
5.4.8 Πηγές		Αρχείο οικογένειας Βαλαωρίτη. Ευρετήριο. Επιμέλεια Χριστίνα Βάρδα-Σοφία Μπόρα, Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο, Αθήνα 1999 (αδημοσίευτο εργαλείο έρευνας σε ηλεκτρονική μορφή). «Γενεαλογικών δένδρον οικογενείας Βαλαωριτών», μικρό κατάστιχο 32 αριθμημένων και γραμμένων σελίδων όπου έχουν αντιγραφεί ληξιαρχικές πράξεις βαπτίσεων, γάμων και θανάτων από το Γενικό Βιβλίο του Ληξιαρχείου Λευκάδας και τις εκκλησίες του Παντοκράτορα, του Αγίου Θωμά και του Αγίου Νικολάου, που αναφέρονται στα μέλη της οικογένειας Βαλαωρίτη [Αρχείο οικογένειας Βαλαωρίτη, φάκ. 27.1] Γρηγόρης Γεράσιμος, Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, ο αρματολός της λύρας 1824-1879. Βίος, έργα, ανθολογία, κριτική, εικόνες, βιβλιογραφία, Αθήνα 1975. Ιωάννης Α. Βαλαωρίτης, 1855-1914. Διοικητής Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, 1911-1914. Ιστορικό Αρχείο Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, Αθήνα 2000. Καλαφάτης Θανάσης - Συνοδινός Ζήσιμος (επιμ.), Η ζωή και το έργο του Ιωάννη Α. Βαλαωρίτη, Υποδιοικητή και Διοικητή της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος 1895-1914. Διεπιστημονικό Συνέδριο, Λευκάδα, 12-15 Οκτωβρίου 2000. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λευκάδας, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Αθήνα 2007.
5.4.9 Πληροφορίες για τη σύνταξη και ενημέρωση της καθιερωμένης εγγραφής		Βάρδα, Χριστίνα και Συνοδινός, Ζήσιμος, ιστορικοί-αρχειονόμοι (σύνταξη).
6. ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΜΕ ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ		
Πρώτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	Κωδικός αναγνώρισης	GR ELIA-MIET 028
	Τίτλος	Αρχείο οικογένειας Βαλαωρίτη
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Αρχειακό υλικό
6.3 Φύση των σχέσεων		Παραγωγός
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1678 - 1979 (κυρίως 1800 - 1914)

Δεύτερη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	<i>Κωδικός αναγνώρισης</i>	GR ELIA-MIET VALA
	<i>Τίτλος</i>	Φωτογραφικό αρχείο οικογένειας Βαλαωρίτη
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Φωτογραφίες
6.3 Φύση των σχέσεων		Παραγωγός
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		19ος - 20ός αι.
Τρίτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	<i>Κωδικός αναγνώρισης</i>	
	<i>Τίτλος</i>	Χριστίνα Βάρδα-Σοφία Μπόρα (επιμ.), <i>Αρχείο οικογένειας Βαλαωρίτη. Ευρετήριο</i> . Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο, Αθήνα 1999 (αδημοσίευτο εργαλείο έρευνας σε ηλεκτρονική μορφή).
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Εργαλείο έρευνας (ευρετήριο)
6.3 Φύση των σχέσεων		Θεματική
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1999
Τέταρτη σχετιζόμενη πηγή		
6.1 Κωδικοί αναγνώρισης και τίτλοι των σχετιζόμενων πηγών	<i>Κωδικός αναγνώρισης</i>	GR HA-NBG FO1S2SS4
	<i>Τίτλος</i>	Ιστορικό Αρχείο Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (ΙΑ/ΕΤΕ), Σειρά: Αρχεία Διοικητών και Διευθυντών, Υποσειρά: Αρχείο Ιωάννη Βαλαωρίτη
6.2 Είδος των σχετιζόμενων πηγών		Αρχειακό υλικό
6.3 Φύση των σχέσεων		Θεματική
6.4 Χρονολογίες των σχετιζόμενων πηγών και/ή των σχέσεων		1890 - 1914

ΠΡΟΤΥΠΟ
ΤΥΠΟ
Α

ΔΠΚΑΕ (ΠΦΠΟ)
Διεθνές Πρότυπο Καθιερωμένων Αρχειακών Εγγραφών
για Νομικά Πρόσωπα, Φυσικά Πρόσωπα και Οικογένειες

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΕΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

2013

ISBN: 978-960-85327-7-9
978-960-7236-16-6